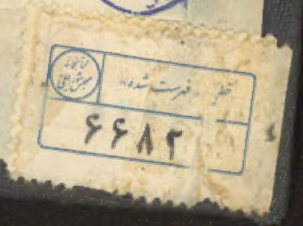

۸۷۴۷-۸۷۴۸

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: تجرید در طب
مؤلف: از نعمت الدین محمد الحسنی الزاهدی
موضوع: طب
شماره ثبت کتاب: ۷۹۰۶۳

بازدید شد
۱۳۸۲

بازرسی شد
۱۶ - ۳۷

سبب ضعف است از عدم تغذیه و کمبود خون
 سینه و ریه و کبد و معده و کلیه اعضا
 که در مریض مذکور مشاهده شد
 و این حالت را می توانستند با کمبود خون
 در مریض مذکور مشاهده نمودند
 و این حالت را می توانستند با کمبود خون
 در مریض مذکور مشاهده نمودند
 و این حالت را می توانستند با کمبود خون
 در مریض مذکور مشاهده نمودند
 و این حالت را می توانستند با کمبود خون
 در مریض مذکور مشاهده نمودند

ثبت شد
 ۲۸۷۱

۶۸۲

چشم آلوده گردیده و چشمه و پیرامون و اطراف چشم
 و تمام اجزای چشم از سردی و یخبندان و یخبندان
 قطع هیچ پوست بروی غده و زلاله که زیر درمان و جابجایی
 و فضاها و جابجایی و حرکت کنند و اگر از خون
 بسیار آید و بگوید که حرکت کنند و بگوید که حرکت کنند
 ضعیف شود و این کار نشانه و انگیزه است این کار ششم اورا
 بشکافند و یک کت و پوست از او بکنند و او را با آب صاف
 و تریه بشویند پس در آب صاف با نرگ کاف و چند شانه نشسته و بخت
 تا جگر او شود و کشت از او بشویند آن جدا کرد و بکشد و بکشد و بکشد
 و آب از او بپایانند و آن کشت را با جابجایی آن مال نموده و بپایان
 بپایان کت بکنند و بپایان آب که از او بپایانند بپایانند و دست
 و پیرامون و اطراف چشم را بپایانند و بپایانند و بپایانند و بپایانند

چشم آلوده

و ضعیف پس شش و معده و کبد و معده و کلیه اعضا
 جدا باشند و حرکتی قوی شود و پس حرکت و نشان شدستی
 و قوت است که بر فراشته رود و در چشمهای او رخ بود و در
 و ماده زردی که در مریض مذکور مشاهده شد و این کار ششم اورا
 و تریه زانکه بود و در مریض مذکور مشاهده شد و این کار ششم اورا
 و در مریض مذکور مشاهده شد و این کار ششم اورا
 آن بود که در مریض مذکور مشاهده شد و این کار ششم اورا
 و در مریض مذکور مشاهده شد و این کار ششم اورا
 و در مریض مذکور مشاهده شد و این کار ششم اورا
 و در مریض مذکور مشاهده شد و این کار ششم اورا
 و در مریض مذکور مشاهده شد و این کار ششم اورا

ثبت شد
 ۲۸۷۱

۶۸۲

چنگ که چنانچه همدنم در آن نباشد و در طرف آئینه نموده اند
 و با هر دو که کشی و نکین و قوس ساقن افقی بینی را بچند تار پی
 آن به نام نرسه **رقه اندرون خون** مسکه در تالیق فاروق این
 نسخ از احیاء حسین بن ابی **رحم** دار شیتان قصب الزریا
 اب روم غروبان قوس سیمه مسکه از هر یک عمل و در چوب
 حمال از هر یک پست معطرل فقاغ از غفران از هر یک
 انخوان بال کرده و چینه نرسه بکیان برشته و دست بابر و شمشیر
 بدن چرخه افراوه سازند و در بایه بگردد **رقه فریون**
 مسکه شکر و دایکس بزرگ سفی چهارم مسکه الطعم پست معطر
 از غمر از هر یک ۱۲ ام مسکه طغفار الطبع سبب سنجی رومی
 و کعبه الکک مسکه جالبه فرسه از قصب الزریا نه دریم
 زعفران در سر فقر الیوه و دارم و نیم کرده نرسه برشته و قوس

دوم کوبند

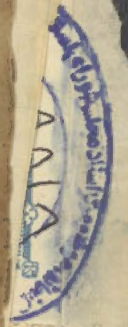
فهرست شده
 ۶۸۲

رقه کوبک مسکه ضعیف را قی و دم و کوبند و در قوس ساقن افقی
 و چون برشت ز طولا کند صلیح را نافع بود و منع نزلات کند
 و چون بارند و بان پائین تر و بر و نه ان گرم خورده بمانند
 در و ساکن کند و چون بآب برز نکوش در کوش بچکانند و در بنج
 و نفث ام و سیان خول از هر موضع که نیم باز دارد و سر ف
 کهنه را نافع بود و تبهای دایره را نافع است چون بآب از کوب
 دهند و چون بآب سداب پاشانند جمع زهره و کزیرن
 جانوران را نافع بود و اگر بآب بنوشند بهر حال و حواله
 و قروح امعاء را دشمنه را نافع بود **مسکه آن** مر جند بهر سر
 سند سنجی ملک گنوم پست پنج لفع از هر یک چهارم افین
 زعفران قسط کوبک الارضی و الفلفل نیز گویند از هر یک
 سحرچرم انیسون و قوس سداب یک نرسه سنجی سبب سنجی نیم کوش

از هر یک است درم صغیر را در آب جگنه و در او را کوفته و
 و آن سرشته افراش از در قهر کرم و در سایه شکسته
رقی طبریین سرده و خنوشه سینه و بهای محرقه را نافع بود
 و طبع را نافع بود و شکسته باشد **رقی طبریین** چهار درم
 ترنجبین سه درم مغز تخم خیارین مغز تخم گزنه سه درم صغیر
 کسیر اخشا ش از هر یک یک درم معرب بزرقطاف سرشته افراش سازند
رقی طبریین سهای محرقه صفراوی را نافع بود و شکسته
 به سبزه و دخن باز دارد و شکسته باشد **رقی طبریین** کلک خنوشه
 طبریین سه درم ق زرق معی از هر یک یک درم کوفته و خنوشه و یک درم
 سرشته افراش سازند **رقی طبریین** سه درم
 طبریین از هر یک سه درم که با تخم خنوشه و بر طریقت صغیر
 از هر یک سه درم خنوشه و بر طریقت صغیر افراش سازند

۸۷۶
 ۸۷۷

فهرست شده
 ۸۲

رقی طبریین سه درم ق زرق معی از هر یک یک درم کوفته و خنوشه و یک درم
 سرشته افراش سازند **رقی طبریین** سه درم
 طبریین از هر یک سه درم که با تخم خنوشه و بر طریقت صغیر
 از هر یک سه درم خنوشه و بر طریقت صغیر افراش سازند
رقی طبریین سه درم ق زرق معی از هر یک یک درم کوفته و خنوشه و یک درم
 سرشته افراش سازند **رقی طبریین** سه درم
 طبریین از هر یک سه درم که با تخم خنوشه و بر طریقت صغیر
 از هر یک سه درم خنوشه و بر طریقت صغیر افراش سازند

رقی طبریین

رقی کله خون ریش باز دارد **رقی** سینه کله الفرج صغی عریا
 از هر یک عدم کله رخ کن راق قی از هر یک ۳۴ کثیرا اوم
 کوفه و پنجه باب کن افراس بازند **رقی زنگ صغیر** زنگ غفر
 با بزده ارم شخم کله فرقه مغز شخم خیرین از هر یک سه ارم
 کله رخ مغز ارم ریزه جنین سنان از هر یک کثیرا معجون بطل
 افراس بازند **رقی کله** کله مغزول ریزه جنین عصاره غاش
 سندان سیون صغی از هر یک کله و پنجه افراس بازند
رقی زنگ **باب** زنگ غفر ارم رب السوس کثیرا و نیم
 مغز شخم خیرین شخم فرقه و کله از هر یک ۲ ارم نیم بعد
 افراس بازند مغز تر مغز سندان باب کله از هر یک ۲ ارم نیم بعد
رقی ضحی **رقی** ریش سینه و شش رانغ بود **رقی** کله رخ
 صغی عریا از هر یک ۳۴ کثیرا غاش رب السوس از هر یک ۲

خون

خشن شش مجروریه از هر یک ۳۴ ارم زعفران خندرم طبر شخم
 باب صغی افراس بازند مغز تر کله شش مال با و ارم مغز تر شش
رقی کله در و کله و تنه مغز اسود دارد **رقی** کله رخ
 شش ارم رب السوس ۳۴ سندان الطیب در می طبر شخم ارم عصاره
 غاش عدم کله و پنجه به سیم رشته **رقی** **رقی** غاش
 رقیان در و کله و تنه ای ربع و کله رانغ بود و سندان
صغی عصاره غاش ۲۴ ارم سندان ۳۴ طبر شخم چهارم
 کوفه و پنجه باب صغی رشته افراس بازند **رقی** **کله**
 روح کله و شش نه و کله ارم رانغ بود **رقی** مغز شخم خیرین
 حب کله کله مغز ارم مغز تر رب السوس نه صغی عریا
 و م الاغین کثیرا کله شخم کله از هر یک ۳۴ ارم افین در می
 باب صغی افراس بازند مغز تر کله کله **رقی** **کله**

رقی کله

رقی کله

در صبح بعد از نافع بود **ص** کل رخ ده درم سبب الطیب
 زعفران مر از هر یک کریم صطک و نم نیم قط مغز لایم شخ
 از هر یک کریم نیم صحت م معتدل از شراب جگند و داروای
 دیگر را کوفه و چشته بآن سرشته افراص سازند **وقتی که فربه**
 رقیق و تنب کرم را نافع بنده **ص** زرشک اشقی طایفه
 کل رخ از هر یک کریم شخم کا هو شخم خورده که نر کثیرا
 از هر یک سه درم مغز تخم خربا و که از هر یک خرم منگ کیه
 رب النور از هر یک ام که قدر کریم به لایب بر قطن
 سرشته افراص سازند شربت بر م با سکنجین **وقتی که فربه**
 تب غلبه بوق محرقه را نافع باشد و شکر را بنده **ص**
 طایفه شخم خورده شخم کا هو از هر یک خرم شخم کا نر رب الیوس
 مندل نیمه از هر یک سه درم مغز تخم خربا و که نر از هر یک مغز تخم

تنگ

تر شخم ده درم که فربه نیم لایب بقطر افراص سازند **وقتی که**
 از جهت درم و محرقه نافع بود که از اطعام بهم رسد **ص**
 افشین رومی امینون شخم کرفس از هر یک م کوفه بآب صفت
 افراص سازند **وقتی که فربه** صحت مغز و طبع الیوس در جهت
 حلو و مکره را نافع بود رسده و طعم ککبشت به **ص**
 افشین شخم کرفس اسارون مغز لایم ساو کوفه بآب صفت
 شربت مطایف **وقتی که فربه** اوج طعم نافع بود رسده بآب
 و بپنج کبر شق از هر یک نیم زرافند طوید ام شخم خورده
 مندل از هر یک م در سر که کهنه حاکنه باقیه ادویه را کوفه و بپنج
 بآن سرشته افراص سازند **وقتی که فربه** تب مغز و طبع صغیر نافع بود
 امینون افشین مغز لایم شخم سبب از هر یک نیم عصاره
 غافق ساج هند اسارون از هر یک م صطک شخم کرفس

نوع

نوع

نوع

۸۷۴

از هر یک که کوفه و پنجه بکشد بشته قوی سوزن تر بر می آید
نفسین **قوی** **ایر** سوزن صلب نرم کند **ایر** عدم نفلیخه
اشق از هر یک ۲ م اشق را در سر که حکند با قهوه یا کافور و عسل
بمن سرشته افروغ سوزن تر بر ۲ م با سکنجبین **قوی** **قوی** **قوی** **قوی**
نافع بود **ایر** ۱۲ م ایری لوبت کج کز از دانه طویل از هر یک ۲ م
کوفه و پنجه با سکنجبین سرشته افروغ سوزن در طبع انبوه استخوانی
قوی **ایر** **قوی** و همیشه باز دارد و خواب آید **قوی** **قوی** **قوی** **قوی**
قوی را این از هر یک ۲ م صمغ انبوه پسته خج لعاب از هر یک
کوفه افروغ سوزن **قوی** **قوی** **قوی** و همیشه باز دارد و عود خام ۲ م
کب به صمغ قزق زنبابیطس هر یک ۱۲ م کوفه و پنجه از هر یک
سوزن تر بر ۲ م **قوی** **قوی** **قوی** و همیشه باز دارد **قوی**
کندر ۲ م قوی **قوی** **قوی** قوی که از هر یک ۲ م شکاف کافور

از هر یک

۸۲

از هر یک که قزق زنبابیطس و پنجه قوی سوزن تر بر می آید
شقیق **قوی** **قوی** که سه بار و پنجه باز دارد **قوی** **قوی** **قوی** **قوی**
کحل از هر یک ۲ م بجان که موطب هر یک ۲ م سوزن تر بر ۲ م
لذ دپوت باز و از هر یک ۲ م کوفه و پنجه افروغ سوزن تر بر ۲ م
بب با شربت **قوی** **قوی** **قوی** **قوی** **قوی** **قوی** **قوی** **قوی**
قزق زنبابیطس از هر یک ۲ م عود خام قوی **قوی** **قوی** **قوی** **قوی**
زغفران جزو انبوه کحل از هر یک ۲ م کوفه و پنجه از هر یک
کوفه و پنجه افروغ سوزن تر بر ۲ م **قوی** **قوی** **قوی** **قوی** **قوی** **قوی**
نافع بود **قوی** **قوی** **قوی** **قوی** **قوی** **قوی** **قوی** **قوی**
از هر یک ۲ م کز الک کفوف از هر یک ۲ م **قوی** **قوی** **قوی** **قوی**
و پنجه افروغ سوزن تر بر ۲ م **قوی** **قوی** **قوی** **قوی** **قوی** **قوی**
و کحل ۲ م **قوی** **قوی** **قوی** **قوی** **قوی** **قوی** **قوی** **قوی**

قوی

قوی

قوی

قوی

۸۷۴-
کتاب...

شخم خرد مغز تخم خربزه و خربزه و کوفته صندل و زعفران و زعفران
دقیق درم صندل یک درم و کبریا نافع هم سبب فلاح
او خربزه و زعفران و صندل و زعفران و زعفران و زعفران
فقط پنج قطره از یک کوبیده صندل و زعفران و زعفران
اشق و مقدار در دو روز سه بار در دهان و دیگر در کوفه و بچه
باقی از آن در قفسه و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران
و در زعفران و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران
و در زعفران و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران
اشق و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران
افزاید و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران
نافع بود **دقیق** شخم خرد و درم مغز تخم خربزه و زعفران و زعفران
شخم خرد و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران

کل این

کل این شخم کوفته از هر یک ام بزرگ و زعفران و زعفران
و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران
بغضه مغز و درم شخم کوفته و زعفران و زعفران و زعفران
و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران
کوفته افروخته و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران
بغضه و درم تر و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران
صندل و درم زعفران و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران
بغضه و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران
از هر یک کوبیده و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران
و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران
ام و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران
و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران

دقیق

دقیق

دقیق

۸۷۴

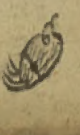
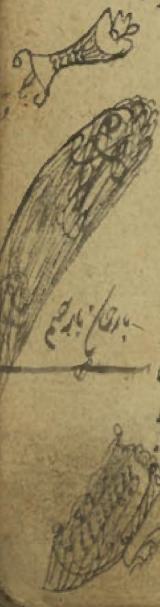
کتابخانه

۸۲

صنع عود از شک از هر یک م صحت کرم کن طبر از هر یک
 کوفته و چینه قوس از هر یک م کوفته **وقتی** و تری
 وضع در آن کند و بچانه و مده و مده این آورد **م**
 م جادو از هر یک کرم حشمت کرم کرم کرم کرم کرم کرم
 باب سلب با طبع صلب **وقتی** و تری و تری و تری
 آق قی شخم کما فیون نزل النج کلان نزل النج عریاس و کرم
 و چینه باب خوف قوس سوزن تر تری کرم باب سلب **وقتی**
 استغفار و نفع بود کل نفع م در م عود نسل سینه مصطفی قح
 از هر یک و چینه قوس از هر یک کرم کوفته و چینه قوس از هر یک
 منفرد م نفع فنی مصطفی سوزن نسل نسل نسل نسل
 کوفته و چینه قوس سوزن تر تری **وقتی** و تری و تری و تری
 افش مصطفی از هر یک چهار م مرافون چند تر از هر یک م

بایضام

باب خاص قوس سوزن تر تری کرم کوفته و چینه قوس
 و تری و تری و تری و تری و تری و تری و تری و تری
 طبر طبر طبر طبر طبر طبر طبر طبر طبر طبر طبر
 جادو بری صنع عود کرم از هر یک کرم کرم کرم کرم کرم
 از هر یک نیم م کرم کوفته و چینه قوس از هر یک
وقتی و تری و تری و تری و تری و تری و تری و تری
 کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم کرم
 باب سلب با طبع صلب **وقتی** و تری و تری و تری و تری
 اصل الیوس از هر یک م طبر طبر طبر طبر طبر طبر طبر
 نسل کرم از هر یک کرم کوفته و چینه قوس از هر یک
 سوزن تر تری **وقتی** و تری و تری و تری و تری و تری
 شخم خاص بران که زشت شفت سلب طبر طبر طبر طبر

شکر کرفس ام کوفه و پنجه از او نهند نتریز درم بقیه نهند
 جوی لبله و تشدید و لاری کند در درم نرسد نتریز درم بقیه نهند
 فوسفات شکر طریق فوسفات جوی لبله و تشدید درم بقیه نهند
 کوفه قری نتریز درم بطبع اسید **درم** غزلت اندازد
 شب بلع در صبح الیه و ترکه را نافع بود اینون عصاره غلظت
 از هر یک درم سارون سارون نندی فوسفات شکر کرفس نتریز درم بقیه نهند
 نفع صحت از هر یک کرم صبر و درم کوفه و پنجه بطبع فوسفات
 نتریز نتریز درم بقیه نهند **درم** نتریز درم بقیه نهند
 نتریز نتریز درم بقیه نهند **درم** نتریز درم بقیه نهند
 صبر قری نتریز درم بقیه نهند **درم** نتریز درم بقیه نهند
 نتریز نتریز درم بقیه نهند **درم** نتریز درم بقیه نهند
 نتریز نتریز درم بقیه نهند **درم** نتریز درم بقیه نهند

۸۷۴
 ۸۲

مریدان کبر صبح محرق کبر نتریز درم بقیه نهند
 مبداء از هر یک نتریز درم بقیه نهند
 سفید در آتش نتریز درم بقیه نهند
 قری نتریز درم بقیه نهند **درم** نتریز درم بقیه نهند
 درم بقیه نهند **درم** نتریز درم بقیه نهند
 نتریز نتریز درم بقیه نهند **درم** نتریز درم بقیه نهند
 نتریز نتریز درم بقیه نهند **درم** نتریز درم بقیه نهند
 نتریز نتریز درم بقیه نهند **درم** نتریز درم بقیه نهند
 نتریز نتریز درم بقیه نهند **درم** نتریز درم بقیه نهند
 نتریز نتریز درم بقیه نهند **درم** نتریز درم بقیه نهند

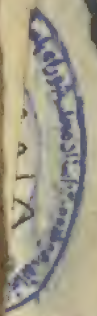
۱۱

۸۷۴

آلوده شده و خفته و نه را دفع کند **نقد** در پنج روز در هر روز یک نعلباز
 از هر یک ده درم رنق رنق را از یک بخورم شاقی که در
 از هر یک سه درم کوفه در که خب نما کوفه در که از هر یک از آن
 و قضا سازد و در سید خشت کند تا در وقت حاجت در آن خیر بر آید
 تا به روز آخر قدر در غم و در غم دارند **نقد** در هر روز از آن
 سبب بر مایش استخوان نیند **نقد** نو نادر مس کوفه از هر یک یک
 قویا و در زده درم کوفه و چینه بزرده و چینه برشته و در دست بچه
 در کمال کوفه در کوفه نو نادر در کمال فی زان که از آن بچه نو
 در زان صدیه که استخوان نیند **نقد** ه نافع است و در کوفه
 و چوک و آید یک سانه **نقد** از زوت صبر زبدر بزرگ که در کوفه
 دم الاغین زلف رخت هم که کوفه و چینه بزرگ که در کوفه بچه نیند
 در از آنکه چند بار باد و صابون بکشد نیند نیند نیند نیند نیند نیند نیند

نقد ه طین و کلا کوش را بر **نقد** کند در عریان فریون جنبه
 سیدتر خربق نمید از هر یک سه م نظرون بعد از آن از هر یک سه م نیم
 کوفه و چینه در شراب صابون بکشد **نقد** ه در کوش را بکشد
 اگر از کوش در روز غلام شین بخورم سه م که درم بقی نیم بکشد
 چند آنکه سر که بر کوش با بر نمیدم در کوش بکشد **نقد** ه کوش
 بکشد آب بر کوش که بکشد آب بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد
 بعد از آن بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد
 در آن بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد
 از سر و لب که بکشد **نقد** نیند بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد
 بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد
نقد ه در کوش را نافع بود افیون بکشد بکشد بکشد بکشد
 سه درم در غم که سه م که بکشد سه م نیم نفع که بکشد بکشد بکشد

نخیز از هر یک نافه دم صاف که بقرام آورده دارد و دیگر را گرفته
 آن سرشته بر تریوم نام **علاج** نافع است به قرا که آن
 حرارت نباشد **ع** در بر مادیون عاقلین پرت میزدند
 سکنج از هر یک بخورم ابرو سه دم از این میز عصاره غاف نشند
 الطیب انیسون از هر یک دم کوفه و چوبه بوی سبزه از هر یک تریوم
 رهوت بجه دهنوت کبر حیات بفرموده و در فواق بعضی
 و اندود و قویج بکریان نافع بود و بادا بشکند زیرا که در بوی
 فندقیه پانصد دم از یک سبب از هر یک دم و با از هر یک دم
 سه بوی آن عصاره غاف نشند و بوی آن که نریز یک عصاره **ع**
 زیرا که با در بر مادیون عاقلین پرت میزدند
 از هر یک دم سه بوی آن عصاره غاف نشند و بوی آن که نریز یک عصاره **ع**
 چهار دم و درق سبب از هر یک دم کوفه با سه چنان عصاره

برشته

برشته سر می کشند و به شفا **ع** کوفه غاف نشند
 وسیع را نافع بود و زعفران سه بوی از هر یک دم و از فندقیه
 فندقیه که فرار از هر یک دم کوفه نیم نوشدار غاف نشند کوفه بکریان
 نوتی میزدند **ع** سه بوی از هر یک دم و از فندقیه
 فندقیه نیم و از فندقیه کوفه نیم و از فندقیه **ع**
 چشم را قوام و نیز از هر یک دم سه بوی از هر یک دم
 نیم و از فندقیه نیم و از فندقیه نیم و از فندقیه نیم
 چشم کشند **ع** سه بوی از هر یک دم و از فندقیه
 ام و قشیش رجان سرخ وانه فندقیه سرخ وانه فندقیه سرخ
 عصاره غاف نشند و از فندقیه قشیش وانه فندقیه سرخ وانه فندقیه سرخ
 بکریان و از فندقیه نیم و از فندقیه نیم و از فندقیه نیم
 شسته زعفران قشیش وانه فندقیه سرخ وانه فندقیه سرخ

بکریان

مرض در پیوسته نشود و از جمله امراض حقیقیه کثیره است که از این
مغز حقیقین است که صانع عظیم از هر یک هم گرفته و بعد از آن
و بعد از آن **مغز حقیقی** سرفه و تشنه و عطش را و بخور و نور الله
صانع عظیم کثیر است که رب الیوس از هر یک هم گرفته و بعد از آن
که و مغز هلام از هر یک هم گرفته و بعد از آن که و مغز هلام
و روغ هلام و چرب است و بعد از آن **مغز چرب** و بعد از آن
رانیع بود و بعد از آن از زرد از سینه های که و فغ هلام را و
رب الیوس کثیره از مغز هلام را و بعد از آن که و کوفه حقیقیه و غم
هلام برشته و پسند **مغز** و بعد از آن که و فغ هلام را و بعد از آن
زخم کند رب الیوس بعد از آن که و فغ هلام را و بعد از آن
از هر یک هم گرفته و بعد از آن که و فغ هلام را و بعد از آن
هلام سوز دارد و روغ هلام را و بعد از آن که و فغ هلام را و بعد از آن
بعد از آن که و فغ هلام را و بعد از آن که و فغ هلام را و بعد از آن

نعمت

مسجد کبریا بجز این بریده دم مثل تشنه فروشانان را
 زان شب غریب پی دهد و سپین صده عدد شمع و نورم سوزش
 بخت و خیزم بخت اصدالوس کیم کوفه از هر یک بخت اصدالوس
 ز بختی بخت درم مجموع را در شمع آت بپوشانند تا شتر آت
 و بر طاعت جمع و درم انداخته اند و بپوشانند تا غلط شود و در هر صبح
 بیست و نه عدد آت و در هر شب غریب آت و در هر شب
 نسیه بخت درم و در هر شب بپوشانند بر طاعت آت و در هر شب
 و بپوشانند تا بعد از آت بر زبان آت و در هر شب
 از هر یک بپوشم و آن شمع و نورم سوزش
 سیه را از خط غلط بپوشانند تا غریب اصدالوس
 غریب بخت درم و در هر شب نسیه بخت درم
 نسیه بخت درم و در هر شب نسیه بخت درم

مغزیست بهرام فندق مغزیست الفه او کرد و مغز صغیرا مغز
 سب لازم مغز حب البطم بهر رو بهان غولیان فندق مغزیست
 سرخ دوزخ که مغز او را صغیر از هر یک به نیم سبب البطم بهر رو
 قرص فندک به صغیر صغیر صغیر شخم و سبب شخم که در شخم شخم به نیم سبب
 شخم بهین لب ان الصغیر در روغ غفر به نیم سبب از هر یک به نیم سبب
 به سبب دوام و از صغیر از هر یک به نیم صغیر العنب به سبب از مغز
 سر کف زخمی شخم از هر یک به نیم صغیر که و صغیر از هر یک به نیم صغیر
 از هر یک به نیم صغیر از هر یک به نیم صغیر از هر یک به نیم صغیر
 و در فندق ورق طرد سر و ورق غفر به نیم صغیر از هر یک به نیم صغیر
 صغیر نیم صغیر از هر یک به نیم صغیر از هر یک به نیم صغیر
 صغیر از هر یک به نیم صغیر از هر یک به نیم صغیر از هر یک به نیم صغیر
 صغیر از هر یک به نیم صغیر از هر یک به نیم صغیر از هر یک به نیم صغیر

مغز

مغز حب البطم بهر رو بهان غولیان فندق مغزیست
 سرخ دوزخ که مغز او را صغیر از هر یک به نیم سبب البطم بهر رو
 قرص فندک به صغیر صغیر صغیر شخم و سبب شخم که در شخم شخم به نیم سبب
 شخم بهین لب ان الصغیر در روغ غفر به نیم سبب از هر یک به نیم سبب
 به سبب دوام و از صغیر از هر یک به نیم صغیر العنب به سبب از مغز
 سر کف زخمی شخم از هر یک به نیم صغیر که و صغیر از هر یک به نیم صغیر
 از هر یک به نیم صغیر از هر یک به نیم صغیر از هر یک به نیم صغیر
 و در فندق ورق طرد سر و ورق غفر به نیم صغیر از هر یک به نیم صغیر
 صغیر نیم صغیر از هر یک به نیم صغیر از هر یک به نیم صغیر
 صغیر از هر یک به نیم صغیر از هر یک به نیم صغیر از هر یک به نیم صغیر
 صغیر از هر یک به نیم صغیر از هر یک به نیم صغیر از هر یک به نیم صغیر

هم انق بنف و مرصعک صنع عربا فریبیدن فرودمان زینا
 افیدن کلدی و مشک و اسب از هر یک مجزوم اینون ارج سبک
 اسرون از هر یک سوم اق قینا ف منفدر غایقین از هر یک
 هر دو هم و نیم شربیه بی که کند بعد که صند را در آن حد کند و
 معطر و در آن ادویه بطریق سهره معین سازند و بعد از شش ماه
 استخوانند **مغشقه** صبا و داکنه و صند کانه و رسته و فعا
 و شنج مغشور و اجام صند و در دندان و دوسای مدینه مغشور و قوا
 اسرار معطر یکی کرده و دانه را نافع بود و ده و ام را باز دارد
 و چون آب آن هکست بنده بهمانی کند و از یکینه و محلول اورد
 بود و فاع سرم کند و چون بر قیاس کند و فاع اورد **سیر** از هر
 هزار هر یک گرفته و نیم فیه بدتر نظر اسرون از هر یک پانصد
 تخم کرفس و دوقیه سیای کفایت قسط و چنانچه اوردی

سحر

سحر سید اسرون از هر یک شش مثقال فینا فیه و فیه شش مثقال
 مثقال حماما زعفران و در فینا از هر یک چهار مثقال افیدن
 عدس نیمه وزن ادویه چاکه رستم معجون سازند و شش مثقال کبر
 فیه شش مثقال فینا **مغشقه** از دانه هجده گویند با صند را
 قوا و ده و شش اورد و معجون را فاع کند و سبب اسرون و
 شست و در کوه و اجام صند را نافع بود و از یکینه و فعا
 بر آینه و در دندان است کند و در راقی و در شش و اورد و در
 فینا که در آن و در سیر و در الا و راقی بود و نیم فینا و در فینا
 و در فینا و در فینا و در فینا و در فینا و در فینا و در فینا
 با بونه شیراز و در فینا و در فینا و در فینا و در فینا و در فینا
 صند و در فینا و در فینا و در فینا و در فینا و در فینا و در فینا
مغشقه شش مثقال رستم کند و دانه هجده گویند با صند را

در اندام بعد از شدت غریز مال
 از ترک چوبه که بر تنی الطیف بر نه بفرستد شمع زرد
 در مرغ فرو نه نشسته که تنه ان لغز لغز تاج شمع بفرستد
 از هر یک یکم در بوسه بر بدن زرد از رنگ ۱۲ دم گفته شد
 رشته غریزه در بطن طبع زود **در** بطن است سر نه گفته در کار
 طرب بدنه لغز لغز است در مرغ غریزه چوبه غریزه طرب
 ترک از رنگ ۱۱ در نه در مرغ بطریق معده و عین سینه
 شریک بر بدنه کرد **در** در هر یک از بطن بود که در غریزه
 در بطن شریک در مرغ در بطن یک شمشیر از رنگ شالی و نیم
 سینه زرد در ان از رنگ ۱۲ در مرغ نیم زرد و در هر یک در مرغ
 در در و بران گفته و چوبه لغز طرب زرد **در** قریح را در رنگ
 بشا بر غریزه فصل زنجیر یا آساند زرد غریزه ان

در اندام بعد از شدت غریز مال
 از ترک چوبه که بر تنی الطیف بر نه بفرستد شمع زرد
 در مرغ فرو نه نشسته که تنه ان لغز لغز تاج شمع بفرستد
 از هر یک یکم در بوسه بر بدن زرد از رنگ ۱۲ دم گفته شد
 رشته غریزه در بطن طبع زود **در** بطن است سر نه گفته در کار
 طرب بدنه لغز لغز است در مرغ غریزه چوبه غریزه طرب
 ترک از رنگ ۱۱ در نه در مرغ بطریق معده و عین سینه
 شریک بر بدنه کرد **در** در هر یک از بطن بود که در غریزه
 در بطن شریک در مرغ در بطن یک شمشیر از رنگ شالی و نیم
 سینه زرد در ان از رنگ ۱۲ در مرغ نیم زرد و در هر یک در مرغ
 در در و بران گفته و چوبه لغز طرب زرد **در** قریح را در رنگ
 بشا بر غریزه فصل زنجیر یا آساند زرد غریزه ان

در بطن شریک در مرغ در بطن یک شمشیر از رنگ شالی و نیم

چون شود اگر اندر لشکر باشد و تا پیش روز خطر دارد
و چون کند و شناید **بر فرزند که در این**
شکل شود اگر پدر باشد تو اگر وزیر کن و قاتل بود
و اگر دشمن باشد زاناکا و خراب روز کار هر که در این
چون شود روز و تقایید و هیچ و سوکی باشد
بر فرزند که در این روز متولد شود اگر پسر باشد عالم و عادل
و دیگر که و شجره و دیو بود و اگر دختر باشد مقدسه
و قاتل و خراب کار باشد و هر که در این روز پادشاه
پیشتر از در و تحقیق بود و زود تقایید و اتقا است
تا شش روز که **فرزند در این**
متولد شود آن پسر و دختر هر که در این روز متولد شود
بسیار بخت و آرزو و غرض باز و نعمت گذران و هر که پادشاه

چون شود اگر اندر لشکر باشد و تا پیش روز خطر دارد
و چون کند و شناید **بر فرزند که در این**
شکل شود اگر پدر باشد تو اگر وزیر کن و قاتل بود
و اگر دشمن باشد زاناکا و خراب روز کار هر که در این
چون شود روز و تقایید و هیچ و سوکی باشد
بر فرزند که در این روز متولد شود اگر پسر باشد عالم و عادل
و دیگر که و شجره و دیو بود و اگر دختر باشد مقدسه
و قاتل و خراب کار باشد و هر که در این روز پادشاه
پیشتر از در و تحقیق بود و زود تقایید و اتقا است
تا شش روز که **فرزند در این**
متولد شود آن پسر و دختر هر که در این روز متولد شود
بسیار بخت و آرزو و غرض باز و نعمت گذران و هر که پادشاه

در روز شنبه روز دوشنبه و معصیت کار بود اگر
در خرابات صالحه و خفیه و پارس و پیران کار باشد
و هر که در این شب پاره شود اگر از سایه چشم نرود
و نیازی صدقه و بدشغالی به روز ~~شنبه~~ هرگز نیک نیست
که در این روز متولد شود خواه پسر خواه دختر نیک بخت
و دولت مند و معروف روزگار گردد و هر که تا روز شنبه
نیز نرود و بر روز شنبه شغالی به روز ~~شنبه~~ هرگز نرود
که در این شب متولد شود پسر یا دختر زیرک و عاقل و پارس
بود و همیشه بطاعت و عبادت مشغول بود اما مرد و وفا
نداشته و بعد از آنکه در این شب پاره شود تا شنبه نرود
و هیچ دو سوس ندارد
روز متولد شود نیک بخت بود اما هر که در این

اگر از راه روز صوفای خون یا سودا بود اما بدبخت
و سعی در علاج باید کرد
متولد شود پسر یا دختر عاقل و پاک دین و پارس بود و هر که
در این روز پاره شود تا شنبه نرود و روز شنبه
و بخت نرود ~~شنبه~~ هرگز نرود که در این شب متولد
اگر پسر بود خوب روی و پاکیزه کار بود و اگر دختر باشد شوم و غمناک
و هر که در این شب پاره شود از چشم خرم و سایه بود و شنبه
بعد از شنبه شنبه ~~شنبه~~ هرگز نرود که در این
روز متولد شود پسر یا دختر عالم و پارس و پیران کار بود
با نعت و جاد و جلال کند مانند و خیر او بر دم رسد و هر که
پاره شود اگر از گرمی بود و در روز اندام پاره تا شنبه
روز تقاضا باشد اما تا شنبه شنبه

هر فرزندی در این شب متولد شود پسر یا دختر معجزه کار
بود و هر که در این شب چاه شود هیچ خطری نباشد
هر فرزندی که در این روز متولد شود پسر یا دختر
کرد و آن در آخر عمرش تکیه کند و هر که در این
روز چاه شود اگر بیغم باشد و سردی و تری بود
زاده از پشت روز یکشنبه هر فرزندی که در این
شب متولد شود باید که از چند فصلت یکی با او باشد و در این
یا دروغ گوئی یا در زوی یا چسبند مردم بدو
پسر باشد یا دختر هر که در این شب چاه شود پسر
خون بود اما خطری نباشد هر فرزندی که در این
روز متولد شود پسر یا دختر در از غم و بیکار و غیره
بجای آن بود و هر که در این روز چاه شود عاقبت بخیر بود

مقدم
فصل دوم
در این شب

فصل دوم در این روزان **دوازده** چون اگر اوقات تکرار
بوزن شغال و درم و رطل و توله و است تکرار شود
لازم دانست مطابق صحاح و قاموس و غیره خواند
هر بنا و معتبر موانع حدیث نبوی مرتب شده پان نایم
تا در ترکیه سه و تفاوتی روی ندان این را و در آن
و در زده گانه سندی دارند **اول** و **دوازده** است که
و متوسط است موانع حدیث **و دوم** است که مشهور است
و آن مقدار متوسط است **و سوم** است که تیرا مقدار چهارم
و متوسط است **چهارم** و آن است مشهور بدانکه
و آن مقدار است متوسط است **و پنجم** درم
و درم موانع چهل و شصت متوسط است **و ششم**
شغال آن مقدار شصت و شصت متوسط است **و هفتم**

تاریت و آن نوزاد چارونیتقال بود **ششم** اوتیه
و آن نوزاد یکتار و شش آن بود که دتیه مشغول
مقال **هفتم** رطل است و رطل و دتیه و دتیه و دتیه
اوتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه
نه رطل یکی و دتیه که آنرا و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه
من و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه
که من و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه
لغت مذکور است و دتیه که آنرا و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه
نوزاد یکتار و شش یکین بود و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه
در رطل و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه
حضرت پیغمبر علیه السلام بوده و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه
و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه

نوزاد

مقال است که دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه
و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه
در رطل و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه
است اما این قول ضعیف است بواسطه آنکه دتیه و دتیه و دتیه
و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه
مقال است که دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه
اما دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه
بمقال و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه
و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه
نوزاد یکتار و شش یکین بود و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه
در رطل و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه
حضرت پیغمبر علیه السلام بوده و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه
و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه و دتیه

و صبح اولی بقل ناما محمد تقی محمدی شمس قدس است
 و چون چهل و نهمی بند چهارم را از روی نیدام و کیسه و یک
 شانه چای بود و باشد **بر آنکه تولد** و دوازده ماهه و باغیشت
 سرخ و سرخی یک کبوتری گلا شود **اما** باید دانست
 بوزن تو بگفته اند و تو بگفته باشی **مثال** است موافق درم
 به آنکه تو بگفته باشی بند چهارم درم است و در هر سه ماهه
 و چنانچه ما خود مقابله نمودیم بوزن بنا بر کس از جای دیگر
 نصف است و تو بگفته باشی **مثال** بر آنکه در **مثال** چهار ماهه باشد
 و درمی بود که سه ماهه بودی بنا بر این برآمد با آنکه از زمان
 غنایم الی **بقل** در میان خون و صفرا و بلغم بود
 و خود با آنکه این را چهار ماهه است که با آنکه
 اسب استنش بوده باشد و از این چهار ماهه در خون و صفرا

و بگویم و سودا با شش چنان باید درست که خون گرم درست
مشتق گرفته اند و سودا گرم و خشک است با وی و بگویم و
و درست است و سودا سرد و خشک است خاک است اند
و از این چهار هر کدام که زیاد نمایند و بطنان گرفته اند
بزیوت خود نموده و با خود مشتق گرداند و بسبب بدنامی کرده
تا به انی در مرضی و غنی که مرضی شود و غالی از این چهار است
اگر دایم خرابی را می کشد باشد از تنگی و ضرایب
امین خواهند بود و بگویند بانه رتبه ای اینها بجهت
و اشع شود و چشم است بر آنکه اعضا را به چهار است
اول دل است دوم دماغ است سیم جگر است
چهارم خضیه است و تحت آن با صحت تمام مزاج است
و تحت آن علت تمام اعضا بود پس چون چنانچه

و دوشی زبان و در کینه و توج و سوزش و ریش شدن
 قضیب و دوش را آمدن بول و در پهلوی کم بودن است
 و کاه کردن خنجره و از غلبه صفرا بود **دریم** درین
 یعنی و علامات آن آب شدن از زبان و تری طعم دهان
 و سفیدی زنگ روی و دنگ چشم و قار زده
 و بوقت نیند شدن موی سر و ریش و در معد و اورد
 و کم کردن و در زانو و نفوس و فالج و بقی سفید
 و لقوه و صغف کرده و سوزش شانه و کک سفید که بعد از
 تا خنجره چشم بهیم سوزش نفی و لرزیدن دست پا
 و سوزش بکله و برین و استخوانی زبان و کرم شکم
 و سب القوع و کمره با بغم این **تسم** است از غلبه بغم غرض
 می شود چنانچه هر مرض بودادی و علامت آن شوری

و در کینه

و در کوبی دهان و قاع کینه چشم و تیرگی رنگ روی و قار زده
 و شب کوری و سوزش منک و اندیش و کمره پا رو و دیدن خوابی
 رشفه و تند خوی و دوشی و زبری پوست اندام و تکی
 دل و صداع و حرف زدن بسیار و کلف روی و بقی سیاه
 و خیارم و در دهان و در پیشانی که خشک بود و کندن دهان و
 توخیر و در مده بود و خورامش این **تسم** است از غلبه
 بود **چون علامت خنجره** **اول علاج خون** **باین** که کینه است
 و غلبه خون کاه نشود و کم کشید خون نباید کرد و بواسطه آنکه قوت
 نفی و روغن و در بدن خون است تا فاسد نشود نباید کشید
 بلکه بکوب که خون را صاف کند و او باید نمود که محتاج
 سفید و بجا نرسد و در صورتیکه وقت افتضی آن بکند و در
 است و در هر چه بقی قوت خون کم کن و به غرض بکند و صاف

شرعی که خون را صاف کند و حیاض را قطع کند و جابت نشود خوردن

یک فنجان بادا العسل است **تغذیه آن** هر روز یک فنجان عسل را در آب
نخاع آب بپوشند تا به شکر آید صاف نموده شربت بخورند یا خوردن
جلاب صفت **جفت** تر سندی نیم لایحه بپزند و عسل و آغوش
نخاع را نیم آن را این هر سه را به شکر کنند هر روز یک فنجان آن را
بوقت شب در کباب بنشینان بیدار صبح بیدار و صبح نموده پاره
آب بپزند و عسل که بخورند تا سه روز خون را صاف کند و دماغ را
تغذیه دهد **در بیم تر و دفع کرم** و اگر شیرین و آن را ترش مای
و آن که در شب در کباب بنشینان بیدار صبح بیدار و صبح
یک پالنه شربت بخورند تا سه روز یا بیشتر روز صفر را
فردنند یا نیم فنجان بپوشانند در پالنه آب چینی نهند بخورند
یا آنکه هر روز صبح یک عدد تخم را بریزد و نقل بود و در ایران بپزند

در بیم تر و دفع کرم

مال

در بیم تر و دفع کرم

بابت یک صفر را بر طرف کند **در بیم تر و دفع کرم** و نیم فنجان
کباب چینی سیخ را بر یک یکدم کوشه و شعله بپوشند و در کمال
بقوام آورده بپوشند تا سه روز بخورند یا آنکه هر روز
سه عدد در دفعه شکر و صبح شربت بوقت خواب
سه عدد صفت نموده بخورند هر روز نیم فنجان بپوشند و نیم فنجان بپوشند
در بیم تر و دفع کرم هر روز نیم فنجان بپوشند و نیم فنجان بپوشند
باید مثال شربت کرده شربت بخورند یا آنکه شش درم
افستیون را در پالنه آب بپوشانند و در آب بپوشند و در آب بپوشند
نصف فنجان بپوشند آن که شربت بپوشند و در آب بپوشند و در آب بپوشند
هر روز صبح شربت از آن بپوشند تا سه روز بخورند یا آنکه شش درم
در بیم تر و دفع کرم و نیم فنجان بپوشند و نیم فنجان بپوشند
برای پیران و اطفال و کثرت که جلای را بپوشند تا سه روز بخورند

در بیم تر و دفع کرم

در بیم تر و دفع کرم

نفع است **صفه آن** بریز یک گشته مس سبب نقشر را زخم بپوشد
 بقدری شیر در دیک که ده خوشاند، مستعد شود بعد از آن قدری
 روغن کاه و اصفه بنفشه و تورم در رگ کشیده **برای دفع افعال**
 صفراوی نیز بعل بپسباند، اسهال آلوده **برای دفع افعال**
 یعنی بر پشت زفا رجه باند **برای دفع** سر آوی بر زخم جیب باند
 تا خوب و مهال آرد و چند عسل خوب بفرکند و دفع تمام افعال بکشد
 آنکه آن پاره را بر دشته بای آن را بکباب بشویند تا اسهال
 ساکن شود و عجب و آرموده است و بانه امراض کباب بخورد
 بعلات و علاج پان خواهر **باب دوم**
 در صد اعماد انکه صدق است مپش هر یک باعلامات
 و علاج میان خواهر صفت است قسم است گرم و سرد و مایه
 و غیر مایه و این در دیت که در اعصار سه برید آید یا از کوی

بپوشد

بود و بپوشد روی باز مایه بود و غیر آن **صدق گرم** بپوشد
 یا از مایه فلفل بود و غیر آن **صدق سرد** بپوشد و روغن
 خربش و کهنه روی و پری که با کوش و شیرین طعم
 و رنگ روغن که بپوشد از خرم بر مایه بپوشد و رنگ بر او
 بود و حار است و در تمام اندام پخته و در د و خرم بود
 و این علقه که گزیده بر آید بر شکم شیرین و شراب بپوشد
 خرم و بپوشد بر طبع موی بهار بود **علاج آن** اول زدن
 رگ قیال یا نه البدن یا جاست کردن بخورون چربی
 سه و شش بر قطعه بکباب و شد شربت کرده بخورند و مایه
 قطره را بر سر بکشد و کافور بکباب و بر کف کلبی و آب
 برکت بپوشد و آب غلبه الشعب و برکت بخورند و تخم کدو و خیار تازه
 و سرکه با صندل و نمک طحان کردن و خنای غلبه بپوشد

و آب گینه و آب ریاحین بزرگ شوی و برکت دهد و با یک شیشه
سبز خورن و کله کردن این ادویات را مغز و دهان بکشد
و خوردن شربت قند و لیمو **بین** **معد** **نجد** و دهان
کلاب کیمیا و آب صابون و دهان و آب گینه و آب ریاحین
هم را در هم کرده باشد بخورد و دهان شربت **معد** **نجد** **بین**
صابون آلوده را در آن بکشد و دهان و آب گینه و آب ریاحین
میخاید صابون **معد** **نجد** **بین** **معد** **نجد** **بین** **معد** **نجد** **بین**
آلوده زده تمیز را در آن بکشد و دهان و آب گینه و آب ریاحین
صبح خوش داده مالید صابون **معد** **نجد** **بین** **معد** **نجد** **بین** **معد** **نجد** **بین**
صل کرده نیم گرم بنار بخورد **معد** **نجد** **بین** **معد** **نجد** **بین** **معد** **نجد** **بین**
جویا مغز بادام بخورد که شست **معد** **نجد** **بین** **معد** **نجد** **بین** **معد** **نجد** **بین**
برافزود که رنگ روی و شعله دهان و زردی رنگ روی

معد

و با روغن بخت جبن بنفشه و شکری چشم و شکری بسیار
و بخورد و زردی چشم بود **معد** **نجد** **بین** **معد** **نجد** **بین** **معد** **نجد** **بین**
ماده بود و زردی و او را می بوی سید و زردی چشم که سید
علیه آن **معد** **نجد** **بین** **معد** **نجد** **بین** **معد** **نجد** **بین**
عبدی که سید **معد** **نجد** **بین** **معد** **نجد** **بین** **معد** **نجد** **بین**
و سید **معد** **نجد** **بین** **معد** **نجد** **بین** **معد** **نجد** **بین**
بود اندک میزد زده را سلیقه با شربت بخورد
تا صفا ازوشید و کاه مبارک و شیر کاهنی بخورد و باجه
کن را با صندل غده نوده و آب گینه و آب ریاحین و آب گینه
بر سر اندازد و بر هر دو دقیقه طاکان و جواب آلوده بخورد
بین **معد** **نجد** **بین** **معد** **نجد** **بین** **معد** **نجد** **بین**
و رنگ کمرش شکری کاهنی از تخم **معد** **نجد** **بین** **معد** **نجد** **بین** **معد** **نجد** **بین**

معد

شب در رخت نیده صبح کوش داده و بالید و صفا
 نمود و شام بخورد و دیگر آنرا ترش و شیرین را از شرده
 آب آتش را کشیده قدری نبات و ترنجبین در آن جوشان
 نباشد و تبدیل مزاج بخورای سرد مثل آب شکر و آب
 کدو و شیرین که در و شربت نارنج خوردن **درین صفت**
 قدیمه شفا و شفا بگویم آورده که خوب بسته شود و اگر چه
 آب نارنج داخل کرده از سر آتش زدن و است بهرند تا خوب
 عروق شود هر روز صبح یکقاش آنرا در شش شاق آب جگر که باشد
غذا کنگر با کدو و شیرین مغز بادام و خوردن جلا پا
 در مضع صغرا و **درین صفت** بخت و رق کل سرخ و نیم گاهی بکشد از بخت
 دو درم آنجا را بچند دستان بشد و همه را در یک کاس
 آب جوشانیده به نیمه بایند صاف کرده با قند سفید

درین صفت

درین صفت

درین صفت

شیرین کرد و شام بخورد **غذا** و نیم کاشد و شام
 با برنج و گوشت مرغ و آن یک کاشد بخورد یک شیرین تر کرده
 صبح نان بخورد و در یک کباب بخورد و بهرند اگر چه امند
 تر بندی و آنرا **درین صفت** روز خوردن مضع این طریق
 سه روز دیگر است **درین صفت** سنا کی غشال پخت
 عین زرد شفا شکر نیم کاشد و در روز یک کاشد و شفا
 تر بندی و شفا آنجا را در عدد کشت زرد آن و شفا
 سنان پخت و در آب در آن صحت ریزد
 صبح کوش داده شیرین تازه در آن جگر نیم گرم شام
 بخورد **غذا** یا بخورد مضع کشت بخورد و شربت نارنج
درین صفت شیرین تازه مبط شفا و ترش و شیرین
 در مبط شفا کلا جگر که و صحت شفا آب نارنج شیرین

درین صفت

درین صفت

افسانه نموده و بهر کوزه و جویای سر و در هر پنج در صد
کرم کدشت بخورند و کدشت **صفت** **عقی** شدت در دانه
و غنچه چشم و رنگ روی و قارنه و اگرانی سر و کاهی
و آب فستن از دمان و تری پی و تری طم و مان و کسین
نفس غایت و اگر این صندل و قارنه و لوطی را عوض شود
و کسی را که طم بسیار **عقل** **آب** شستنی و بود نه
و آب برک بدو آب ریخته و آب بکلیه لکه مضرب
فلانند و آب کرم بر سر کشین و از موی سر و ملاحظه
و مشک و عایله بوشید **عقل** **آب** کباب قید بر روی
برین در صانع کرم خوردن و شبها پیش بخورند **برین** **عقل**
صبر قوتی و دو درم پوست طبله زرد و یک درم ورق کاسنی
و مصطکی و تربفید از هر یک یک درم قویا عید رم بره کوفته

و چنانچه ساجه شیری کیک حال بخورند وقت خواب
کرم بر سر آن بوشند طما کردن روغن قسط **برین** **عقل**
چهار درم سینه سه درم فلفل و عاقر قراط و فون از هر یک
سه درم سینه سه درم و دو درم همه را کوفته و در یک
کاسه آب بپوشانند تا نیمه بماند مالید و صاف نموده شستنی
روغن زیتون یا روغن کنجد اصل کرده بپوشانند تا آب برود
و روغن بماند بر سر فلانند **عقل** **آب** کباب کرم بخورند
و کل قند با بویان کوفته شسته بخورند و با ریخ فلفل
کنند **برین** **عقل** **آب** کباب کرم بخورند و با ریخ فلفل
در چینی عسل مصطکی استخوان مروغوان از هر یک
یک درم تمام را کوفته و چوبه با عسل شسته شربتی و دو درم
چنانچه داشته و در آن کرم مرغونه بپاشند **برین** **عقل**

برین

در اسرار خرد و در اسرار
در اسرار خرد و در اسرار

خوب باید صاف شود و مثال شدنی بقوام آورده و هر چه
یکبار شتی از آن در وقت قاشق آب حل کرده بخواند و **دلا کران**
برو فتهای گرم در زم شمر رخ نمک و روغن بیهن و آب شلیم
و اکید الکلی و برکت کابی و گوشت روکا و زبان و بنفشه
و نیل و زعفران و اکوثر بر سه نهند و چربای چوب و شیرین
خور و ل و آب بیکرم فصل فصل بر شش و در دقای
معدن نشستن و جلای ششم بالک و بخورند و **بنفشه** ششم
یمنه در آب جیب نیده است و دهند و با نبات شیرین کم
بخورند و بویهای خوش و صدقهای خرم ششیل **عند**
شکم مرغ بریان کرده در آب بخورند و منقحی دفع بود کنند
بین منقح اسطوخودوس اصل السوس با در بخورند و کا و زبان
شتر تره پرسیاوشان با و یانیم گوشت از هر یک

حدا ب

منقح

در اسرار

در اسرار خرد و در اسرار
در اسرار خرد و در اسرار

از هر یک دو مثقال گوشت در کاسه آب جوشانیده تا نیمه بماند
بال صاف شود و شیرین کرده و بیکرم بخورند و **بنفشه** ششم
عند اکوثر صمغ غفران و دوجینی و قوتاج بخورند و
سه روز دیگر سه لخم زنده **بنفشه** ملیده نیل و است ملیده
نیل و است ملیده کابی آله مقشش از هر یک صمغ درم
اسطوخودوس انیسون بخلج تربنقید از هر یک سه درم
گوشت لاجورد مغول غاریقون از نوینیه چش از هر یک دو درم
گوشت ریشه باده چندان جل کت کت شش شری از سه درم
تا چشمال مگر کرده فرو برند و آب گرم آن بنوشند
و روغن بابونه و روغن بادام بر سر بکشند و **عند** ششم
بابونه تازه ششقال روغن کچال و ریشیه کرده تا پهل روز در آب
نهند و اگر آن میسر نباشد کمیته کبابیونه را در کاسه

در اسرار

حدا ب

و در چینی بر سر لیدن و خورس و و چند پسته و فلفل
و بنفشه چمر و افودا و ساینده و لک کردن و شخم با کور
بناست شربت کرده بخورند **علاج** آب بگوشت مرغ و صلیح
کرم خورون و روغن عنبر بر سر لک کردن **علاج** **علاج**
لا دن چشقال مشک چشقال زخمی چشقال روغن زیت بکشد
و ده شقال اول روغن را بکشد نند و دارو کارا گوشت
و اصل نایند و نمک بر سر شسته لک کنند و عسل بپوشند
صلح و شربت کرب یا خون یا بغم لوز از منی و این عسل
نیده است و لالت بر طرف شش صلح می کنند
و ماده بخیار و دمنه مرغ شد با **علاج**
در زیاد حقیقه و سرام و حق و نشان
و جمود و سر و سبات و علاج الکفا

به انکه در شقیقه را در دیم سینه گویند
علاج صمغ عربی چشقال فیون نیم شقال غفران نیم در انک
نیمه آب کلاب و آب شیره تر ساینده و بر کافور خطا می لید
و حقیقه چشبال و طلائلی که در صدها کشت مرد و اکرم
و کرم راسه و طلائلی که در **علاج** یعنی آهاس
از روغن پنی با انکه سرام و رویت که در یک کباب
یا هر دو جایهای پنی بهر دو این روغن است و خوف این
از خون یا از صفرا بود **علاج** است شربت و الی مرغی
چشم و روی و قاروره و زرد کاشن با خنده مرغ و دشت
شدن زبان و کراست و آستن از روشنی و عظیم بن
نض و خطا و سخن چون قاروره بود **علاج** خورون
شربت غناب **علاج** کشت غناب و در یک کباب

دشمن و آلودگی را از آب در آب خنیا بیدار و صبح
 مالیدن و خوردن بعد از صاف کردن و بمقش را در آب
 جوش نیندازد و بدان بنویسد در آن نگاه دارد **سرم**
سرم غفر و علامت آن تب نرم و انمی و پنهان گشتن در کف
 و پیچید زنگ و قاع و بود علاج خوردن سکنجین
 و خوردن شربت سستین چهار درم شکر کف سکه درم
 سبزه نیم کوفته و دو درم بزمه و در یک سال آب بکوشند
 تا نیکو باشد صاف کرده و بمقش و مثقال قند بقولم آورند
 شربتی پنج مثقال سبزه مثقال سکنجین و در مقش غاشق
 آب حل که صبح ناشتا بخورند **علامت** بر دست برنگ آب
 خشن بول است چو ندهاده توجه دماغ می شود بول
 برنگ آب میگرد و این علامت درک است در علاج باید

لیست

کشید و **علامت** نیک است که با در گشتن دو درم کردن
 مقعد است که ماده زرد رنگی شفا خواهد یافت **نیای**
 یعنی فراوانی **علامت** گرانی سرد و پوست دماغ و آب ترش
 از دهان و بسیار خواب **علاج** خوردن ماده الحویه **نیای**
 در فکته نیست که گزیند **صفت** که منوط بخورده متوجه
 مؤثریتش از هر یک و مثقال خزینه الثوب و مثقال بون
 پنج مثقال فلفل دراز و فلفل درختی و در چینی و پوست
 بزمه زرد و آرد مقش شیطرح خندی زرد و نمد جرج
 پنج بونه از هر یک چهار مثقال همه را کوفته و خسته
 با سبزه مثقال اسل بقولم آورده بر شند شربتی
 از یک مثقال تا دو مثقال صاف کرده و در نمد **علاج** آب
 قلیه و خشک که بخورند **نیای** در **علاج** که با در گشتن دو درم کردن

نیای

و نقصان عقل که حق و عوشت گویند چون از ما دور
و تر بود **عکاش** که انی سرو بسپاری خوب و خرابی
از چیزهای **علاج** مبادرتی دانند و نقصان
و قسط و وجع و دشواری از هر یک و در مثال شراب و خطایا
از او و در الفار چند بسته شیطان خود را از هر یک
پنج مثال همه را گوشه و چینه با دو صد در عمود و در مثال
روغن نارچل و چهار نیم مثال عمل مبادرتی بام آورد
بر شند شمرتی بکند و شتاب کرده و بر بند
صفحه **تیر** **چهار** **مغز** **چهار** **مثال** **تند** **فینج** **مثال**
با هم گوشه قدری نکت و اخذ که بدستور با دوام روغن
بگیرند و کرش عمل مبادرتی که مبادرتی از او
چنانکه در آن بنظر آید و اینی قلت دارد و در شش

مبادرت

تیر

صفحه

کرده یکبار مبادرتی که گوشه و نظری پیشت و عمل آن
بر آمده و مبادرتی که در **علاج** مبادرتی که در آن
در هر یک را با یکبار و با یکبار و با یکبار
و ضعیف و کمیند کمیند که در **علاج** مبادرتی که در آن
از بدن بایک دو و چینه و سبب این مرض بودی بود
خبری دیگرست **صفحه** **تیر** **چهار** **مثال** **تند** **فینج** **مثال**
پریاوشان با بونه چندین بار از هر یک و در مثال
سپتان سی عدد همه را در یک که سه آب جیامیده
تا نیمه آب صاف بکند شکر سرخ و فلوکس خیار از هر یک
ده مثقال در آن مکر کرده با ز صاف بکند و در مثال روغن
با دو صد و سه مثقال روغن با بوند و اخذ کرده و توتی و شور
با شکر حقه کن و اگر شور باشد شکر که در آن مرض بود و او

صفحه

تیر

در صندل کشت بخورند و روغن بادام و صندل
کشت **صفت** روغن با بونه کشت در یک کاسه
است بچوش نند تا به شل آید مالند صاف نموده
نیم با لاله روغن کجاده نموده بچوش نند تا روغن
مالند و غدا که بطلبید چلا و بخورند **ماشرد** بد آنکه اثری
درخی است که اندرون و بیرون پی بر آید و پی درم
کند و بزرگ شود و گاه با شراب نوست را به نرکانه و زردآ
از آن روان شود **صفت** ترش ترش و ورم و تب و حق
و بد بخر و کدورت احوال و تشنگی پیشا **علاج** زدن
رگ تفال و طلا کردن **بصفت** صندل سرخ را نموده
طلا کنند و شیره سبزه را طلا کنند با صندل سرخ
و سفید و آب بنفشه ترش نیده فصل افضل طلا کنند

و اگر

و اگر چنان که را تبان تر کرده بر پی چسبند و خوردن این
سند و مشهور بکار شد تب است چسب امض بود او را
مافت **صفت** آن ترندی آنگاه را به یک شقال شب در پی
چسبید و صبح بخت به بت مثال شیش شد و بکار شد
نیکم بخورند **صفت** آن که بوی بخت و کدو بخورند و بدو آنگاه
در سر کشت مرا گویند **صفت** یعنی آب سرد را
بد آنکه این دخی است خوف جان و جیش را چون از خواب
بیدار شد او را در خواب بر سر آب آن خورون و سرای نرط
و سر شدن مزاج با خورون دار و کمی سردی بسیار
بود اگر از سبزی مرغی بود **صفت** آن غدی زبان و پیچ و زرد
و موی و بعضی تن نبض و غدی رنگ و کاه روره بود **علاج**
اگر از خون سرد و خفگی سرد بود و در او آبی گرم علاج

کردن زین قافوق و ترود و یکس دادن **صفحه** زعفران
غاریقون زخم و زخمی کثیر از هر یک دو درم بنید الطیب
کنند خول غید و بنید الطیب و دو درم بنید الطیب
لحم النیس جذبه ترسان و جندی جابو شیه
هر یک هفت درم سیلوفلفیسیا نو جان بقوریدون
جعه و دو تو اکلیک خطیانی رومی و غریبک از هر یک
فرغون مقدار زرق از هر یک هفت درم شکر سداب
از خربشته درم شکر مصلح روم صحن علی فطر اسایون
قره مار از زبانه انیون کک سفید مشکطرا شیخ از هر یک
نجد درم انیون و ج و تو سکنج اسارون از هر یک
سه درم آقا قیافه صفقد ربه و غاریقون از هر یک چهارم
دریم سیر شرب ریانه کفنه چنانکه صفتها در آن است

و بانه ادویه مارا

و بانه ادویه مارا گوشه و غده بود و وزن عدس صغیر قیافه
بیشند و غریقون سز زنده شربتی تا کفیه درم آقا اولی است
در بعد از ششما است تمام فایده **دوره** زبانه و **دوره** بنید
دماغ و بچه های تو حباب اینج فیکر و صفقتش و در صفتش
مکند و غریقون حبس طبعی حقون **دوره** بنید فایده علی
شده درم آقا و بنید شربتی غاریقون از هر یک سه درم
اسارون انیون شکر انس از هر یک دو درم بنید
هفت درم شکر سداب چیدم ایام بنید فایده درم
قرنفل یک درم فایده چهار درم قیافه درم
فایده قیافه را در اسبعل کرده بانه ادویه مارا کوفته
و بنید آن بسپارند و حبس سز زنده شربتی دو درم
بکارند **دوره** بنید شربتی و بنید شربتی و بنید شربتی

دوره بنید

بخورند و بنده پندست در روغن سپید که در پیش چکانند
 و شایف قند عسل انداخته آن مقدار آتش نوره که از زیر
 کیکش است یک ساعت بنفشه نرم که با آب بادیان شین
 است بپزند و قند بکنند بنفشه سماجی پنج مثقال
 قند ریون و دو مثقال شبت حلیه با نونه از هر یک
 دو مثقال بسیار شکر و دو مثقال انیسون خشک بچند
 هم را در مال آتش بنده صبح بوش و اوده نیمه آید
 بنفشه با صندل و بنفشه و شکر و دو مثقال قند
 و دو مثقال بوبه بایک و دو مثقال در آن که کف از بنفشه
 تر که بنفشه بنفشه نرم نیم مثقال و انیسون نیم مثقال
 تا وضع اخلاک کند **و علاج آن** به آنکه سید را بخواهد
 گویند که هر گاه که می فرزند بماند غالب آید بخوابی آورد و این مرکب

بنفشه
 بنفشه

علاج آن

بنفشه ختمشش هر روز یک بار بخورند
 و اگر چه بود در آن جوینده باشد فصل فصل مدام باشد
 و افقون را در روغن بنفشه که هر که بسیار است
صفت روغن بنفشه شش بنفشه را در آب یک گاسه
 جوینده تا نیمه آید و لید صاف نموده کیفقال روغن
 بادام یک کف در روغن جوش داده تا روغن بماند برمالید
 و با روغن نیم کف که در چند قطره در دماغ بچکانند و شراب
 بنفشه و شراب شمشاد بخورند و خود را از غم بفرستند
 نگاه دارند و بجام رفته آب گرم بسیار بر سر بپاشند
 و گوش لصدای خرین و باد که بر درختان وزد
 بدارند و بوقت خواب اطراف بدن را مالند و خانه
 بشنوند تا خواب روند **و صفت** به دو سه

بنفشه

از هر یک دو درم در یک کاسه آب بپوشانند تا بپزد
صاف نمائند و آوده تا به لعلت بکرم بپزند **قند** را بپزند
بیش از چهل بخورند **چون** یعنی دیوانگی نیلین بر
اکثر از خود آید اول با پیچ و سبک که در صداع بود
گذشت بخورند و بعد از آن خوردن مفع کرم و سبک
و شراب انوری و کوش و صابون خرب و شکر و با محبوس
خوش و قاصد و شکر و تخم کدو و تخم خیار و زردچوبه
با روغن بادام شیر کرده و فلفل و سبک و روغن بادام
بر سر مالند و در روغن بچا نیدن **قند** خوردن کله و پاپ
و مفع کله را در روغن بچا نیدن کرده بمان و شکر بخورند
و زنجبیل و در تخم شمشاد و درم بیک کاسه درم
شکر سرخ بپزند درم زعفران بپزند درم بیک کاسه درم

چون

درم

و دو درم شیر ماده کاه را بپوشانند تا بپزد
دارو مارا و اصل و است و آوده بخورند تا مفع روزی بطریق
شکر مضمی است سوداوری که زردی و حلاوت و آید
خوش خود را بپزند و در دست میزدند **قند** و شکر
و سبک و در شکر بکشد و بیک کاسه درم و شکر
و با اختیار که کشیدن و کرم کردن و زردی و عقل
و زردی رنگ و روی و خشکی دمان و بخواهد و مختلف
جتن مضمی خواسته بدین کشیدن نام معصومه
علج بکشد است که وصال اتفاق شد و اگر آن شیر
ناشای پس باید نرج و دماغ را تر کرد و اند بقبضه و شرابها
خوردن شیر و شکر و شربت بقبضه و مفع مفعولی
و بجماد شیر بسیار آب فلفل است که کون و کجا مشغول

شکر

دشمن و صحتی معقول باید درشت نامشوق از او شکر کند
یا محبوب صحت خوش دشمن یا بیست کردن دیار
معتوق بخان زشت و افعال بر شو ایندن و بفار
نایسند باوشن و سینه تاول او سرود شود و دی
عشق او را از سر برود کند **ص** با آنکه صبح و صفت خوف
در آن سده است تا م که در یک روز روح
تا دشت شود اگر از سده تا م باشد سکت شود
بدین سیر که ت به نظام و تشنج بدید آید و این مرض
یا از بغم بود یا از سودا بود آنکه از بغم باشد علت آن
بفیدی رنگت روی و فری و زردی رنگت زبان
و چشم و چشم که شرف بیا و ثقیل چون سوسن
است از زبان و کز آن سر و کهای زیر زبان است

و یا اینها

و یا اختیار افشاد و بول کردن و دستها بجا انداختن
و این مرض احکام و ملامت می گویند اگر از پست و خجل
گذشته باشد علاج پذیر نیست و شش از پست و خجل علاج
کرد **ع** اول تنقیه بدن از بغم و بخل و سودا که در
بغم گشت بکند بعد از آن تنقیه و باغ و خجسته بیا و بقیه
و جب و حقیق و در صبح بود او را گشت بکند و جلاب
شخم را از مانه و با لک و بوزند **م** پیش با دیان پست در
ش در آب و خنک با صبح و شش داده صاف نموده
با صاف و خنک و شخم با لک و را در آن بر نند تا خوب و جلاب
آید با خنک و شخم خنک و شخم بن مایند و بوزند
و از خوردن چربی سرد و خنک با نایب
و عود صلیب در کردن او با ویز و از این طعم را اگر کرد

و یا اینها

١١١

و در دم تربخه سیف باج بگویند و در از هر یک یک درم
خارقیون سه درم سنگ لاجورد شسته که از منی
از هر یک دو و نیم درم تقوینا سه درم عکس بخار درم
کف گرفته بقوام آورده قاضی ادویه را گوشت و عسل با آن
سبب شد بشری از دو درم تا سه درم بخورند **عند**
خود آب مرغی جوان بخورند و موضع را باید از سر کاسی
و کرمای کرم اجتناب دارد و از سر کند آب کباب
نشیند و از سستی شراب خوردن محترز بود و هر روز
دو درم استخوان یک سه درم را سوده و بنمایند
ناید و یکصد درم شیر کاه و بر سر آن بوشند که از جراثیم
و کرم بریزد پس هر روز دو صد درم شیر
کاه را جویش داده تا بپزد آید و درم تا دو درم را

برای این

در خد که بچون دست و را در طب سیرین گویند اگر لطیف
 باشد هر روز یکبار استاده و بر سرش بچونند
 و اگر سائید با قسط و در غلظت آب سائید در
 دماغ او بچونند و بچاه درم عاقر قضا را با دو آن را
 غسل بقوام آورده معجون سازند هر روز یکبار
 بچونند و از **تروکیشنه** پش از سر زدن آفتاب
 ریشنه آن را بر آورده در سائید و اگر در خانه
 دانه و هرگاه معجون بخورد شود بزر دماغ او کشند تا
 بدماغ رسد بهوش آید و دفع مرض او شده **در بیک سکت**
 بدانکه سکت عبارتست از باطل شدن حس و حرکت
 از جمیع اعضا و این مرض است محوف و هکلی و علی
 و جمیع حواس باطل گشته و ناکا باشد و هلاک شود و سبب آن

ماده
 لایق

ماده یعنی آنچه که در رکبند روح سده تمام بد کرده
 بطون دماغ را میانه گردانند اگر سببش خون باشد
 سرخ رنگ روی و سر و چشم و حواصت اندام و
 علاقه خون بود **عللاج** کشادن رنگ نه البدر است
 و اگر سببش است سکت آن غنی و سستی و ریشنه
 و دشواری کف است و است و کف و سکت است زیاد
 شدن علت است **عللاج** آن بادیان و سر سده درم
 چندان در آب بچونند تا قوتش کشد شود و مایه
 صاف نموده و در درم شش بالنگه در آن است کشند تا
 آید و سکت درم قند در آن حکرده بچونند تا پنج روز
 باین طریق و پشت را بر خیز ببول یا بچونند گرم کرده
 بالند و تریاق ماروق بیشتر و دیطوس بچونند

و بکار آب مالو العبد بخورند **آن** کفین صدر را
در شرفان آب بجوشانند تا بنده آید و بخورند و در
کلک را با آب برزنجوش هر کس در پی چایند
و حقنه زن کنند **قد** بخورند در جانی و فلفله و گوشت
کبک و کتک و کبوتر بچینه بدینند **در** آن کتک و کتک
آن است و خون بخورند و آن بخورند و آن بخورند
از شسته و اورا می کشند یا آنکه حلق او را
کرش می کشند و یا آنکه حلق او را کرش و او را
میزند و کسی جو را می کشند و فستق می کشند
و دل خفه می شود **در** آن عسل از بسیار از طلا می
و بود او سیت و جمع آمده و این عسل تا بوقت ظاهر شود
و آن درض بسیار بخورند و مقداره صاع است **بلاغ آن**

در بیل

در بیل

اگر از ما ده خون

اگر از ما ده خون بود عسل خون بود و کتک نکند
و خون که کشند و تنقیه بکتاب ششم بکنند و آب را تنقیه
و آب را طبعی و آن در صدمع که او می کشند
بکنند و جلاب سنا می بخورند **در** سنا که می خورند
پنجه سنا و دو درم و پنج سیر آب جوشانیده تا یک لیتر
صاف که می کشند و بخورند و آن کشند و اگر قی یا دیه جوی که با
سند بن پیل کشند با بکس کشند و ده سفوف بنهند
و آب گرم سیر آن بخورند تا آید و بعد هر روز صبح
خبر و فم صحت بگیرد و شکر سنا بخورند و دفع این درض
شده **در** آن درض یعنی کشند و صفوی از آن
سبب این درض با ده سیر و در بود **در** آن اول کشند
تا دفع لغو شود و با ده بلغفت **در** آن شکر آب شربت اصل

در بیل

السوس محکوک بخوبی و باز در کس ریزه کرده از هر کشته
بهره را در کاسه آب بکوبند تا به نیمه آید مالیده بر کشته
پا زده مثقال عمل و یکدرم بوبه از منی با یکد نیمه در آن عمل
و یکقاشق بر که اضافده نیمه یکدرم چاشمند و چشم شکم
بر بسته بدو کند تا ده کور و بعد از آن روغن قطعه کنند
مقد آن قطعه چا مثقال سیلنه فلفل عا و زعفران و نیون
خندیده ستر از هر یک سه درم بهر یک کوبیده و در یک کاسه
آب بکوبند تا نیمه آید مالیده صاف نموده و بسته مثقال
روغن بکند اضافده نموده بکوبند تا روغن با نده و مالیده **نحوه**
این عمل اگر زرد بود یا اگر از اخلاط اربعه و ملغمه رفته
بود این مرض مخوف باشد و حبش عیشیه بدول و پیران
بود و حیالات غلبه کبد و کمره و اندامهای پویج و خا که در

نصف

ببینی

لازل

مقد آن اگر از زردی طبعی بود تیرگی رنگ روی و قارور
و متور در نبض و سیلاب از دال بود **و علاقه** که زردی خون شده
بود در نبض رنگ قارور و رنگ زردی و نیمه حسن نبض و خا
و خنده بسیار بود **و علاقه** که از صفای کوبه بود بکوبند حسن
نبض و بر روی مردم حسن و چشم کمرش و بخواه ای بود
و علاقه که از نیمه رفته بود کاهلی و خواسته بسیار نظام و قری
پنی و درین حسن نبض و صفای رنگ روی و بدن قارور
نیمه **علاج** **چشم** که شفاف بود از بدن فضا کفین کنند
و مطبوخ انتمون و مطبوخ بیدیه و حب نخاج و صفت آنها در
صدهای از کوبند و بخورند و روغن نیم کدو و پنی بکند
و حلا بکوبه یا بنیو بکوبد **و علاقه** که آب بسیار بغیر
مادره خوردند **و اگر** **علاقه** که شفاف و شفاف و شفاف بود

غذای شایسته در این روزها و کدوی ترشید بخورند
 و چهارم روزه آب گرم بسیاری بپوشانند و بدن بپزند **نیمین**
 به گفته این مرضی است که آفت در افعال فکر بپوشانند
 و افعال میل کوکلی و **بیش** در افعال سرد بود که در وسط
 بطن و باغ غاب شده **نیمین** و شکر خونی و سردی بسیار بود
 و علاج آن کینه غذا و می و شکر خونی و نرم خیمه بنام خوردن
 و خرمای گرم و تر و متدل خوردن چون خود آب و زرد
 تخم مرغ و تخم بط و لوزنی و روغن بادجه و زغال خوردن
 و در روغن خنک بیدن و روغن کس و روغن خضی بر سر لیل
 و علاج ششم با لکه با نبات خوردن **بیش** و در میان
 مایع و لویه و اخلان و شکر و شکر **نیمین** با لکه
 حس و حرکت نصف بدن است چنان در طول بود **بیش**
 دلی است

نیمین

نیمین

مرض از رستی و تار و پود و عصب است و این طریقی
 از سبب زرد آلودن رطوبت است که از بطون دماغ
 در نهان بپوشیده بدن ریشیه ماکک روح نفس را
 منکر گرداند **بیش** و حرکت شدن یک نیم
 اعضا و غندی رنگ روی و قاروره بود **نیمین**
 بهشت روز بخت و کثرت ماده بعلاج می
 بر دازند و عیوض آب مایع العمل بر بند **نیمین**
 سرد را در یک شقال آب بپوشند و شقال
 با ندها بخش کرده آن را با بختقال گمان بخورند
 نیکم بعد از آن خوردن **بیش** و در میان
 تر بدجبال نیل عاریقون کونجیان زعفران زرد
 تخم خضر و کنی ماکک یک یک **نیمین**

بیش

نیمین

گرفته و خفته با بکس حبس زنده شری دو درم
بجو زنده و خوردن حبس طیفون **مقد آن** پوست پلید
کامی شش درم آغای قیون شش تیس از هر یک
سکه درم سارون زنیون شحم کفس از هر یک
دو درم تریه غید هفت درم قیون پنج درم
ایرجه فیرانه درم تر نفل کدیرم مقیاده درم
فانید چهار درم در آب زده و قیون یا در آن حل
و باقی او وید را گرفته بران لیشند و جها سخته
شش تیس سکه درم بجو زنده و خوردن ماء الاصول
بعضی است **مقد آن** پوست بخی را زنده پوست بخی کفس
و پوست کور کرد و پوست بخی از خرجه را بکوب کرده
در یک کاس آب بچوشند تا به نر آید بده ثقال ستر

حبس طیفون

ماء الاصول

کرده بجو زنده و خوردن حبس طیفون **مقد آن** پوست
طیفون زنده درم صبر قوی است درم فلفل دار
فلفل از هر یک دو درم فانید چهار درم با بکرم
حبس سخته شش تیس سکه درم بجو زنده **مقد آن** کور
مقد آن بنا کتی ثقال سفایج نیم ثقال گرفته قیون
سکه ثقال شحم کفس و بادیان اینون با بوز شست
شحم خطان هر یک در ثقال همه را در کاسه آب بچوشند
تا نیمه آید صاف نموده هفت ثقال بوزه از مینی با نیک
سنگ و پانزده درم غسل در آن حل کرده با زنیون
نموده با نچ ثقال روغن با بونه حقه فانید **مقد آن** روغن
با بونه یکمشت کل با بوز را در کاسه آب بچوشند
تا نیمه آید صاف نموده در نیمه پاله روغن بچوشند

مقد آن

حبس طیفون

بچوشت انداخته آب رفته روغن باند و مالیده روغن
 صفت آن در ضد گشت **فقد** بخود آب کوکب
 و کچک و تپو و کبوتر و خفا و کرس و در چینی و زیز و کوز
 و روغن زیتون و باند **فقد** آن زیتون و تها قطع
 بودینه گوشت از هر یک دو مثقال چند بستر
 یک مثقال کندش نیم مثقال عاقر قوا یک مثقال بوزج
 نیم مثقال همه را نیکو کرده در یک کاس آب جوش اندازد
 تا نیمه آید مالده صاف نموده هفتاد مثقال روغن زیت
 یا کجده اضافه بچوشت انداخته آب برود و روغن باند
 و اگر در شش آب جوش انداخته تا روغن باند قطع
لقوه یعنی کج شدن چشم و زنج و روغن
فقد بکلیت و سبب تی و استرغای عضله بود
 که اینها

که پنهان که در روی لب بیدار آید و پوست پیشانی را
 از شغل طبعی بگرداند **فقد** خورون ایاز و خوراک و خوراک
 یعنی گشت و خورون جلاب انیسون و کفشند و شربت
 بالکوه و نظرد آینه چینی کردن و زرد از آینه چینی آینه
 و زرد مال پیش جوش ساهه باند و در خواسته تاریکی
 نشستن **فقد** که بچسبند خورون و بیا راج
 لونا زیتون و مرغ لکان بعد از آن تریاق فاروق و شرف
 بیکوس و معجون ببارد خورون ببارد و جوش گشت
 و روغن قسط در خور و ایاز لونا زیتون و **فقد** شحم
 خطر عین درم باز غنصل بریان کرده غاریقون
 سقونیا خونی سیاق و سقر دیون از هر یک یک درم
 حاشا هموغاریقون سازج پندی از هر یک یک درم

روغن زیتون

کتب
 فلفه خجسته و شیراز هر یک در دم گرمی خجسته
 فطران کیموس زرد و نطوی عصا و کسین نطوی
 سنبل الطیب همان زنجبیل ز هر یک دو درم مضطرب
 سطوخ و سنبل ز هر یک نیم درم کوفه و قهوه غسل
 شتر شتری چا و شغال باب کرم نموشند
 و اولی است که بعد از ششما استعمال نمایند که جمیع اعضا
 بارده نافع است **اختلاف** جتن اندام را گویند و آن
 حرکت است که در عضله افتد و اراده و تولد آن از باطن
 بود **علامه** آن چون در رو بود مقدمه لقوه است و اگر در
 شکم افتد مقدمه حرکت است و اگر در شکم بود مقدمه است
 پرده است که در نواحی سینه بود و اگر در جمیع اعضا
 مقدمه سکته است **در بیان** آن اول نمک را که
 آن

و بر آن عضو بندد اگر سبکی نشود حبس بخورد و با چوب
 زبریا چندان بر آن موضع بماند که سرخ شود بعد از آن
 روغن قطره و روغن زیتون باندند **در** صبر قوی تر
 از هر یک یک درم حبس بیل اینون از هر یک یک درم
 شحم خنظل و نمک و قهوه و کینه از هر یک یک درم
 همه را کوفه و چغندر و دو درم غاریقون از مومینه که بریزند
 و اختارند و باب کرسس یا آب بادیان حبس
 باشد و در عسل غطاسیده و در بند **در** عسل
 از زمین اعصابه انکه عسل عسل است که حرکت اشیای
 با غیر اختیاری آید و اختیاری نقص کرد و حرکت
 غیر غالب آید چون خواهد که با اختیاری کند تا اند
 و این در دوسه و ستمه باشد برید آید یا از ضعف

وصف کرده باشد و در تند و هم کار آید **تند** یعنی رتبه
 عازن عضوی که چون سیردی **تند** کرک
 اعضا و زنی نبض بود **صلح** مستحکم کند و جدا
 کرم بخورد و اگر **تند** شود پیکر تشنه و پیرسش باشد
 و روغن تا نوله که در شنج گشت و روغن **تند** و
 روغنهای کرم باشد **است** در امراض
 گوش و زکام و نزله بینی بدانکه اگر اندک گوش یا از ماده
 غلیظه یا بغم یا غیر آن بود اگر از ماده غلیظه بود **صلح**
 امراض گوش سکنی سرود و در و ضرابان پادشاه بود
صلح حباب با دیان و صلاک و شکوک و کفند یا بیک
تند بخورد آب پسته و خشک دانه بخورد و تقیه و غ
 بخت یا ریج فیکر و لای ریج لوغای بخت **تند** اگر از ماده غلیظه
 است

عادت آنکه صند آید از بهای خشک متفر شود **صلح** عذابی
 لطیفه ماه و اللحم و زبده ماه بخورد و روغن بادام تلخ بخند
 سست و روغن سداب یا روغن بادام تلخ
 در گوش بچاند و اگر از خون باشد عکالتش بر خیزد
 و رنگ تار و رده و چندکی نبض بود **صلح** فلفل و عسل و ان
 مسدود و مطبوخ همیشه زرد و مطبوخ فواکه و حباب سداب و نبات
 و بنفشه خوردن و روغن کحل با سرکه در گوش بچاند و بیشتر
 و خزان با آب لیمو در گوش بچاند و اگر با آب باغچه بود
 علامت آن طینین و آواز از دوزن در گوش و خارش و کران
 حرکت در و از غایب بکای بود متفر نشان **صلح** سداب
 و آب بر و در **صلح** پسته و زنبوب کرم و سیبای غرض
 است و حباب عذابی سست و بسیار خورده باشد

در آن تنه بعد که آن نجیب سیه در فضا گذشت دست
 و غوغا کن هر گوش و کس و با بوند و شب بیک
 در گوش چنان عاقبت و سخت و زار و دانه گوش و آب
 جوش و ادب صاف نموده غوغا نمایند و شمع صاف را
 نرم بپایند تا عطسه آورد و بخیل قسط و سخت
 هر یک یک در دهم گوش و تر کرده و تر صاف سازند
 و در روغن کج چندان سوزاند هر بوز و صاف کرده و اگر
 چنان **خدا** انچه آب با و از چینی و فلفل و کرفس بخارند
 و اگر سبب بلغم بود علامت آن که دوت و کرانی گوش
 و سوز و آب بسیار کردن **علاج** آن خوردن حبه
 آن حبه طری نیم مثقال شمع سفید بر بینه محو و مقل از بیک
 و انکی بر سر گوش و چشمه نذر غار بقیل بپایند که راسیه
 این

و اخذ که باب کرفس بسیارند و در غلطانند و فروز
 در روغن ترب صبح و شب در گوش چکانند **صفت آن**
 است ترب سیاه اگر با شمع سفید شسته و شعله و روغن زیت
 با کجده پست مثقال با هم بپاشند و تا روغن با نذر که
 تواند از شمع و ترب بطریق کجده روغن بکشد و انچه بکشد
 و ریش زقوم با روغن کجده بپاشند تا با بوز و صاف کرده
 در گوش چکانند و اگر **علاج** گوش بوقت بیک گوش و بوقت
 و شمع بسیار شود **علاج** آن خوردن طعمهای متحرک و آب
 نوش به با کلاب و شک و غیره و اشال آن و در این آزار
 روزه نذر آورد و قدری قیون و فربه یا روغن شکر کند و
 حد که در گوش و بینی چکانند و در آن را بسیار است
 و از چربی و حب و شمع بسیار بخارند و اگر از بینه

وصف اولی علمت آن بوقت شکم بری از طعام و شراب
 زیاد شود **علی** حبشیا روحت طویلا گویند که بخورند
 و اکلیل لکنت بشیر و پودینه در آب بجوشانند و بر بخار
 آن بخورند و از آن بر سر و گردن بکاشند
و اگر در گوش کرم افتاده باشد در گوش آب برکشند تا کرم
 در گوش چکاند، صبر یا روغن ماب یا خون گزک
 یا روغن کل در گوش چکانند و اگر گوش درد کند در صفرا
 علت آن زردی رنگ رود و قارور و چشم بود
علی منصف صفرا و جیفه که در صفراوی گذشت
 به بند و روغن کل در سر که جوش داده تا که بوزد
 و روغن مابند در گوش چکانند و اگر گوش کثود به علت
 احتلا غلیظ باشد که در روغن جمع شد و بینی خشک باشد

علی

آن آب بر کین تازه آب کشته در گوش چکانند
 و بجام کرم بسیار بروند و سه خود را به رات کرم
 و خ خطه شیر کوفته و آب آن کشته در گوش چکانند
 و زهره بر آب بیا بیا دهانه جوش داده و دهان نموده
 بکرم در گوش چکانند یا زهره بر آب کشته کرم کرده
 در گوش چکانند و اگر گوش ریش شود و چک از آن
 بر آید اگر جدید باشد فسیله از سر یا بعضی در گوش بکشد
 صف آن موم کا فور و در روغن کل چهار درم بکشد
 قلعی شسته شش درم به هم لست به بند تا صبر نمود
 و فسیله آن شسته در گوش بکشد و اگر جابو روی
 گوش ریش به کرم افتاده باشد علمت آن چرک
 یا بر آمدن کرم از گوش **علی** آن موم و روغن

و میشارا شاف کرده در گوش نهند و آب در منه
ترکیه را بعد در آن حل کرده در گوش چکانند و اگر آب
در گوش رسد باشد خوب باد و اگر اندک باشد
بیشتر با در گوش نهند و سه دیگر ابدان بزور بکند
تا آب بر آید **زکام** در ابتدا ای نزل زکام آید
آنچه بر آید ز بینی فرو آید آن را نزل گویند و نزل
از زکام زکام کرم بود و نزل زکام کرم بود و علتش
آنست چشم در روی سنج شود و آنچه از بینی
فرو آید نیز تریت دزد بود و بینی و طی شود و نزل
علی آن اول ضعیف است و بعد از آن خوردن حلاط
و غایب نشود و شربت شمشاد در آب کرم تریت کرد
و خوردن تریت نوز **زکام** آن کل نوز و ریاض که در منه

الکون

کرم گویند چنانچه در کتب باد آب بچکانند
تا نمل آید صاف نموده چنانچه شفتل **عسل** بگویم
آورد و بخورند خدا شکست بخورند و نزل زکام
سرد بود علتش کرمی سرد بود و نزل زکام
آید غلیظ و سفید بود و سوزش خلق بود علی آن از
دستش که کرم دم و علت را بر پارچه پنبه فصل
کرم کرده بر فرق سر نهند تا حارست به قوام رسد
و آب و غذا که بخورد و خوردن حلاط بسیار
بدن **زکام** بسیار کرم در دم و نزل زکام کرم
موزینقی که در دم در کمال آب جوش شده
تا محراب شود مالید صاف نموده تا نزل زکام
بخورد آب بپاشد خشک دانه بخورند و سر کباب

کرم در رند چون مطبوخ با بوند و اکلیل الکلی شبست
 و در پنجوش در آب جوش نیده بخار آن را در روغن
 بکیند و خود و قطره و لادن را بر تشنه که بکیند آن را
 بر دماغ بکیند و خوردن شربت زوفا شربت زوفا
 و در شقال و شتخ با روغن و شتخ کرس و پستخ
 بکیند و پساوشان از هر یک یک مثقال از هر یک یک مثقال
 همه را در یک کار آب بکوشند تا محض شود و مالیده
 و صفت نموده با شقال مثقال تنه سفید قوام آورند
 هر روز ناشتا و شقال بخورند بطریقی که شتخ
 و بویا در نیاید چون از مواد غلیظه بود عسل است
 که در شتخ و کرس کرانی سر و غلظه بول و معلوم کرد
 بوی یکت و بد بود **عظیم** آن خوردن سر و غلظه

۶۴
 چنان بکیند که در روغن
 و در شتخ و کرس

لکنت و شتخ آن صبر قو که در شتخ و کرس
 سبب الطیب بخوان در چینی آب رول جلیبک
 مصکح فستقین محموده ترید سفید سیخ از هر یک
 بکیند آنکه همه را کوفته و خفته با آب خمر کرده با زردی با جود و روغن
 و آب زردی چون دماغ بر بوشد از تعفن غلطی که با جود و روغن
 که در جوی دماغ بد شده باشد **عظیم** آن در کسکه
 سیر که در زید و زود **عظیم** آن اول بول و شتخ آب
 بدافع بکیند ناشتا شود بعد از آن سبب الطیب
 سووه را بدافع کشند تا کمال بد **عظیم** و چون از
 گرمی بود یا صفر **عظیم** شورش دماغ و پانی و خطر است
 بود **عظیم** آب برک خمر را با روغن با دام بر شتخ
 با لکنت و روغن بکشد و با دام را در دماغ بکیند

مقدّم آن که در پیشگاهش در یک کدورت بچسبند
تا روضه بماند و در پیش چکاند اگر بی زینت شد
چه بد تو که شش نفسی دایم بود و چه غیر آن **علیه**
مرهمی که در آن ز گوشت گذشت بر کثرت دروغ
ماله **عاف** یعنی خون بر آمدن از زینت این علی است
از سپاری خون یا یکی کرده یا از بجران بهای حاد بود
و بجران در جاری روز چهارم و پنجم و نهم و یازدهم
و چهاردهم بود که از امراض حاده عارض شود **علیه** آن
اگر از بجران بگذرد تا پاید و علاج کنند تا خود نهد
بسیار بکشد عاف که در بیماری عارض شود از بجران علاج کردن
بگذرد تا خون از اندام سر کرده باید که از روضه
بماند خود بنواهد و اگر از بجران بود **علیه** بدق
گذرد

گذرد و در روضه کشند یا آنکه در آب کشند و در
دایم بماند و کتان را سفید باشد بقیه شمش
تر کرده در روضه بماند و بوی عاف مدام کشند
روغن اینون و قاق که در زاج سفید و سرکه کتان را قاق
سوده کافور سرد و پوست بجز تر بشود مفرد او را
در روضه و مسند یا به چکاند اگر این عکاس خون طاهر باشد
رنگ زرد و چشم سبز بود و در کشته و رنگ
قاروره سرخ و در کمان پر برآمده باشد البتة رنگ
قیحال زند بکس تا خون بسته شود و در چشم
بکشند بپای زرد کل محض فروپست از روضه و سرکه
زونا در دایم چکانند و بیشتر روز نهد و سرخ
و چشم ضعیف است از بجران که در دایم چکانند

یا جز با او در جزو قنفذ از هر یک درم نموده
 به حبس باشد صبح نه بخورند یا شنبلیله و پودنه
 و قنفذ را با سبزه در دوغ دهند و در سبزه ناله بداند که
 علت زکام بخور از اعضا آن را نه که گویند اگر چه
 و ثقیفه ریزه **دانه** افیون و غیر آن ریزه هر یک و آنی
 به یک بشیند حل کرده و کاغذ حوری را بوزن یک یازده
 و بآن تر کرده بر حقیقه چینه و باقی را بر اطر فایان
 و پیشانی و پشت چینه طلا کنند و نوش در و طای
 و نکات نکات را با هم نموده بر باغ مالک کنند اگر نه
 کنند شربت برنج یا زنده عدد و قنفذ را سوده با و سکنجبین
 و یا شیش نهند تا بر طرف شود یا سرطان را که زبان
 بند گیره گویند و بغاری خوشک یا برکت حنظل

که در دهنده جابو گویند و پوست بن در شکم
 و در زیر آتش شیشه آن را با دماغ کینه و چادر
 کشند تا دو آن به سر و صورت و دماغ برسد
 انفع است **بهر** چای سینه و تجرید ایشان برکت یان
 بنجاده عدد و قنفذ و خجسته و زعفران افیون از هر یک و آنی
 به هم ریزم نموده و با مقداری بخورند و در میان روغن
 کا و خوب بریان کنند و از آن حب و عدد و اصبع
 ناستا و دو عدد و شب بوقت خواب بخورند و از آن
 روغن و دو قطره صبح و دو قطره شب در دماغ چکانند
 که اگر نه که ده سال بود که بر طرف شود و بخورند
 زنده صید و قدیم است ساله را نافع بود و بر طرف
دانه سکنجبین **دانه** که دوق به هم پیوسته است

تا زه و برکت و پوت و شکر و گند زرد شد با قدری
و با لیمو در وی کرده شکر را محکم کند و بجوشانند تا خوب
بخندد و آن دیک را بزیر طاقه که در کسبیه باشد بکشد
ریش را گشت بدو چشم و دهان خود را به بخار آن
بر آید تا خوب بخفت کند و دیک را بر دشت خود را
در آن لی فیهده بخوابد و حق برود که غایت آن
تو که گند بر طرف زایل شود **ماهی صفت** در امر من
لب و دهان و دندان و زبان اگر بشوق شود چون
از صفرا بشود عکاشش یعنی زبان و خنجر و در شقی
زبان و زردی رنگ زردی و قمار زوره بود
خوردن صفرا بهل صفراوی که در صفراوی گذشت
و مالیدن بر هم سفیده تخم مرغ **نشد آن** به مرغ را با سفیده تخم مرغ

سفید

مرغ رویند تا بر هم شود و بالند چک گوش و موم روغن بماند
و اگر آب و گندم اگر خیاره بسیار کشد و کباب
و طعم دهان شیرین بود و چون گندم و لیمو بخورد **نشد آن**
ترشندی مبت خنجر بر غناب مبت خنجر و شرب
حنایه و جوی آب صاف کرده با خنجر شیرین
کرده یا به چنان پاشد بخورد غده اش مقش و بکشد
تا ترشندی بخورد **نشد آن** یعنی خوش و من چون خوش
از گرمی عکاشش سرخر آن و اگر از صفرا بود عکاش
زردی رنگ شک و دهان **نشد آن** هر دو به چای
سوده با زنج سفید نوشته بر آن پاشند **نشد آن**
چون از غناب بنم بود عکاشش عکاش سفیدی رنگ زردی
و قمار زوره بود **نشد آن** خوردن جوش شیرین

نشد آن

زیر که گونا گشت در جنب نیده و خشک کرد و شغال
ز چهل چار شغال فلفل سه شغال بوزه از می به رازم بود
در یک شغال قند یا نبات بقوام آورند و در آن ریزند
و ت ب بند و صبح به نه خوردند و خوردن **جوش شیرین** و **شیرین**
عجب درم نوبت ترنج چهار درم و فلفل زباز مصطکی از **جوش**
سه درم قند کبار و صفا رسبل الطیب بخران از **جوش**
و در درم زنجبیل و در فلفل جوز بوا از هر یک یک درم قند یا نبات
یک درم درم بقوام آورده ادویه را کوشند آن بکشند
و بکشد و اگر زبان و رگم نه ماده آن از خون **جوش**
یا بغم یا سودا بود **علامه** کند از خون یا شیرینک زبان
و اگر حرارت با درد بود و شیره یا طعم دکان و خمر فایده
بود **علامه** زدن رگ قیقل و خوردن مطبوخ ذاک و کینیا

جوش شیرین

دست

الذی

زین تسخ و آب کشیده و آب گاهی و آب گاه بوضعت کنند
و مضطرب یا بکشد آن را از کرده بر زبان اندازند
و جلاب نبات و عذاب و آب ناریس خوردن و اگر بوش
بسیار نوازد و قند کنند چنانکه در علهای مختلفه گذشت
علامه کشت آب خوردند و اگر زعفران بود است آن زردی رنگ
و افزون شود روی و شوشه بر زبان بود **علامه** بکشد در
دمی گذشت بکشد که مضطرب و اگر از باد بود و علامه
صفیدی رنگ درم و سه وی زبان و کندن و در کشت
زبان یا شاد اما در کشت **علامه** مضطرب کشت یا بکشد
و زبان را بعد و سر کشتن و خردل بکشد یا بکشد
و قند نیز کردن چنانچه در فایده گذشت و جلاب اصل کوس
و مویز منقح خوردن **علامه** خورد آب یا شیرین مفر بادام

ساده خورون و اگر از نو دانه بود علامت آن تریکی رنگ زرد
و رنگ قاروره و خشک دمان بود **در** **معدله** تنقید در **معدله**
افتیمون و بیهیمون که در صداع سوداوی گذشت
و خوردن حب قرصون **معدله** آن غاریون از نوید گذرند
و در **معدله** غاف و روید چنی از هر یک دو درم
تند سفید پانزده درم بهر اکوشه سواد غاریون **معدله**
حب زنده شربی دو درم با آب گرم خوردند اما شش
برنج با کشت خورش خورند و اگر دمان بد بود و آب
از رطوبت معن باشد که در پنج دندان و با کوشه تیره
یا گند از خطی باغ که در **معدله** جمع شد باغ **معدله** آنکه از
دندان و تیره بود هرگاه دمان شود و مسوک کشند
خوب شود **معدله** بجا هر یک لب بوده پوسته آن
طاهر

بجای شستن و صندل و عترت و کزبانج فایده
و بطنیخ عذیه تنقید و باغ کردن و جلاب بچین و کلاب
خوردن **معدله** از نوید از نوید با کوشه بخورند و اگر
تباهی دندان بود بکشند و اگر از خطی فایده
معدله جمع شد بود از مسوک و دکل شستن
ز ایل شود و بوقت کسکی زاید و شود و بجا
کم کرد و **معدله** خورند و ششم بند و از وشت زاف
آب جوش در ده و صنف **معدله** قدری کلاب
و نمک در آن حل کرده بنهار بخورند و در مرغ را بر وزن
کنج حب کرده بخلق فرو برده تا قی آورده و بعد از آن **معدله**
با کچین **معدله** بخورند و اگر از کوی **معدله** بود
شفقتا و زرد آه و آتوی سیاه و خربانه **معدله** بخورند

فقد از شک که باقی و آب نوره بخورند این درد را بکشد
 دارند **مقال** آن که چینی سبب الطیب بوست ترنج نوبیان
 از هر یک که شغال تر قفل حدقه از هر یک دو شغال
 زنجبیل نیم شغال است و آنکه کوشه با شغال است نیم
 مقال کلاب و شغال صمغ عربی در آن حل که بپزند
 و حبث را بعد از خوروی و در پی خشک کرده
 همیشه در دمان نگاه دارند و است آن را فود برنج میهند
 مغدل مصطکی روی چغندر شات بهشت و شغال کرای
 سفید صمغ عربی پازنج سفید هر یک نیم شغال کوشه و بجنه
 با کلاب شسته صها سازند و در پی خشک
 کرده در دمان بزنند که نفع عظیم دارد **و بکشد** بکشد
 دل و معده و دماغ نافع و باضم نفع بود همیشه بوزن آن خوشه

مقال آن

صمغ که نصیحه شقیه کبیر او مغدل نه از هر یک شغال
 مشک نیم شغال نبات مغش مقال کوشه بنفشه
 صمغ عربی در کلاب حل که بپزند و حبث خسته در پی
 خشک کرده در دمان بزنند و آنکه **در پی** در دمان بزنند
 سبب در دمان یا از زود المزاج کرم باشد
 یا سرد آنکه از زود المزاج کرم بود **عقله** آن را زود
 یا آرام بود و هرگاه بخواب رود استایش باید
و اگر از زود المزاج سرد بود علت آن بن
 و دمان سسرخ بود و آنکه سرد کرده باشد
علیه هر دو صورت را کفایک باید زد و با سطر
 و دمان را بوسه خرد و در پی شسته آنکه او را
 و حو کتی نیت و سبب الم موده است که در دمان

بهر سینه و منفذ چون بشن نزارد و از ریه است آن مادی
 بجزکت آمده چنان معلوم شود که دندان دردی کنند
 و سبب درد دندان یا از قورتیست که درین دندان
 راه یافته یا از خوردن شیرینی بسیار و دندان شستن
 یا از حبس پنهانی خشک شدن آن گشتن چنانکه آن بجزکت
 در آید و خون از آن بهر سینه و کند و شکر گرم کرد
 و دندان را بخورد و از پی در آورد و بجزکت کردن که سها
 و در وقت در صورتیکه در آن خون دندان نفق عظیم
 دارد و اگر که نزل دندان ریشیه شمع آن راست کنند
 و در وقت پس معده و ریه بمضمضه و سون علاج
 بکنند و دندان را بهر شستن که لذت حیات بخت
 علاج اول مضیق و بعد از آن سون کردن

صفه آل تهاق

که دندان را بهر شستن
 در کسری می کند
 بکنند و دندان
 در کسری می کند

صفه آن ساق دکا نور سنج و خاکی خردی بوده
 برین دندان بالند و غل چینی و فوسفات و شکر
 است و اگر مارج و شکر و معد کوفی و مازوی سبز از پی
 جزوی تر نقل و پیل از هر یک نیم جزو زنج عقیقه
 نوشت در هر یک شش جزو و پیل رساییده هر روز
 سون غایب که با این حال دندان درد داشته
 با شمع صفت کلی را با آب صرکه در دندان در کام و زبان
 بالند و دندان را کشت ده و از دندان عاکی بسیار
 از دمن برود و بعد از آن کلان شوند و بوی فزونی
 ساق اسوده بالند و اگر لعاب بسیار در دندان افتاد
 در آب روزه بان مضغه کنند و با این به طریقی شود
 و این سون باله شست بوی فزونی در دندان

در سر که بچوشت نشسته غلیظ شود و برین دندان
 باشد و ریش و عجب هر زبان باشد و حوله
 گوشت در آب بچوشت انداخته و صاف نموده و آن صفت
 کنند تا آن دندان حکم شود و هر روز خوردن گوشت
 نیز مانع از خوردن شیر و عذاب و طبع و طبع
 و عین نرم داشتن صفت آن در هر سر که نشسته غذا
 باشد و برنج بکند و در آن روز خوردن و اگر از انواع
 سر و برنج است آن در دو حبه آن بود و هر سر که
 و از آن سر که روی و درم آن دندان بود هر که آب
 سر و برنج دندان برسد در روز و شود و از آن
 کرم و جربای کرم اگر که ببرد **علاج** مضمضه سر که
 و بود و عاقره و فلفله و عقر و شیطرح برین دندان

یا کون

مایه آن و تریاق را بپوشد و خوردن اگر بن دندان علاج شود
 با زرد چوبه و فلفل کون چاکمه شافی از زرد چوبه در آن
 تا به سوزد بر دندان گرفته و صمغ فوسف بر دندان باشد
 و تفتیده و مانع بر جربای ریح فیهو اکبند **علاج** و آب بخورد
در کرم شدن و کرم دندان بن دندان بر آنکه حدوث
 این با از انقضای رطوبت یا جربای سخت بر دندان شکستن
علاج آن به برنج یا نموم را با شحم باز و بکند و رشته قضا
 بمقدار فلفل غلیظ سازد و طبعی را بر آب کرده و کون
 آن دندان با ریح آینه را در کشش سرخ کردن بر دندان آن
 سنگ نهند و یکی از آن قضا را بر آن دندان نهند و دهی
 در آن سورخ داشته بپوش بر آن دندان نهند و **علاج**
 یک سرش در آن سورخ نهند و سر دیگر را بر آن دندان

کرنه تمام کرده در آب ریزد فوراً درد برطرف
و اگر سکن نشود مکرر کنند **سرفه** یعنی سست
شدن گوشت دندان **علت** سرفه رگت زبان
و نرمی بعضی **علی** آن کلان روش بکار راجع
بوده هر شب بر دندان مالند شاید خون رقیق
از آن دندان که آن لته و آید گویند تولد آن علت
از گشت رطوبت **علی** با زرد سبز راجع
شم **علی** و شام سسوزن نمایند و **علی** این
درد موی علت خون است و در صفرا و غرغره
و زردی رگت و در بنی غدی رگت و در مردم
و ترش دهان و در سودا و ریزه رگت و حکم و شور طعم
دهان بود **علی** خون که کند و بانه را به نونه علی کند

الان

اگر گوشت دندان با خوردن شود از ماده کرم خواهد بود
گذر و سل و س که غصه باند و بان و رگ
خاسته که بهند و س که گویند خنده برین دندان
بالند **صفه** که **علی** که آن سست رگت و پاره
غصه را با کار و خورد ریزه کرده در س که
بجوشانند و محلول آن کمالی صاف شود و سست
و در زبان و غیره در آن آن درم زبان خون از خون
و سست رگت زبان و شیهه میز طعم دهان و سست
علی غصه تقابل با زرد البه و سست و خوردن خربار
خست شرب زقطون **علی** در دهان که موی آن را
زرد برن و در آن **علی** و در حن بان با لکشف که مژه
چرا را بیا بد چون از ماده سرد و به علتش رگت دهان

مكتبة

نیو یارک

معلوم شد اول آن موضع را بر وزن کعبه حاکم کرده و خردل
با آب بخورده بر آن ضامن کنند. و سکه را بر وزن کادو انار
غزوه کنند و اگر از اینها علاج نشود بر از آدمی و بر از
سگ حید را سائند ضامن کنند که محبت است و چون خردل
سپارند و در دوشته باخ آب از کوی بخار را
دوشته بنویزند و بخورند و آب ساق غزوه کنند اما چون
در حاق خون کم کنند که کردن لازم است بدفعات خون کنند
و اگر فساد حادث باشد بر شک زیر زبان تواند زد و از همه
الفع است و چون شک زیر زبان زنده تاسه روز
غزوه کنند و بعد از سه روز آب ساق و آب شاه
توت و آب زرشک و سرکه که آب از این
و امثال اینها غزوه کنند و از آن خود آب بسقش

و آنگاه را با نبات بخورند و بنوشند و آب شیره ترش را
توت در سرکه غرغره نمایند و شاخ حجامت را
بر بدن هر دوستانه نهاده بکنند تا ماده از راه خلق
بعقب کشیده شود و اطراف بدن را با آب گرم و پس
آز و کندم و بنفشه و گل حلی مالید و در وقت طغیان
در و عیاب عین الثعلب و بنوشند و آب کاه
و شراب بوب و مغز خیارچه در سرکه و کوهچر و زرنک در آب
خوشن اوه یک یک را غرغره کنند با کاه در سرکه و آب نار
و آب شیره در هم کرده غرغره نمایند و چون راه گذر
خلق شده شود آب خیارین و آب از این با جبین
و آب کندم و عین الثعلب و آب بقع فواکه باید
در و غرغره کنند و جوهره **سحر** چنان در هم کنند که از پرده

معمول

و اگر جو طعام و قوی و گرم کند علقه آن در جمیع است
در دلیق است و برابر بر دوش نه بود و در دمای بی
رکها و در صفراوی تب تیز و بخت سبب نبض و یا علقه
صفرا بود و در بلغمی سفید و سوداوی تیرگی رنگه یا علقه
سوداوی **بریت** را طبق علقه دوا و دوا و جلا یا علقه
در هر مرض گذشت بکنند و اگر صد اگر شود چون که گرمی
علت خشک دمان و بیاری هریک ب و در شتی زبان
بجو **مسکه** تازه بنهار خوردن و روغن کافور گرم
با غلظت سوخته خوردن و فلفل سفید با ساقی غوغه کردن
در حال جوئی است که طبع آن دفع مودی از شش
اعضا میقتصد است آن میگوید **سینه** یا از نرمی جو یا از
خشک و یا زکام سینه ریخته و اختلاط غم را سینه آورد

علقه

علقه آن از گرمی جو یا از سردی که در سبب است و تب و دلف
حوش شش و مجر سینه خشک و منجد کرد و در راه تر و نفس را
سنگ کرده باعث فشر و یکا ریخته موجب آن شود که دم ریه
طبعی که دره نفس را حرکت آورد و غش و مجر سینه
و حلقوم را بافت رفته دفع آن خلط بکنند و با شکر بر سب
در یافتن هوا یا علقه او آب خشک اجزا و شیره و در منجد کرد
با شکر یا بلغم زاجی در قمع معده جویشند از اطراف مرز که
و حوش شش را فشرده و ساقی غوغه خشک و ساقی
طبیعت که درین تقدیر اگر سرفه خشک و یا شش بود و از راه
سرد خوش آید **مسکه** به طبع سینه و عتاب و فشر و پر
سینه و ناله و کس خیا چمبر در آب جویش نیده صاف
با فانید شیرین کرده و در مقدار روغن جدم اضافند

بنفشه هر یک یکدم زوفا صد و پنجاه یک یکدم یکدم
درده برابر آب جوش نیل و زرد شکسته و بعد از آن
لب بیدانه و کاسه شکر و یک کفیفان و بوزن
تمام از ویت قند سفید و کاسه شکر و بوزن
صنعت شکر آب و **نور** که بر روی دفع تر که است
حلبه و پنجه خشک و نوز قند سفید کفیفان و بوزن
یکدم زوفا صد و پنجاه یک یکدم یکدم
درده و زن آب جوش نند تا نیمه آید یا شکر مالید
صاف نموده و برابر بجهت دهن که در قوام آورده و هر روز
پشت شکر لبید و در این قسم سه کفیفان خوردن
معجون زوفا نجات دفع است **نور** زوفا و آب کس
پیشانی از هر یک و دم و در قوام آورده و هر روز
ده دم و در قوام آورده و هر روز

خوب بود و مقرر از او و در مزاج شحم انچه از هر یک یکدم
کوفته و خیده و با عمل بقوام آورده و بشند شتر شکر
تا چهار شقال هر روز شام بخورند و لوق غاریقون لبیدند
صد آن رتاس و کس پیشانی از هر یک یکدم یکدم
فرهین خشک از هر یک یکدم و در مزاج صانع البطم
از هر یک یکدم و در مزاج کوفته و در غاریقون از مویینه
کند و ریشید و رتاس و صانع و مویینه در کاسه جلیقه
با بعد بقوام آورده و شربت سازند و هر روز صبح ناشتا
دو درم لبیدند و این **نور** نیز بزرگ تن بریان کرد و چاه را
زیره کمانی قودمانا هر یک یکدم کنند و در مزاج این چاه را
کوفته و با عمل لبیدند و اگر **نور** بغم غلیظ بود رتاس
شحم کس پیشانی با و یا غاف و غاریقون با و دم

ما در گوشه بوزن همه نبات گوشه بوی بهمانه حب سازند
و شب در میان گیرند و اگر **کودک** بود از آن نرسد آید **علاج آن**
قرص بخیب بخورند **صفت** مغز غم غریزه مغز و قلم
زنجبیل و سروده قرص سازند و وقت آمدن رزق کی را
در دهان گیرند و اگر با خط با نصف بختی نقد و اض
و زنجبیل **و یا آنکه** زعفران و صدالتس و نبات و لعل بیدار
جوش داده زمان زمان که ماکرم قطره قطره بخورند و اگر شیر
عسل بود و شش شش هم در میان بیدار باشد **و یا آنکه** شش
و کثیر نبات در شیشه کا و فرغ بخت بخورند و اگر سرده **کینه**
عسل بده دانه اسدالتس کثقال در آب جوش بپزند
صاف نموده لب بپزند شیشه شش هر یک بقیان
و نبات سروده چهار مثقال داخل کعبه و باز جوش داده
اما بخورند

که ماکرم بخورند **غذا** آتش جو به شیره خشی شاد و خنج خورند
و اگر **فرس** بسیار کشته شود اما بر آن کشته علاج شش را که به
گویند و بعد رقیقه مانند بخورند و نبات آن کثقال
و شحم توره و عاقرقما و اینون هر یک یک شیم مثقال هر یک
بزم نموده و نبات دانه ماش حب سازند و بوقت خواب کی
یا ده بخورند و اگر با سرده خون و خلط آید و بایم علاج آن
اینون و شحم کاسر و صغیر و پاپ و برزنج و کوبش و صغیر و رب
التس و زعفران هر یک یک مثقال همه را گوشه و شحم بقیان
بپزند از حب سازند شش بر بقیان اردانه ماش یک شیم
و یک شیم بخورند یا آنکه شحم مود را در قدر آتش بپزند
و صاف کرده بخورند از هر قسم سه فم که به بر طرف شود
و **غذا** آتش جو با کک که خنج گویند و شیر و در غم بپا

بیشتر خنثی خوردند اگر به پنج بخورند خون ضعیف
و کثیر او کثرت را می شود و در وقت خوردن **در پنج**
بخورند **در پنج** بخورند گوشت شش و شش در یک با آب جوش
تا غلیظ آید یا لیمو صاف نموده با شش و شش با آب جوش
نفس با آب پیچا و اخلاط را به شش از ده جوشی تصفیه
و یا از طبع **علت** آنکه از بطن است خوردن شش و از ده جوش
نا خوش بود و خوش آمدن از ده جوش که بود **علت** در هر صورت
که کردن متواتر باین طریق که خودی و شش و شش و شش
عسل از هر یک قدر در یک با آب جوش داده و صاف
بخورند و هر پنج را بر و غنی بخورند که بکلی فرو برند
تا آنکه آرد و در وقت خوردن **در پنج** بخورند و یا با آب جوش
خورد و در وقت خوردن **در پنج** بخورند و یا با آب جوش

۹۵

کثیر است و غنی است و سرخ و کثرت
کثیر است و غنی است و سرخ و کثرت
نموده و آب جوش بخورند که در وقت خوردن
روزی که است کنند بخورند و شش و شش و شش و شش
با آب جوش بخورند و در وقت خوردن با آب جوش
و با شش و شش و شش و شش و شش و شش و شش
خوردند و کثرت را به آب جوش بخورند و شش و شش
ضیق نفس را به آب جوش بخورند و شش و شش
در یک کثرت بخورند و در وقت خوردن آن را به آب جوش
موجب است و برابرش کردن فلفله در وقت خوردن شش
بک لفظی شش و شش و شش و شش و شش و شش
هر روز ده درم آن آب بخورند و در وقت خوردن معنی تمام
نماید آن قسم که در وقت خوردن **در پنج** بخورند
با آب جوش بخورند و در وقت خوردن **در پنج** بخورند

دو دو غبار و آب سرد و خواص صبح و امتداد و
 از معدن بود **و از غشش** و سینه و سادات ازیه و ذات
 الجنب و ذات الصدر و نفس الدم و دق و خفقان
 اگر با برضه چرخد یم آید آنرا اسل گویند آنرا که از حرارت
 اعلا شش بود **و اگر** در دپلوی چپ بعد از ذات الیه گویند
 که از حرارت با غل شش بود **و اگر** با برضه خون بر آید
 آنرا نفس الدم گویند **و اگر** نقص با ریگی و ضعف دین
 و کور افتادن چشم و سلب است تمامه آنرا اذی گویند
 که از امراض و او را مد دل است **و اگر** در این حالت
 تنگی نفس می آید او را خفقان گویند که اگر با ضعف
و اگر در سینه بود آنرا ذات الصدر گویند
و اگر به کور است به شش آنرا ذات الجنب گویند **و اگر** محجوج

است

اقبام اینها را سبب این فکر و اندوه بیک و فراق و ترس
 مفروط و حرکت کردن زیاده و افتادن از جای گویند
 یا از غذا و یا چیزها منضاده شد شیر و مایطهای
 شود ترش یا تلخ و نیز مفراط از امتداد امراض عارض
 کرد و معالجه هر یک به تقصیر کوم خواهد شد **علامه** که
 از حرارت ریه است بدو اما قایلین باید که چون در کف
 با شیشه خورند **و اگر** گشت مرغ با دو بازه سرطان
 بخورند **و اگر** از خنده و غل ذات الیه برضه خون
 آید و تب کنند و بدن لاغر شود و حرارت مرغ و بازوخته
 بویا آنکه بعد از خوردن طعام سرخ شود تب شدت
 و در دپلوی چپ بعد از ذات الیه است **و اگر** تب
 در کمر است و نخک بول بود موضع سبب حرارت

او سست که هرگاه بر مقدار کرد و در سرف
 علاج اگر در دست است در باند و وقت تمام شد
 ضد بلیق کنند و چون از طرف است بگیرند
 اما بخاری و صندل و کافور و کلاب بر سینه بکشند
 و غدا کتاب جو خوردند و باغ بزرگ قطونا و در خوش بادام
 با فروزه هفتاد بخورند و با گوشت برطان یا شش جو
 و غلوفه شیر خشک و گوشت خروس در شش بپزند
 یا گوشت بزغاله و در آن گوشت که طبیعت چوب شود
 و بقیه بخورند **شفا** بقیه غایب بخورند سستان
 با نبات در یک پال آب جوش داده صاف نموده
 بخورند و تا سه روز شیر خور یا شیر زنی که دختر شیر دهد
 بخورند **علاج** **ق** شحم که در اسهال سه روز در روغن بکشد
 به چینند

نجیب نند و بکازند که در ششم با صمغ آن که در او خورند
 جو کشت و در کله کله گیرند و بشد و توریا توئی تمام بر آن
 کرده صمغ بر آورده کل و خیر آن را دور کرده بقیه غایب
 گرفته ترنجبین در آن حل کرده و شنبلیله و زعفران و طبیعت
 از بالا و پایین دفع ماله کنند دست از تدر آن بکشند
 و اگر از یکجا باشد که از بالا پایین دفع ماله میکند معالجه کنند
 اول رگ با سلیق بزنند بعد از آن قوس که بپزند
شحم آن که خرم و کلار منی و رقی که سرف از هر یک
 چهار درم که با وجب اکس بریان کرده از هر یک
 شش درم سه سراج و مغول و طباشیر کبیرا
 از هر یک پنج درم صمغ عربی و رب اکس از هر یک
 معق درم ستران بریان کرده یا زده درم به گوشت

و چنانچه بخواهند بپوشند و بشیر خورده چنانچه
هر روز ده درم بخورند و دیگر شیره خورده و شیرین
و کاه و ترابری که آب سرد برین نهاده اند یا خون
و آفتاب و گند و روغن بادام و کاه و شیرین
خاک کشته غذا نموده عکس یا آب خورده و سماق
و کشکاب هم باز در خورده و خورند و اگر درم کرد و در
سینه تصدیل و غش اگر زود داده عکس
تو اثر دور و دیگری است چنانکه معلوم شود که سوزن نمینند
و تب لازم و نفس منشا ری در سینه خشک در اول
علت دوقط تراید بر آن خون به تخم یا کاه نیدن نفس
با کرانی بپلو **علاج** اول که با سلیق از طرف چپ
و خون چنان گیرد که رنگ بر و اندکی بر دم نهاده
نارنگ

غالب شود و **علاج** طبیعت بالوی کجا را و غلبه نباشد
بخورند و بپوشند و بشیر خورده و شیرین
جوشانده یا نیمه آید صاف نموده با آب ترابری و شیرین
در آن جگر که باز صاف نهاده بخورند غذا آتش چپ
خاکش و بپوشد و نیمه و غلبه و پستان و روغن
بخورند و موم روغن کثیر او خلی و بپوشد و نیمه بپاشند
به بپوشد و سینه و از آن سرد و وسیله که حفظ
کنند و قرص طین بخورند **علاج** هر رانی و کاه تخم
و صمغ عربی و خون سیاوش و کاه و کاه و کاه
قرصها شسته شری میگرد بخورند و از آن الحظ
برنده رطوبت بر آید در کاه و بپوشد و سینه
و اصل کاه و آب سینه خشک و عکس بخورند و خوردن

آب پخته فست و خوردن خوزه و اگر آن رطوبت
 به شود اسهال بر آید شربت زعفران و صندل آن در سر نه کنند
 بجزند **علاج** آب که در سکنجبین است بپزند و
 هر روز به کمی مرقه و روغن بنفشه با دلمه درین بپزند
 و درجای بیهوشی هوا کنند آب روان و سبب نشیند
 و صدای خوش و مزین و صدای بادی که بر دهن درخت می
 شنیدند و خود را پیش شغل کهن و با چرخ کنان را
 یا غیر آن فصل فصد کلاب و کافور و صندل تر کرده بپزند
 انداختن و **علاج** آبی که بکشد بر بیان کرده آتش جوی
 بچه و گوشت بزغال خوردن و آب بنج و برف و خیار بپزند
 و شیر تخم خوزه خوردن و ریش شیطرج بپزند
 و برکت و شکر چغت را در آب جوشانیده صندل هر روز بپزند
 بپزند

بجزند و در وقت **الصبح** و در وقت الغد و در وقت العشاء
 بناید کرد و اگر فرو رفتند بچغندر اکتفا بایزد و حقه که در دنیا
 در ارض مفید است **علاج** بنفشه ساق بیل و زعفران
 گل خلی از هر یک دو مثقال صندل سستیان از هر یک یک
 و آلو بخارا پنج عدد و مغر کاچره هفت مثقال آب چغندر
 نیم پاله همه را در یک کاس آب جوش سیده تا نیمه آید
 صندل هفت مثقال شیر خشت در آن حل کنند
 نموده با صندل چغندر روغن کا و بیکر حقه نماید **و حقیق**
 حقیق که کثرت اختلاج که دل را حاد است که در این است
 یا از سواد و از ریح کرم بپزند و در تخم زرد و از ریح
 کرم بپزند از اراض لغت سبب جوشن کز و از ریش
 کاه و زردک و یا از طوطی کرم و شکر آبها کرم خوردن

یا در کرم یا کرم شیشی یا در هوا یا کرم ترده
کردن یا شش یا فراط کشیدن یا فراط جامع کردن
یا پارس یا کشیدن یا سه خوردن که استفراغ
یا فراط شد به شش **علاج** شش و نوش حواله اول
و طبندول و رحمت یا نین در هوا از خشک **علاج** اگر
عکس خون یا بر لبه خون بکشد یا سلیق از زبان بکشد
و در جگر ششند و صندان کاغذ بر سینه
طلا کنند و برین بصبند تا که ده بپزند و جگر بپزند
و شراب خالص و عرق کاه و عرق کاه و عرق کاه
و شراب سیب خوردن و بر کوزه مقع معتدل خوردن
و ترش کافور و رت اترج و مایه طبع خوردن **عند**
نوا با کشت خودی که باز شک یا آب خوره و نوره بادا

مقش

مقش بخورند و شراب بپزند **علاج** از سوزش مزاج سرد
عکس تغیر رنگ روزه و نخوت شش و رحمت یا شش و رحمت
کرم **علاج** شراب بکشد و شراب ریخا و شراب اصل الیوس
خوردن و قشور ترنج و غیره و کج بپزند و غایه بر شش
عند آن غیر کمال در قند بکشد از دوش شش و شش
پسند که حبالب سنال کوبند و شش یا روغن نیلوفر یا بپزند
باید تا خوب صلا شود **عند** روغن نیلوفر یا شش
تند و صند شش بکشد و بطریق روغن بادام و روغن نیلوفر
عند کاه نیلوفر و کاه بزمان بکشد کوبند و کوبند در
یک کاه آب بکشد تا نیمه بکشد و کاه بکشد و نیم بکشد
روغن بادام و افرا که بکشد تا روغن بماند **عند**
و هر یک است چون از امتلا خون بپزد **عند** بر نفس

و در خورشید و روی درنگ قاروره و شیرین طبع
و مان بود علاج سبب چپن ساده درم کلاب ترش
سبب ترش ریوس ترش ترنج از هر کدام است
ده درم و دو دانگ قرص کافور در آن حکم کافور
صفت قرص کافور طباشیر نیم خود نیم کاسی نیم کافور از هر یک
چند درم رتیکوس صندل خرد نموده از هر یک یک درم و نیم
نیم خربزه و مغز نیم کدو از هر یک یک درم و نیم
درم کافور و درم همه را کوفته با آب بر قطره قرص
شش زرد شک باغ و میگوشت با ترشی برنج که از هر یک
کوئید با برکه با گوشت مرغ یا بزغاله بخورند **علاج** کوفته
برنج را در آب بجوشانند تا پنجه و جوشانند و در ظرف کاهند
آب صاف بخوش داده بر آن ریزند و در آن آب بایستد

که از

که از درم و نیم کافور و نیم کافور و نیم کافور
که از درم و نیم کافور و نیم کافور و نیم کافور
کرم کد از درم تا ترش **علاج** خضفان یا درد پهلو یا ناف
بعد از غذا معده است **علاج** آب پنجه که در امراض
معده خواهد که بکشد **علاج** با طر شدن و از کافور
چند قطره ترش که وحاشه را گویند و سبب آن بکشد
روح است که از استفراغ و خلیه مغز باغ چون صاع بسیار
و در دماغ باغ چون قویج و امتداد معده سرد در بوی
و ضعیف و بطی چون بنض زرد رنگ و در قاروره
نیم **علاج** در وقت عارض شدن کلاب و آب سرد بر روی
و صندل و کلاب نیم درم و صندل چنان و کافور که از هر یک
بدهاغ او دشت و چار با درنگ سرد کرده خورند
و شربت سبب ترش باغ و شربت اب میلو و خورند
علاج از سبب درد دماغ بود طرا و اب علاج همان درد را کنند

کرده دیگری را تا نیمه آب کرده شسته را در یک
پا و زرد و سر و یک را سر پوشش که زشته بپوشانند
تا مصلح در آن حل شود و خوردن مایه الجوده که فایده
نیست که گویند **شفه** زنجبیل و زعفران و در جوی ابله
و مبله زرد و شطیرج مندی و زراوند مذخرف
خضیه الشلب و مغر طعوز و عودق با بونه یا چل تاز
از هر یک ده درم شخم با بونه خردم بنویز منقی سی درم
همه را کوفته رخمه و دو وزن تمام را در آب حل بگویم
و آورده بپوشند شربتی و دو درم بخورند و خوردن
از هر یک شیری که صفه آن در صدام کشته برین
خود آب با در جوی و فلفل خوانند و علت **شفه** زراوند
بنغم در معده با نیت و عین و تنوع بود آتش بخورد

علیه آب

علیه آب برک شرب در ترک و خوردن بسیار
قدح بخورند و خوردن حبشیا **شفه** آن صبر و طولی
سه درم بپوشند و زرد و ورق کل سمن و
مصطکی و ترب سفید از هر یک یک درم بپوشانند
کوفته بپوشند با آب حبس از شرقتی نقل
بوقت خواب بخورند و همچون خیار چمبر که در او این
مغنی کشته بخورند **شفه** المود و رو مود چون از باد
علیه انتقال در دست از موضعی بر موضعی **علیه** ریوند
چینی با شرباب دینار باید خورد و از خربار و از زعفران
ناید **شفه** زنجبیل کاسنی بکوفته کل سمن از هر یک شخم
بپوشند و کانی کا و زبان کشت از هر یک کشفای عطر
کوفته در یک بال آب بپوشانند تا نیند آید صاف بپوشند

بیشتر شد بقوام آورد و هر صبح دو روزه در دم نکند.
حکیم که میقال ریوند نود و در خنجر نیم گرم است تا خورد
غذا بخورد آب بخورد و بعد از آن هر دو ساعت شود
مغون کوبند و پوست نماند **صفحه** زیره که یکساعت روز
در سر که خف نیده و خشک و بر یک کرده که میقال غنچه
سی میقال زنجبیل در آب بنوع از هر یک چهار میقال بود
از منی پاک و ده میقال کوشه و خنجر با سه وزن عسل
آورد و کشند شربتی میقال یا ده میقال صبح ناشتا
شام بخورند **و اگر** از صفرا بود عسلش شکا و شوی
و زردی رنگ را روزه **علاج** مسهل صفراوی
در اراض صفراوی گذشت برینه **و اگر** از سستلا
و بنیم که عسلش رتب نشن از دمان و فید رنگ

و عدم تشنگی

و عدم تشنگی بود **علاج** زیتن و شیش با دوا **صفحه**
زیتن شیش زنجبیل غنچه و در رطل و عا از دقا و پیوز
از هر یک یک میقال نبات شش میقال کوشه و خنجر با سه وزن
آورد و بقوام آورد و ده سببند و هر صبح تا میقال
از آن بخورند **و اگر** از سودا بود عسلش شوی نیم
دمان و سوزش فم سده و نیر کی رنگ بود **علاج**
از گوشت قاق بر نیز کردن و سهل سودا خوردن
و بنه نغیه بدن دوا **الک** حلو خوردن **صفحه**
مروارید نغیه کهر و مرجان فید ایشیه مفرغ
زرباد و درونج عرق از هر یک یک میقال بنیم رخ
بیس فید سبیل الطیب مل و قرقفل شاد رخ فید
شسته چند سببتر فلفله و زنجبیل از هر یک نیم میقال

منک خالص را که عمل خام و وزن تمام او بر گرفته و بنده بان شد
نیز بر نایک شکر بخورند و خوردن زرشک و **دانه شیر** آرد و مصلحه
در شیر آرد است و اگر را بکشد باز در شیر کاه بکشد و در آب
سجده کنند از آن شکر را در نصفه آب بکشد
تا سه صد مثقال باند و این صاف است و در وقت شغال
قد سفید و شاد مثقال مسل قوام آورده برک شکر رخ
شش مثقال قاقه که بر سه کوفی پنج مصطکی سارون
هر یک سه مثقال قاقه صغیر بر باز قرقره جوز بواسطه الطیب
زرباد از هر یک دو مثقال مشک و اندک قند با کلا
سایده بعد از آن با بن شیر شربتی از یک مثقال باقی
بخورند و **دانه** عکاش در دهن و در شیرین
دانه و زبان و ریشنی کار و روده بود

دانه

دانه کردن و شلج دانه با ریشنی و سستی که در **دانه** کاس
و در دم معده به نرمی که در **دانه** و در دم معده
بود **دانه** در **دانه** خون که کند و در **دانه** و در **دانه**
قد فرماید و بخورند که افلاک که بر تو آید اگر رنگ آن زرد
بسیار صورت و اگر سفید بود و بلفم و اگر تیره بود صورت
از صورت زرد است و اگر **دانه** آب بر یک مثقال و اگر
سیتر شود و بجا و در دم آب لیون و اقوام او و در وقت شغال
قد سفید و در وقت شغال رتبه و در وقت شغال بدینند تا قوام
آید شیرین در وقت شغال تا سه مثقال بخورند از بلفم یا افلا
دانه شیر آب می بر و شیر آب بر اکس هند **دانه**
از چهل قاقه صغیر قرقره خود از هر یک یک گرم بخوب کرده
در لته بسته در یک مثقال بر آب کاه در بخورند

فقدنا جميع الزمان
في هذه الساعات

قانون

چنانچه شکر باند حب و لیسف نه باشد شکر قند فیه بود
آوردند و صلیح و زعفران از هر یک را یکی در یک حب صحر
افاده نمایند و چون یکدیگر بند و در ظرفی کردند و دارند
بقدر حاجت بخورند از شکر ششم موردت درم در یکصد نهاده
آب یک گشتند تا نیمه آید صاف نهاده بابتا و معال قند فیه
چون بانه خون بر آید صلیح عربی که با بود و شربت
حب اکس بخورند و شربت شکر ازین معده را غشيان کریند
چون پیش از طعام بود یا بعد از شکر کم خوردن غذا بود
شربت پیش از طعام بود شربت بخورند و شربت شکر ازین معده
و باین دو اما آب ترب و آب ترنک بخورند و شربت
و بعد از شربت تخم بکنه نبات و شربت نبات
اگر در رطوبت بود که حرارت در تحلیان
بخورند

صاف نموده چاشنی که در آن صندل و گلاب
 تاسه روز هر روز بپزند و برون آید تا **خواب**
 طبعیت بر آید و این صندل و گلاب است از شکر
 که انقیاض بود و در کفش صندل از نمودی و صندل
 بچته دفع موی و این نمودی از خوردن چیز گرم و تیز
 بود که در نموده جمع آید و معده را می خورد و معده
 بود و فایده او را دفع کنند **اگر** از چیز گرم و تیز از
 غذا او دوری تیز بود **علیه** آب گرم با روغن بادام
 یا سبوس با آب گرم خوردن و در کردن و با آرد
 آب انار و کینکد و فنجان خائیدن یا از شراب تخم
 خوردن **غذا** کشکاب جو نرم با روغن بادام و شکر بود
و اگر معده غلیظ بود اول با پی شور بخورد و آب است

در

و آب تر تیز است با قدر رنگ بر باد آن خورده و تکه
 و اگر بدشو آید بر مرغ و بر مرغ و گلاب و بقیه
 بر نموده خورد و بعد از آن که تیز باشد با روغن بادام
غذا نموده آب با گوشت گوسفند بخورد و اگر در
 خواب تیز آید علتش ظاهر شده است هر که را خورد
 بکند از تیز و علت را دفع کنند **معد** علت آن شود
 و دیگر که شش طعم از نموده **غذا** اول شش مواد **اگر**
 از خون بود و گرم کرد **و اگر** از غلظت بود تقیه بسیار که در شش
 گذشت بکند و از معده و غیره مقویات خورد
و اگر تیز باشد از کینه تمام غنی یا مقعر معده از طعام
 و بقیه از جگر بود که در نموده است **علیه** شور و عدم
 تشنگی و ترس و دل بود **علیه** صندل و شکر خوردن و در شش

معدن که در سینه چو عروق مملو شده و غده نصیب از زیر شکم
 است از آن سینه الطیب مصطلح از هر یک دو درم یک
 اندر آن سینه مملو شده هر یک سه درم و یک چهارم
 زعفران نیم درم شکم و آنک روغن بنفشه نیم درم
 نیم درم مثلث شکر صاف نیم درم در شش که با شش مملو شده
 بعد از آن سینه که در شش شکر است آنکه در سینه چو
 و کف آن را بکوبند تا دهانه باز و پسته است صاف
 اضافه نیمه جو شش دیگر نیمه و در هر یک کرده شش را
 به چند و گرم بکند از آن جو شش که در جو شش ماند که
 استعمال نمایند **شوه کله** عبارت از پاپ خورون
 طعام و عدم سیریت چون از بسیار رسد از غده
غده تر که رنگ روی و شکم دکان و ترشی از غده

علاج سینه

علاج بمسود و باید کرد تا اطفال عارضه را بکشد
 و از چهره تر و شور و ترش بر میزند و معالجه فاش است
 هم همین است **بیمه** مرضی است که مواد فاسد بقدر
 دفع شود **علاج** شش و ریه با هر مرغ باید داد و از آنکه
 شش که اطفال صاف شکم زهر مژه را پنج شال خود
 بخورند و خود را از هوا بچند دارند و تره و کنند **سهم**
 بدانکه سهمال در بیمه بسبب ناکواری طعام و فاش
 غذا از معدوم است که آنکه لطیف آن بود و تخم صغیر
 و بقی دفع و آنکه کثیف و غلیظ بود به سهمال خود که **بیمه**
 هرگاه چاکس کنند که طعام در معدوم فاش شده و ترشند
 تا معدوم از معدوم آن بکشند و در **بیمه** بوقت مضمضه
 باید کرد و خود را در خواب بایست که بیمه پنج علاج

به از خواب نیت و شراب بخوره و شراب ریوس نماید
 شش ز رنگ و ساق بخورند اگر اسهال مختلف
 بود و پیش باشد و بیدار باشد بخوردن مسهل نایب
 اگر پیش هم باشد قرص خود و قرص پیش و بیدار
 و بگو و ششم شاه صفر هم و صمغ عربی و شکر تریاک بپا کرد
 با عرق کباب بداد و غدا که و رسن با شکر مغز بادام
 بریان کرده و گوشت و شکر مرغ باید داد و آفاق و ضل
 و کلارنی و زیره کریم با آب شور درشته برنج و گوشت
 طاعت **ششم** قرص همیشه کمر سبب پانزده درم
 همیشه صغیر و پنجاه شش صغیر کمراری از هر یک
 ده درم باق ز رنگ بداند از هر یک هفت درم گوشت و جفته
 بکباب برشند و قرص ساندل و شکر تریاک بپا کرد
 صد زنی

ششم قرص غده غده غده چهار درم کبابه قرص و قرص مصطکی
 دو از ده درم گوشت و جفته از قرص زنده **ششم** بداند
 اما جمیع روده است و آن شش **ششم** اول که تا مغزی
 طول او مقدر از ده از ده است به مقصدت
 بقدر معده و آن را فرست زد یک معده آن را بپا کرد
 و منفع مرغ غایه بود **ششم** معده است که اگر
 اوقات غایه باشد مقصدت با عا شش **ششم** معده
 و مقصدت بعارضه نیم **ششم** معده است که با عا
 و کهن دارد و نیت او را جویم واحدی **ششم** معده
 قولون است که مقصدت با عور و فایده او تواریج دفع
 و ضلالت **ششم** معده است تقیم از جانب فوق با عور و
 یکیت **ششم** معده خواه **ششم** معده است تقیم با عور و فایده او

صفرا و خواه غیر آن باید که خود را از باد سرد و غسل کردن
 محافظت نماید که مضرت عظیم دارد و سه سال صفا و نیت
 و اجابت طبع از صفرا بود **علاج** آغزو زرد رنگ مدون
 و شش با نذرش از زرد **علاج** شراب زرد رنگ خورانی
علاج آغزو آب با برنج بریان کرده با رب زرد رنگ بخورد
علاج رب زرد رنگ آب زرد رنگ یکس قد سفید نم بپوشاند
 تا بقول آمد **علاج** ی هم پیچ و مقسم شده بود
 کبدی که هست و دوسه نظار **علاج** کبد زرد رنگ اگر در
 روز و نفع شود و مقدارش بسیار بود **علاج** دوسه نظار یا
 آن بود که اگر در روز نفع شود و مقدارش اندک بود
علاج هر دو نوع است که هر صباح پنج سال تخم خرفه را
 قف داده بپزند و شیر آن را ده سال شرب

صندل

صندل اضافی نموده باید که شغال انجیر بپزند و چغندر
 در آن جوشانیده باشد بخورند **علاج** برنج ناشسته را بریان
 کرده با کشمش بریان کرده ساید و با آب زرد رنگ با آب
 سماق و با مت کنند بخورند و از اصل تجرد و اسهال خونی
 ریشه سونجب که سبزی چولانا گویند و خشک کرده و نرم
 گوشت هر روز بکند و صوف نمایند و یک ساله آب برنج
 بچته را بر سر آن بخورند و حجت است **علاج** بر آب زرد رنگ
 که هر چه بخورند بضر باشد سالت بر آید و این مرض بدترین
 همه است **علاج** و کماله **علاج** پوست پر خون است غدا
 ساید و صوف کند و آب بر روی آن بخورد و **علاج** کماله
 روی با دیگ و تر یک مصر یک تنبول روز هر یک شغال
 همه نرم ساید و با مت کشید و با زرد بخورد

یکی را صبح و یکی را شب بوقت خواب بخورد و اگر غفلت شد
 ربع آن را صبح و ربع آن را شب بخورد و در سه سال هر روز بخورد
 سیصد و شصت و شش کیل است اسهال شده ام و روز
 پنجشنبه با رگهای شش و هر چه می خوردم سلا بر می آید
 و کما مکرر علاج کرده فایده نکرده از آن فرسخه که هر چه
 خورد بخورد که کار تو از طبابت گذشته و تو خواهی مرد و فقیر
 سه روز بر روز یک کف از روغن کنجکاو که زبان
 بند بر چوب کوبیده و بخوراند نه شش و نه شش
 و از دم شقایق و برار بر سه سال و برار و اگر خون در
 سه سال باشد و در دم جبال اس در یک سال آب
 جوش داده بخورد و مجرب است **بخت** اسهال نه به چوب
 که هر چند روز به و اند و چند روز که از روغن **بخت**
 ان کمال

آن اسهال از زنده است که از دهان معده شش و مقرت آن
 بیدل پشته بر **علاج** تبخیر نماید که در و بعد از آن
 قرص که با بشیر خورده بریان کرده خشک شوند نمایند
سج روزه یعنی ریش روده **علاج** هر شش خون جانت
 و در دو سال ناف بود **علاج** خوردن شربت **بخت** آن
 رنج رنجوش شش شغال قند فیه سی شغال اول بخور را
 در یک سال آب بجوش نند تا نیمه آید صاف نموده با قند بجوم
 آورند و اگر حرکت در اجابت ظاهر شود شربت شش را جوش
 داده صاف نموده با شراب جبال اس شربت سیصد
علاج شربت جبال اس شربت مور که پند میت شغال و یک
 سال آب بجوش نند تا نیمه آید صاف نموده با شربت شغال
 قند بجوم آورند **علاج** شربت سیصد شربت شغال

در وقت خواب بخورد و اگر غفلت شد
 ربع آن را صبح و ربع آن را شب بخورد
 سیصد و شصت و شش کیل است
 اسهال شده ام و روز پنجشنبه
 با رگهای شش و هر چه می خوردم
 سلا بر می آید و کما مکرر علاج
 کرده فایده نکرده از آن فرسخه
 که هر چه خورد بخورد که کار تو
 از طبابت گذشته و تو خواهی مرد
 و فقیر سه روز بر روز یک کف از
 روغن کنجکاو که زبان بند بر چوب
 کوبیده و بخوراند نه شش و نه شش
 و از دم شقایق و برار بر سه سال
 و برار و اگر خون در سه سال باشد
 و در دم جبال اس در یک سال آب
 جوش داده بخورد و مجرب است
 بخت اسهال نه به چوب که هر چند
 روز به و اند و چند روز که از روغن
 بخت ان کمال

علاج ازیر باج با گوشت کبوتر و گشنیز بخورند و کبوتر
 مقعد آن پوست بچ کاسنی مقعد درم شش از هر یک چند درم بگوشت
 در یک جا ریخته آب کیشبان روزی بنماید بعد از آن
 بجوشانند و صاف کرده با کمی قند بجوم آورند و شربت
 از پنج شغال تاده شغال یک سس بنوشند **علاج** شربت
 حد اعتدال برون باشد از هر مرصه و کبر **علاج** شربت
 سه روز به شود و بر آب سرد درخت **علاج** آب
 منجوش صد درم قند فیه چاه درم بجوش نند بجوم
 آید و میت شغال رت انار در خلد میبند و اگر
 آن میت شربت شغال قند را بجوم آورده
 رت انار را در خلد بخورند **علاج** شربت
 زردی و تری که رنگ و پا غنی **علاج** شربت زردی
 و مقصود

و صفحش در سه سال گذشت بخورند **علاج** شربت
 و گوشت و مور بخورند **علاج** در ضعف جگر خوردن انار
 بسیار نافع است و ترشها و یک برضه **علاج** شربت
 استقفا و سوا القینه گویند و یرقان و سپر روتو
 و کرمها شکم در حیر و کوبیده و امراض مقعد **علاج** شربت
 سوا القینه که مقعد استقفا هر که فراخ جگر از حال
 طبعی خود بگردد و وضعی بد آید و رنگ روی و بدن
 زرد شود یا سفید و ورم زچشان و دلت و باها بگردد
 آن را سوا القینه گویند و آن مرضی است با دی و با در
 قور در زرد و چغنی شده و مرض را زرد کند و وقت است
اول طی دوم زردی طی و سبب نور الزاج بر لجه
 که کبر و کما بعد بجان سبب ناقص شد مضمت باشد

تند عیندی شغال کجاستند تا بقرام آید در **پا** معض شرو
 و گردانی گویند **عقل** و در یکی ترا در شکم استفاق یافتن
 بخروج با در شکم بود و در صفای تشنه و شدت بود
 و در مخرج خوج بغم بود و در دواوی نگر سودا بود **علاج**
 اگر از بادیه شربت و یا ریزه **عقل** کانی بخورده کل مرغ
 از هر یک دو مثقال ریت پنج کانی که وزان کشت از هر یک
 یک مثقال گوشت در یک پال آب بپوشند تا نیمه آید صاف شود
 و سی شقار قند بقرام آورند و صبح بهار روز روزه
 مثال در آب یک کله که اگر سب بغم یا خط و دیگر
 لی به بداند و بی بر شیشه خطی کشد و در غم با دوا
 ریزه بخورد و شدت در میان را بشد در آب جیب آید
 صبح در یک آه آب بپوشند تا نیمه آید صاف بخورده

و چهار درم

در اول فصل در شربت و در دواوی نگر سودا بود

و چهار درم تند عیندی که در آن صر که بهار بخورند خود
 آب بشیره با دوا بخورند **ارغ** که آنکه صفت است که
 سبب غل بود **عقل** است و آنی در غر آنکه روزه روزه
 و در دوا که اندر و سر فیه جفت و کج بود **علاج** فیه
 و خوردن جلاب و کانی و غل الشب نبات و صندل
 مقاصد و کافور و کلاب و بکر کلکند **عقل** است که آب جو
 با خورده بنان بخورند **عقل** جلاب کانی پوست چنار
 پوست خ کانس پوست پنج کانی اصل کانس پوست
 ریشه خطی از هر یک دو درم نیم کانی را زبانه کرنی
 سورجان زیره که نماند خواه از هر یک یک درم نیم خشک
 میت درم موز منقبت میت درم در سر رطاب جوش
 تا نیمه آید صاف نموده هر روز سی درم با کفند بخورند

در دواوی نگر سودا بود

در دواوی نگر سودا بود
 و اول است که یکروز بلا خط و درم بزوری که بخورند
 و یکروز دیگر بلا خط شش بزوری که بخورند
عقل بزوری کرم بویان بستاند و با یک روز و نیم کانی
 از هر یک دو مثقال در یک کاس آب بپوشند تا نیمه آید
 صاف نموده با هفت مثقال قند عیندی بقرام آورده هر روز
 یکقاشق در هفت غاشق آب کانی یا عوق کانی صر که بخورند
عقل بزوری سرد شش کانی که شش خیار شش با در یک شش خورند
 بهر رطابده گوشت از هر یک یک مثقال پوست خ کانی
 قند عیندی مثقال بستر و بزوری کرم بقرام آورند
 و یک غاشق را در هفت غاشق آب باریق بویان
 حل که بپوشند و هر که که خواهد مزه مزه غایب غاشق از آن
 و نیم غاشق از آن در سر نیم غاشق حق حل که بخورند **عقل**

و اول است

در دواوی نگر سودا بود
 و اول است که یکروز بلا خط و درم بزوری که بخورند
 و یکروز دیگر بلا خط شش بزوری که بخورند
عقل بزوری کرم بویان بستاند و با یک روز و نیم کانی
 از هر یک دو مثقال در یک کاس آب بپوشند تا نیمه آید
 صاف نموده با هفت مثقال قند عیندی بقرام آورده هر روز
 یکقاشق در هفت غاشق آب کانی یا عوق کانی صر که بخورند
عقل بزوری سرد شش کانی که شش خیار شش با در یک شش خورند
 بهر رطابده گوشت از هر یک یک مثقال پوست خ کانی
 قند عیندی مثقال بستر و بزوری کرم بقرام آورند
 و یک غاشق را در هفت غاشق آب باریق بویان
 حل که بپوشند و هر که که خواهد مزه مزه غایب غاشق از آن
 و نیم غاشق از آن در سر نیم غاشق حق حل که بخورند **عقل**

در دواوی نگر سودا بود

زیره باج باخودیم گوشتش و شیرین و مغز بادام مقش
و چاشنی که در عفران با گوشت مرغ بخورند **سبب** است
زنگنه آن معلوم شد که آب که در رود به نیت حق
مجرس بر آب سبزه یا و در سبزه آن یکصد و بیست
گشت ده که در دین سبب باج جگر شود و تو که خون
مای رقیق گشت باخودیم معلوم شد که رود به دریا آب بشود
میکنند و این نوع درین انواع استقامت **علت**
آماس اطراف بدن بود و سرفه خشک بیدار و ضعف
گند و در آخر سعال پیدا شود و شدت آب بود
علل با اول تپش این کردن که آماس و سرفه از راجع زاید
و بعد از آن تپش سرفه کردن چنانکه گاه تپش سرفه
مانی گشت بطریق سعال یا بطریق ادرا بول جلاب کانی

و در انظر

و عن الثعب و شم را زاینه و شم کانی و شم کانی
باید و زدن و با یک سی درم جوشتانیده صاف
بطریق جلاب بخورند و آب منع و عوض آب شیره
و عرق برکت نیم باید و زدن و بول کاه و انگر
از پا رجه که در اینده بخورند چاقه را طایفه او را
و موی شفاست و موجب و آرزو ده است **سبب**
طی است که با غلط در آن وضعی که آب زنجیر
بازگشت رطوبتی جمع شود و سبب آن رطوبت و غلظت از کانی
مزاج جگر به سرفه مزاج مذکور **علت** است که این
پروان آید و شکم بغایت بزرگ شود و چون است
بشکم زنند او از کانی و زدن و زدن است
با **علل** اگر از کانی سبب بزرگ و سبب

در **سبب** ترقان تغییر رنگ روی و غیره شمشیر
قام بدن را گوشت و ترقان شمشیر و زرد
و سیاه است که آنکه زردت از پا رصف است که در
جگر شده که از منقش پروان آمدن از جگر یا بعض
فرد آمدن بجای رود و کانی و یا از زردی قطع
به که منقش را از سبب جلاب بر بدن دفع کرد **علت**
آنکه از تو که صفرا و سبب جلاب و شمشیر و کانی
و زردی رنگ رو چشم و زبان و قاروه و کانی
زرد بود **علل** جلاب شمشیر کانی و تر مندر و آلو بخارا و آب
و ترنجبین باید داد و سبب عرق کانی و آب جگر
و آب کدو و آب انارین و شیر غلظت و تر مندر
معتدل و تر مندر شمشیر و تر مندر زرد و تر مندر کاه

و جلاب کانی و شم کانی و شم کانی بخورند
و طایفه بصل و عود و لادن کردن و زمان زمان با سب
عن الثعب تازه طما کردن و شنبلیله جلاب **سبب** زرد
باز رنگ داون و اگر از سرفه شمشیر کانی و شم را زاینه
و سبب و سبب الطیب و الاصول و معجون جلاب
خوردن بخود آب با شیره مغز بادام و شیره کانی
خوردن **سبب** معجون جلاب سبب جگر و سبب کانی و زرد
کافی و معجون کانی و شمشیر و سبب کانی و سبب کانی
و مغز بادام تلخ و غلظت و زرد و جلاب و خند سبب
از هر یک هر درم جاوشیر سبب درم سبب کانی
صفرا و زرد شمشیر کانی و زرد و کانی و سبب کانی
تمام او و عمل بقوام آورده بشوند و شمشیر شمشیر

در انظر

و مای خورنده زور و دل **عد** افزوده پیش و پنج بار
بندی بخورند و خون مطبوخ **هید صفحہ ۴** بلبله ز روش
شمال آلوده یا آلوی کرامت عدد پستان عشر
شاهره سنا که از هر یک بخورم گار مسخ چهار دم
عناب دانه را دین ششم کاسی تخم کشته هر یک دو دم
عنب الثعلب اصل کوس نقشه نیکو در هر یک سه دم
در سه رطاب جو شاهزاده نماید آید مالک صاف نمود
شیخ ترمید از هر یک ده دم ترنجبین مغز
جانبیر بر غنجداد دم کرده هر یک پانزده دم
حد که بخورند **دوم پنجم** طلا شی سفید طلا چهار دم و
سد دم مغز نیم حیارین مغز تخم کدو کشسته
چاپ نقاش کثیرا هر یک دو دم گوشه عباب بزقطه

این علت است از سبب زهرت و آینه
 بجه در منفذینا شیر و جبرست **علل** زدن رک
 اسیم از دست چه بداند رک اسیم را ش میزن گویند
 و جاو مکان این رک از هر دو دست است فلان کاسح
 و انکت دوم و بوقت کشن دست فلان اب کرم قوت
 بستن تکه و روغن بر بدن آن بندد و بر هر کس
 از دست رست کشاند و برابر تکه و سوز زدن دست
 چه و بمطبوخ نیتون استقران ماده کند **شیر** سنا
 کما مف درم کمر سف چهار درم نیتون را در تلبه
 چدرم عینه زرد و عینه زرد و عینه سیا از هر یک چدرم
 بسفاج فستقی رب اکوس از پانزهر یک دو درم
 اسطوخ دوس پریشان شتره کا و زلفا و بخوبی

مشق آن مبتدیان طبعی از دغث پُرست و کُفّ و بکس
 بسیارند و ثبوت خواربخت و نوهر و رُوح کجاست
 و سرکه کشند و کافور بزنند و یا ماه الجبین و فلفل و خاشخیر
 و نهشتین و زردون و قه که در آن **بدر** و زهر تمام یقین
 سفوف ریشید و انجیر و لادن و الصغیر و زنجبیل و دار
 فلفل و قلیاب و نوژه از سر و جوبانار همه است و در آن
 حصه وزن همه زنگار آهن مشغول شود و اذغایند
 و هر روز صبح بنهار دو درم سفوف نمایند و از نباتات
 و ریشها و شیرینها ملاحظه نمایند و اگر **انگور** تازه از دفع
 طبیعت شود در امراض حاده چون قبل از مقیم رخان طاهر
 یا آنکه رطوبت بسیار بطریق سهال یا در ارباب
 وضع شود در مقیم طاهره ثقلان صحت است **یرقان** بزرگ

ای علی

و دیگر گفته که در انواع قوی فایده بسیار است که چنانچه
 و بادیان شکر آنست که در هر یک شکر شکر شکر
 از هر یک دو مثقال شکر که چنانچه شکر شکر شکر
 نیم تا یک مثقال و نیم که آب بپوشاند تا نیمه
 بپزد و مانند شکر سرخ شود و چنانچه شکر شکر
 بپزد و از هر یک مثقال در آن صدف صدف
 نهند و در شکر روغن بادام اضافه نموده بپزد
 کنند **علاج** شور با گوشت خوس و شور با شکر
 و برنج با بخورند و چون قوی بپزد بپزد
 داده بپزد چنانچه شکر شکر شکر شکر
 بندر است که شکر شکر شکر شکر شکر
 محمود و شور شکر شکر شکر شکر شکر
 بپزد

بپزد مثقال که در گوشت شکر شکر شکر شکر
 چوب کرده و در شکر شکر شکر شکر شکر
 بپزد و شکر شکر شکر شکر شکر شکر
 با آنکه آب گرم حل و در رگس و رطل و بپزد
 شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر
 شکر و روغن بادام شکر شکر شکر شکر
 جمع شده و حرارت از ضعیف آنرا ته نشین
 و کباب فاسد و سفت شد که شکر شکر شکر
 آن را خوردن طبعی غلیظ و با که در میان میوه خام
 و قوت و پیروما خوردن و بهرامت علاج کرد بود
علاج در شکم و چنانچه شکر و آنرا با آب
 خاصه بپزد و در رگس و در رگس و در رگس

و اگر سینه شکر و قوی شکر شکر شکر شکر
 شیر خام با ده در شکر شکر شکر شکر
 و شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر
 شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر
 از هر یک یک گرم کوزه و چنانچه شکر شکر
 تا که کوزه شود و بپزد و اگر طبعی سرد است
 کند جوهر سرکه تند با آب میزد و بپزد
 ساده باشد بخورند و شکر شکر شکر شکر
 بر ناف طاعت **علاج** که شکر شکر شکر
 شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر
 طبعی سرد است و سرد است و سرد است
 بپزد شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر
 شکر

شدن طبعی شکر شکر شکر شکر شکر شکر
 و شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر
 شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر
 بر شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر
 که کک و در رگس و شکر شکر شکر شکر
علاج شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر
 شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر
 تر بپزد شکر شکر شکر شکر شکر شکر
 شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر
 چنانچه شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر
 بان شکر شکر شکر شکر شکر شکر شکر
 بر سر آن بپزد شکر شکر شکر شکر شکر

مقدمه بدانند بواسطه چون در دوزخ بمانند بکسی از دوزخ
 که در پیشگاه در مقصد حیات شد **علاج** مقصد سلیق و در آب
 سبک و خنک و بنفشه و تخم خشخاش و جو بکوفه و در آن گوشت
 و زرد تخم مرغ با روغن بادام خنک و در آن جو بکوفه
 با نبات خوردن به **علاج** مزوره بشن و بنوشن با پنجه
 و نوره قهوه و آله اهد تا بهشت روز بطرف جنه نوشته و شسته
 بخورد و این دعا خوانند یا الله یا فتح یا و اب یا قادر
 یا ساری یا غنی یا عزیز یا مقنی بر چنگ یا رحم ارا حلی
 و اگر بر فقه دانها باشد از نافعند احداث شده
مستطاب از اندرون دیرون سرفه به **علاج** خوردن
 قرض کنند و قرض که با بشیره مورد **علاج** قرض کل رنج
 کل از بنی صنع عزم از هر یک چه رشتال کل سرفه و کل

اقا

اقا قیام یک است در یک تیر او و درم عید کوفه با بکند
 قرض نشد شریقی تا دو مثقال **علاج** کوفه با بکند
 تخم خنک از هر یک یک درم شام بزرگ کوفه و در آن بنفشه
 مرغ خنک صنع عزم از هر یک یک درم شام بزرگ کوفه
 کرده خنک خشخاش خنک و سیاه هر یک یک درم و در آن بنفشه
 برز الیج از هر یک دو درم کوفه و بنفشه عزم برز الیج
 حب زنده شسته بر شام کوفه **علاج** قرض خوردن
 خنک هر یک پنجاه درم قوط و قرانست هر یک یک درم
 آب به آب سبک انار از هر یک یک درم او و در
 کوفه با این آب بکشد تا بهشت آید آنکه با لیده
 صاف بنشیند از بخت نند تا بقوام آید و اگر خون از آن
 بپاید حقیق و اطریفل بخورد **علاج** قرض آب بخورد

علاج

از هر یک نیم درم روغن خنجر کیده و شکر و پخته در روز شغال
در شربت ریواس صفت بخورند و شربت ریواس صفت شکر
صفت شکر در دوسال بول و عدم کرانی **علاج** **علاج**
بر دهنم بد چوب کیده آن در ریواس کیده بخورند
روغن خنجر کیده بخورند و بد چوب کیده بخورند و آن
بکوشند تا بد چوب کیده و شربت ریواس کیده باشند
تا تمام روغن آنرا بردارند **علاج** **علاج** شغال
بول و بول بول و سوزاک و لاغری شدن بدن **علاج**
خوردن شیر و حنظل و شربت شکر و شربت ریواس و لبن کیده
و بیدانه **علاج** شکر و بیدانه و بیدانه و بیدانه
باید خوردن **علاج** شکر و بیدانه و بیدانه و بیدانه
و مردم زرد را **علاج** و بیدانه و بیدانه و بیدانه

علاج

باید خوردن بول بول بول بول بول بول بول بول بول
در دهنم بد چوب کیده و شکر و پخته در روز شغال
آن باید که و چوب کیده و شکر و پخته در روز شغال
چوب کیده و شکر و پخته در روز شغال
و چوب کیده و شکر و پخته در روز شغال
کیده و شکر و پخته در روز شغال
باید خوردن بول بول بول بول بول بول بول بول بول
باید خوردن بول بول بول بول بول بول بول بول بول
باید خوردن بول بول بول بول بول بول بول بول بول
باید خوردن بول بول بول بول بول بول بول بول بول

قطره قطره آمدن بول چون زردی شده **علاج** **علاج**
بول و دهنم بد چوب کیده و شکر و پخته در روز شغال
علاج صفت شکر در دوسال بول و عدم کرانی **علاج**
بر دهنم بد چوب کیده آن در ریواس کیده بخورند
روغن خنجر کیده بخورند و بد چوب کیده بخورند و آن
بکوشند تا بد چوب کیده و شربت ریواس کیده باشند
تا تمام روغن آنرا بردارند **علاج** **علاج** شغال
بول و بول بول و سوزاک و لاغری شدن بدن **علاج**
خوردن شیر و حنظل و شربت شکر و شربت ریواس و لبن کیده
و بیدانه **علاج** شکر و بیدانه و بیدانه و بیدانه
باید خوردن **علاج** شکر و بیدانه و بیدانه و بیدانه
و مردم زرد را **علاج** و بیدانه و بیدانه و بیدانه

علاج

دود و آنکه حیث را در شربت کیده در دهنم بد چوب کیده
در دهنم بد چوب کیده و شکر و پخته در روز شغال
و چوب کیده و شکر و پخته در روز شغال
بر عانه بندند و آنرا را بیدانه و شکر و پخته در روز شغال
بر بیدانه و شکر و پخته در روز شغال
کیده و شکر و پخته در روز شغال
باید خوردن بول بول بول بول بول بول بول بول بول
باید خوردن بول بول بول بول بول بول بول بول بول
باید خوردن بول بول بول بول بول بول بول بول بول
باید خوردن بول بول بول بول بول بول بول بول بول

و از آن جویک متعفن بهر سید و اندرون قصب را
چونکه سبیل عت شده **علاج** خون خوراک رو
و قار روز بود و رکاب و بر آینه به **علاج** خون که کند
و اگر لایحه و خلط دیگر باشد شیر و فوف و شیر تخم
خیارین با قند بخورند و هر روز دو درم قرض ککنج در یک پاله
شیره خرفه حرکت بخورد و بعضی آب بیکش از شیر
کا و در آن سه آه آب بخورند از همان **علاج** قرض ککنج
مغز تخم خیارین مغز بادام دلت السوس نه استنج
کسرا خون سیاه و کندر در میان کبابان کونیکه ککنج کلال
بشت پرده کونیکه هر یک در تخم کرفس هر درم نیم
یک درم را کوشه و چشمه به شیر و بویان بشته تر صفا
سازد شربتی دو درم در شیر خرفه حرکت داده شغال

نور

تند صبحها بخورند **علاج** اگر کشتن شود شمشیر شیره
چون شمشیر بخورند **علاج** کشتن شمشیر و صاف و میانه
کوشه و کوشه از هر یک سه شمشیر در آب
خیش و صبح صاف کرده و بر پاستاده بخورند و اگر
بگذارد از طرفه قصبه در میان آن تا یکست کا دارد
و کمر و کمر را کنند **علاج** خود بخورند بر سینه که در میان
کوزها آب یا تارها جمع شود کوشه بر جنبه و عانه
ضال کهن محبت و پادشاه را در آورده و شفا
علاج جراثیم مویان را فیکه کرده در حلیه
و شیر خرفه با شیر تخم خیارین قصبه بخورند
و خیارین را شیر کوشه با شیر و فوف آن در حلیه
چکاند و بر زقطه را با قند شربت کرده بخورند و صاف

تافع است و اگر حلیه با زن طحی با زن پرماده الاغ
واقع اند تیرین به آب کانی با آب ریشه موز که
کیده کونیکه خوردن و کوشه در آب انداخته بخورند و شیشه
و آب بیکد و صاف کرده بخورند **علاج** شمشیر اگر کشتن
تر و شیر خفتن و شیر تخم خیارین مفید بود **علاج** بول
په تیار آمدن بول غلظت تخم ککنج و خروج بول با شیر
علاج کندر سیکه کوز از هر یک هر درم صبحها بخورند
و بوی کاند بر سر آن نوشند **علاج** بول اگر کشتن
عصده و یا غلظت طوبت **علاج** سردی خلد و تیر کاند
قار و بول **علاج** کم خوردن غذا و هر روز کندر
برش صفا خوردن **علاج** غلظت بزرگ صفت هر یک
میت درم کوشه و یک شربت و شیر کاشی سید

بول

و بول ده درم و عاقر قرحا و زنیون مسبل الطیب
هر یک یک درم و عاقران خدرم و عاقر کوشه با سر خند
تمام و در عسل قوام آورده و شربت شربتی یک کاند
بخورند **علاج** در آب و آب کانی با آب ریشه موز که
بگذارد شربت کرده بخورند و کباب جینی را پیشه در میان
کباب دارند **علاج** قصبه کدو با آب بخورند **علاج** بول
عوض بول خون از ضعف حرکت **علاج** بول بول قصبه
علاج شربت زرد کت و آب خرقه و خوراک کباب
درم **علاج** کشتن تر در طرفه هر یک که با سینه
تا سینه و کلسه و سنگ استیار با بیکش فوف
و آب کشتن سینه کلسه و با کباب بخورند و اگر
و آب جنبه القبه تازه را کوشه کلسه و عسل القبه

بهرک و بهرکته برخصیه بند و یا رگهای رانچه بر آن
 بندند **غذا** افزوده ساق و عوز به بشیره مغز باد
 بخورند **طریق** ایشان سبک آن ماده تیزتر که در آن
 با **علاج** اول تصفیه یا بسلیق و بعد از آن مطبوخ
 بنشیند و بخورند تا عطشی تیز را استغراق کنند و صندل
 سرخ و شاف میثا با کلسا بنده و کلک کنند و بعد از
 آن وزلو بر روی رانها بنهند **مق** سبک برض از
 زده آمدن بعضی نند و با غلیظ بود که یکیش ایشان زرد
 و آن بر شمع جابر است و با آنکه از جای بلند بسته
 و در کجیته بود آن راه یافته بود خوردن چیزهای
 بادی و نفاس زیاده می شود و بخوردن محلیت تخفیف می یابد
 در هر صورت **علاج** آنست که رانها را بر هم نشاند

این کتاب در طب
 و جراحی است
 و در این کتاب
 در مورد
 این کتاب
 در مورد
 این کتاب
 در مورد

تایلف

قیاسی بر وزن و بر بالا بند و زبانه شدن و جابجایی
 و طعمهای تقاض خوردن اقبال کنند و جوهرش زرد
 و معجون جالغار و غلار خالص چون اقیانیا و سبک طریقت
 را و ما زود برکت خورد و کلک را و جوهر سرد و ریشم را این
 قسم چیزها را کلک کنند و معجون جالغار خوردن **مق**
 سداب خنجرم نان فواره و زرد که مانع تخم کاهن شود نیز
 مغز بادام شکر در باطر سبک کون فلفل در فلفل پودنه
 و ج و فلفل ایضا چند یک بسته هر یک دو درم جابجایی
 سه درم سبک چهار درم ضماد در شام و در او با
 گوشه و عینه با ده جنال مثل تمام آورده بر شند شریک
و غذا آنکه آب نریخ چون **مغز** و **مغز** و **مغز** و **مغز**
 و درم و رنگ زرد و قار و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد

علاج و مویون کم کند و صفرا ویرامد و در کتب و تریاک از کجی
 نیشمال خا و آگیش سر برکت چ شقال با روغن کنجد
 بسایند و زمان زمان کلک کنند **نویز** بنده دانه را گوشه دور
 ظرف شقال بر سر شش بند و کم که روغن کنجد بر آن پاشند
 تا خوب گرم شود خصیه بنده **و** **مغز** بنده دانه را بر آورده
 با کنجد سیاه و بنفشه و گوشه با روغن پند خنجرم جوهر
 برخصیه بنده تا درم بر طرف شود خوب است و هر روز
 خنجرم در فلفل را نوده بهار بخورند هم قوت با به به به به
 و درم را زدن نشاند **و** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز**
 در شقال روغن کلسا سرخ گرم کند و شقال را نودند
 بریان کرده و چاق شقال بر او است نرم نموده و بر آب برکت
 نیم درم شش بالند **و** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز**

نویز

نرم نموده بر آن پاشند با موم و روغن کل بر یک بر آن پاشند
و **مغز** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز**
 روز دوم معاد و خنجرم شش و کاه و جوش داده با بهار درم
 روغن نیمه پند خنجرم **و** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز**
 روغن نیمه پند خنجرم **و** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز**
و **مغز** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز** **مغز**
 و سستی قضیب و نقصان شروت یا رگ سستی شانه یا از
 ضعف بدن و عضا ریش و یا زرد که خوردن چیزهای
 سرد و با معاین گرم یا از اطعام یا با اطعام
 خوردن **علاج** چون از لاغری با و ضعف عضا و ریش
 که دل و دماغ و جگر و خصیه تقویت دل و دماغ خنجرم
 مقوی باید کرد با کمال آید چون خوردن معجون و غذا با

مقدور شد که آب و زردۀ تخم مرغ و قلیۀ زکری مع با زردی
چون سستی از ضعف شانه بعد باید چند مرتب ترک جان
کرد و دوانای مقوی و مسهل خورد و خواب با آرام کرد
و غذای لطیف خوردن تا طبیعت کمال آید و خوردن و چون
مقدور دل و دماغ و شانه و شکر **حققت** معجون و قند کاهان
و با درختیوه و کاسرین هر یک بخورند و بخان کباب چینی و زدن
سبب الطیف قند کاهان و صفا جو زرد تخم مرغ و تخم کدو
نویس ترنج لسان العصار سبب هر یک سه درم
اشنه چهار درم فروارید پنج بندی بود کوفه
غیر سبب هر یک هر درم زنجبیل و زعفران هر یک نصفه
الغلبه ده درم مشک و ورق طحال که هر یک یک درم
لعل و کرباب و قوت و لب و بیک یک درم همین سبب

و بعد از این

و سفید ابریشم مغز ابریشم کوفه هر یک یک درم
روغن خیره و خطم و زردۀ درم عمل و دوز و ادویه کوفه
و خنجران برشند شش بی صبح بنهار و شغال
بخورند **عنا** کباب و قلیۀ زکری بر پا زرد و زعفران و قند و نقل و نقل
و زردۀ با چلا و بخورند **عنا** کباب و قلیۀ زکری بر پا زرد و زعفران و قند و نقل و نقل
ترنجین و هریه با گوشت بطریقه و معجون کباب و زنجبیل و زعفران
خوردن و مویز منق و طایفی را نقل کباب و **عنا** کباب و قلیۀ زکری بر پا زرد و زعفران و قند و نقل و نقل
خوردن مغز بادام بقیه نبات هر یک یک درم و زعفران
چند درم کوفه و یک درم شیر کاه و ابریشم کوفه
آید آنگاه داخل که است بنده و در کباب و زعفران و قند و نقل و نقل
و بنهار بخورند و دیگر غذا نخورند تا شام کباب و قلیۀ زکری بر پا زرد و زعفران و قند و نقل و نقل
زکری و چلا و بخورند تا کوفه و قلیۀ زکری بر پا زرد و زعفران و قند و نقل و نقل

و کدو نیز تا رفع **عنا** کباب و قلیۀ زکری بر پا زرد و زعفران و قند و نقل و نقل
و اطریش کشتی بخورند و هر روز صبح کفایت و از نقل کباب
بیشتر کاه و سبب غایب **عنا** کباب و قلیۀ زکری بر پا زرد و زعفران و قند و نقل و نقل
باقیۀ شعله بخورند آب و لوبیا و گوشت کفایت و کدو زرد
با سبب کفایت با تخم کدو بخورند از **عنا** کباب و قلیۀ زکری بر پا زرد و زعفران و قند و نقل و نقل
کی برست که چون بپزند عطر آورد اگر شیر آید نیم آن
آب آن و در نیم آن در آن جو کوب کرده در چاه
آب شیر کاه و انداخته بپوشند نیمه آید مایه زرد
مارت کنند و روغن آن را که رقیق سیر که در چاه
بپوشند تا که مایه در آن سبب شوند و صفت صفت
در ظرف کاه و در چاه صفت شام بقیه نبات و زعفران
بنهار و شغال از آن روغن بخورند و بعد یک ساعت بخورند

می خواند

منی مفراید و قلیۀ زکری **عنا** کباب و قلیۀ زکری بر پا زرد و زعفران و قند و نقل و نقل
و عسل و لذت جمیع و در کدو زردۀ کاه و آب با زردی
و عطر زردۀ مویز و سبب و معجون کباب و زعفران و قند و نقل و نقل
از صفت بقیه نبات کاه و زعفران و قند و نقل و نقل
عنا کباب و قلیۀ زکری بر پا زرد و زعفران و قند و نقل و نقل
هر یک جزوی زاج سفید نیم خورند و سبب درم کرده
بر قلیۀ زکری لذت عجیب **عنا** کباب و قلیۀ زکری بر پا زرد و زعفران و قند و نقل و نقل
براه قوت باه از عسل و زردۀ و چون در دماغ بخورند
تا در دهن باخ از زال شود و اگر کاه اند از زال شود
از دماغ بر آید **عنا** کباب و قلیۀ زکری بر پا زرد و زعفران و قند و نقل و نقل
و نوبت آن را که خوب بشویند و خوردن و سبب
بخت شغال و روغن صفت کباب کوفه از زردۀ زکری

نیم کند به طبیعت در این هر را چون بزم گوید در دنیا
 یکا کرده باشد بشت بزم بچوشت تند تا شعلت شود و آرد
 در ظرف چنبر پیشینه کرده نگاه دارند و وقت حاجت
 یکدم از آن در دهان گرفته بخانید نفوذ آورد و در کار
 سخت گرداند و وقت حاجت برید آید و بعد از حاجت برآورد
 لحاف در زند که به یکدم سست مرتجع توان کرد و در
 نبرد که نقصان دارد و اگر فرو بر دیا از گشت نفوذ
 ز جنتی برسد و در غنچه کند تا زخمی در وقت نفوذ کند
 سفید کاغذ هر یک چهار درم بهر را در یک کرده
 بشت بزم بچوشت تند تا منقذ شود بر آورد و در کار
 و وقت حاجت یکدم از آن چون بخانید نفوذ نشیند
 و ادلی است که این هر دو علی است ساخته نگاه دارند

از نفع

و وقت حاجت یکدم از آن فرو برند که از سر هر خط است
 و یکی نداده اند **بر وقت** از جای که حکم مروارید نهند
 قحاح از سر که کونی که از پنج سیخ در چنبر روتن
 از هر یک میخاست صغیر یک کثیر از هر یک میخاست بعد از آن
 و چوبه با یکدیگر آن غسل بجوم آورد و بر شند و هر شب
 خواب یکمقال از آن بخورند و آب گرم بر سر آن نوشند
 و اگر در کسب است و مال کاره شده باشد یک آتانه و سیاه
 یک کنگ و دو کجی سفید و شحم و توره سیاه هر یک و توله و هر که
 یکیش باز در آب یکیش نهند چنانچه آب بالا آید باید و روز
 دیگر یکیش نیم آتانه و شحم نهند و اصل آبها که در یک کند و برش
 بند و بچوشت تند تا آن آب بکشد و دو آتانه و در آن بریان
 و خشک که آتانه سفید در ظرف نهند و کافور دارد و صبح

بر قیض ضعیف باله انا بسیار خفته باله و در غنچه نگاه
 تا آن ذکر ضعیف و معتد نیز قضیب سخت شود و وقت کبر و حاجت
 سستی در آن نماند **نوع دیگر** کرم جالدوز که از شکم آید
 افتد آنرا بگیرند و به سه سالک و در غنچه مشرب و جهان
 و وقت حاجت یکبار بر سر رافع اعلی نهند و اگر آن کرم را
 باله و آب او را بگیرند و زیره را در آن خشک و یکبار
 در اعلی نهند پس ملک کند **نوع دیگر** هر صابون بچوبه و در غنچه
 بخورند و یا آتانه هر روز شیره خماد و مرغی بخورند و چون بخورند
نوع دیگر چهار درم سنبل الطیب سه درم شک فالح
 چهار دانگ بعد کوفه چهار درم بهر را کوفه و پس بچوشت تند
 بر شند و شرب یکدم تا دو درم بخورند **نوع دیگر** نازک را بریان
 کرده بخورند بشت کرد و دو درم بادیا و یکدم آب شکر

درم

و چهار درم سبب مجنون که بخورند که هم فرج آورد و هر شب
 زیاده کند و دل و دماغ و جگر ضعیف را وقت قضیب
نوع دیگر لسان العصاره و کوبیده سیاه هر یک و درم کوفه و سیاه
 و هر صابون بخورند و یک آتانه شیره ماده کافور بر سر آن بخورند
 تا بخت یکروز قوت کامل بهرسد **نوع دیگر** و در باره
 پر باز و زرد و شمع مرغ با نان کنند و بخورند **نوع دیگر** میخچول
 غلط در اندازد و دریا با بجان کرده در کف نشاند و بشت نشاند
 تا بخت شود و بر آورده در سبب بخت و کوفه بشت و درم
 شیره کافور بچوشت تند تا بجوم آید آنکا زعفران چهار درم
 و مل و در چینی هر یک درم و قخل و بخل هر یک ده درم
 نبات چاه و درم کوفه و در کف و شمع از آن بخورند
 و **نوع دیگر** متقول از اهل تجربه بکنند

از آن سفوف نمایند قضیه است که **نوعی دیگر** می خورد
 روز شنبه پیش از طلوع آفتاب بشیفته در کمر خود
 برآورد و در شب بخاک کشد قدر یک از آن وقت بخفت
 در میان کشته نگاهدارند و امیکه آن در میان است
 نطفه **نوعی دیگر** هر روز یکصد گرم شیر کاه و را بخورند
 تا نطفه آید و بپاشد که بجا بخورد و وقت خواب بر آن
 بخورد سیاه نشود و سفوف نمایند هم وقت باید و در
 آفتاب بکشد بلا فاصله باید خورد **نوعی دیگر** هر روز صبح
 بر یک کفجان کونک را با یکفجان روغن مسکه کاه
 بخورد بجای می رسد بر آید نطفه آید **نوعی دیگر** یکصد
 زرده تخم مرغ را بشوید و فلفل مخلوط کرده باز در تخم ریزد
 و به خیر کرد و در آتش بخشد که بعد از آن بپوشد را

و در کوزه بگذارد و بعد از آن در آب و وقت خواب یکی از آن
 بخورد و کس عجبی و بد باید که یکدم عاقرقرا و جوزا
 و مصطکی زعفران هر یک یکدم با آن زردن تخم مرغ
 و اینون کوزه در آب زنده **نوعی دیگر** عرق فلفل جوزا
 کبابه جنی فلفل تخم بوننه مرورید همیشه هر یک در دم
 کوزه و عشته با قند قوام آورند بشنود و مقدار
 حدیث و وقت حاجت یکی از آن بخورند بسیار قوت دهد
نوعی دیگر کافور را با تخم ترب و به عودک مس و در کوزه
 بر نضیف بکشد و **نوعی دیگر** سستی جمیع زردن و طریقه
 این معجون بکشد معجون عشته و سفوف است
 از حضرت امیرالمومنین علیه السلام است اگر شخصی از زردن آید
 از خوردن این بپاید و نطفه زنده بسته شود

شفاف آن زنجبیل و صندل و زعفران و زردن کبابه جنی
 و در کوزه بگذارد و در آن آرد و در قوام آورده کشند
 شب بپاشد و شغال بخورد **نوعی دیگر** برای قوت باه و سکسکه
 در لکارت عاجز باشد صبح شام از این بخورد و شسته شود
 و دل و کرده و دماغ را قوت دهد و قضیه است که
 و منی و شهوت زیاده کرد و در امر جماعت فطرت دارد
 و عجز است زنجبیل و در چند صبر جوزا و باقلا
 سان العصیر مصطکی زعفران در فلفل بوزیان
 و در کوزه سر قهصم شنبه و خدیج تخم میون تخم
 کدو هر یک یکدم زنده الا کاه مس پیچیدم همه را
 کوزه عشته با جو خندان تمام آرد و عسل قوام آورده
 بشنود شب بپاشد و شغال **نوعی دیگر** آنرا گویند

که بخورد رسیدن از آن شود **نوعی دیگر** کبابه جنی
 خشک زیره کرمانه هر یک شسته در یک کاسه آب
 در شب بخشد و صبح صاف شود و بکشد و به بخورد و به
 روز **نوعی دیگر** کبابه جنی است بخوردم تخم کرفس یا زرده در دم
 در فلفل ده در دم کجند سیاه ده در دم کوزه عسل
 معجون و هر روز ده در دم از آن بنهار بخورد **نوعی دیگر**
 بدانکه بر یون آنرا گویند که با اختیار و با سبب مبنی
 از او روان شود **نوعی دیگر** زیره کرمانه عود بکشتن
 هر سه و کوزه هر روز شغال از آن صبح خورند
 و یکقدح آب بکشد آن بر سر آن بخورد **نوعی دیگر**
 بلادر اسر برید و چهار پاره شسته در دم
 کجند سیاه در دم و در لکاسه است در دم قند سیاه

گفته است در هر چهار گوشه بنام خدا و شفا بخورد
در اقله سبب این مرض از انچه می وستی نشانه بود
علاج زیره سیاه و زنجبیل و طعم بخورند با کشت کوبه و بپزند
 برآوردن چنانکه کند و صبح شام در آن آب بنوشند
در میان اینه اینه یعنی است که در آن را شستن
 خواهرش با بویله و آن را حله تر کنید **علاج** شستن
 اندرون مقعد و فرو نشستن از آنکه شخصی خول کند
علاج خوردن صبر **علاج** آن صبر قوطریک درم
 تربخیزد با ایندانیون از هر یک نیم درم و عسل
 تخم فلفل یک مقدار رزق آنرا هر یک نیم درم و
 گوشت و عسل بنشیند در غار قون بگویند چنانکه
 با سبک رس با بویله که بنشیند و در عسل بنشیند
 بنام خدا

صحیح بنام بخورند **با آنکه** شستن را شستن اگر کم تقو
 بر آن بنشیند و در آن بنشیند و بپزند و بپزند
 سوار باشند البته این علت بر طرف شود
با آنکه نه و آنه بنشیند این پست از آن از
 چوب دور کرده بنشیند ز زردی و حله شستن
 بنفشه بخورند و بپزند و بپزند آب گرم
 بر سر آن بنشیند چنانکه عسل
 خوب بنشیند در دست سیم یا نیم
 که صبر بنشیند آید و بنشیند با طعم
 که بنشیند از آن است را در غار که بخورند
و غدا چلا و با پست بخورند اگر ام شوند و ازین
 علت نکات بنشیند با ذون الله تا سبب

علاج آنست که بنشیند و بنشیند

غدا این علت است که بنشیند مقعد و از کشت
 فرزات **علاج** شستن را در صبح شام بنشیند
علاج زردی و بنشیند در آن شستن
 بقدر حاجت گویند بنشیند با کشت
 کشت بنشیند و شستن با کشت
 و یکی شستن بپزند و بنشیند و بنشیند
 خورا از صبح تا شب در غار شستن با بخور و با کشت
 و بنشیند بخورند **با آنکه** در در غار شستن و کشت
 و بنشیند مقعد و عسل آن را و در در کشت
 و در آن با کشت در غار شستن و کشت
 و با و حدیث بنشیند کشت و بنشیند
 که چون از زردی بنشیند عسل کشت از اعضا

السلام

در موضع عسل **علاج** قصبه اندر ریو بنشیند
 و بنشیند کرم بنشیند بنشیند بنشیند
 با کشت خود را عسل بنشیند بنشیند
 چون از غار شستن بنشیند بنشیند
علاج آنکه از با کشت بنشیند بنشیند
 کرم کرده بنشیند و خود را کرم بنشیند دارند
 تا عسل بنشیند **در آن** بنشیند بنشیند
 و از آن کشت بنشیند کشت و بنشیند
 و حق است و در در کشت آنه کمی است
 و بنشیند بنشیند بنشیند بنشیند
 بنشیند بنشیند بنشیند بنشیند
 و بنشیند بنشیند بنشیند بنشیند

استغراق تمام بدن بآب بخار و که در آب شکر و آب نعناع
 و بکنجش و قرص کبک شیر نرم و آب نعناع و آب کبک کشته
 و **علاج** کشته بوجو با تخم کاهنی و نیلوفر و عناب با شیره خنک
 بخورند و هوای خانه را خنک کنند و بر کف میوه و بر کف
 و بر کف خنکاش در جای که خواب بسیار بزنند و **علاج** از صفرا
 به دهن رگها را متعفن کنند که آنرا آب کوبند و آن را کوبند
 غیر خالصه و دیگر خالصه و زمان خالصه و روزده است بود
 و زمان غیر خالصه زیاده بر معش کشته **علاج** است
 که بنفش سرج و مختلف و قارور و قرق و باری و عرق
 بود **علاج** آتوی سیاه و آتوی بخار و ورق کل سرخ و نیلوفر و نبات
 و ترنجبین با پودر آب جوشانیده طریق حباب بخورند و **علاج**
 کشته بوجو بخورند و طبع را بمطبوخ قوا که نرم دارند و استغراق صفرا

کشته و بعد از آن قرص طباشیر نرم و قرص متعلل بپزند
 و در آن صفرا بکینین بزوری که در آن اراض بکشد کشته
علاج قرص طباشیر بنفشه چهار درم ترنجبین سه درم متعلل بخورند
 و متعلل کشته و در نشت سه درم صندل و متعلل کشته و در نشت
 و درم کشته طباشیر بزرگ قطونا قرص ساندل و عسل و دیگر
 آنکه در یک نوبت دو بار زیاده بار بر ماغالب شود و بزرگ
علاج حباب پنج کوس ترشید و تخم کاهنی بکشد و تخم کشته
 در یک کاسه آب جوشانیده و مالید صاف نموده و نبات
 و ترنجبین داخل کرده از هر یک قدری بخورند و آب کرم
 بکینین بخورند و نبات کاهنی و استغراق صفرا و صندل
 خنک و صندل کاهنی و قرص بنفشه و مطبوخ عسله با کدو که در آن ترش
 و تخم رازیانه با تخم بخورند **علاج** از عفت بکینین **علاج**

علاج از آنکه در آب کوبند و در آن کوبند
 آنست که بنفشه ضعیف و قارور و ابتدا سفید تره آید و در آن
 نازنجی بود و در زمان آن سرما و لارزه قوی بود و در میان
علاج اول **علاج** ترش کبک شیر و آب کرم و حباب
 خوردن بکشته و **علاج** کشته بوجو با تخم کاهنی و نیلوفر
 و استغراق بنفشه و ترش و قرص بنفشه و بوجو خنک
 با پودر آب جوشانیده طریق حباب بخورند و **علاج**
 از عفت بود و اینست بعد از روز
 شش روز زیاده و اگر در آن روز عرق متعفن بود و پیش
 بزیست باشند و کشته **علاج** در ابتدا سرما و لارزه بود و بعد
 که اینست در استخوان و بند بود و بسیار لارزه و در
 کشته آن نیست و چهار مرتبه بود و بنفشه و بوجو **علاج**
 و حفظ قوت بکشد که اینست از اراضی فرزند است تا قوت
 و بروز نوبت باید که غذای کوبند و در آن کوبند و حباب
 بکینین

کینین و کشته بخورند و **علاج** کشته بوجو با تخم کاهنی و نیلوفر
 و **علاج** کشته بوجو با تخم کاهنی و نیلوفر و عناب با شیره خنک
 بخورند و هوای خانه را خنک کنند و بر کف میوه و بر کف
 و بر کف خنکاش در جای که خواب بسیار بزنند و **علاج** از صفرا
 به دهن رگها را متعفن کنند که آنرا آب کوبند و آن را کوبند
 غیر خالصه و دیگر خالصه و زمان خالصه و روزده است بود
 و زمان غیر خالصه زیاده بر معش کشته **علاج** است
 که بنفش سرج و مختلف و قارور و قرق و باری و عرق
 بود **علاج** آتوی سیاه و آتوی بخار و ورق کل سرخ و نیلوفر و نبات
 و ترنجبین با پودر آب جوشانیده طریق حباب بخورند و **علاج**
 کشته بوجو بخورند و طبع را بمطبوخ قوا که نرم دارند و استغراق صفرا

بدید که در حدوث این مرض از شدت ریش سار و در وقت
 موله که در سینه را بسته حرارت محسوس که در مقلد شده
علیه کتاب بسیار که در روزی که بپایان **در حقیقت**
 که بر سر می آید از آن که در سینه است و در وقت که در
 در آن که در سینه است و در وقت که در سینه است
 به آن که در سینه است و در وقت که در سینه است
 سفر است و از این که در سینه است و در وقت که در سینه است
 که در سینه است و در وقت که در سینه است
 بر بدن میزند **علیه** اول تقیه بدن و در وقت که در سینه است
 رقیق و در سینه است و در وقت که در سینه است
 نشویند **آینه** در وقت که در سینه است و در وقت که در سینه است
 که در سینه است و در وقت که در سینه است
 که در سینه است و در وقت که در سینه است

و این در پنج خوردن و چون در یک شش نه که در کول و اگر
 این تیر بر طرف شش که سیاه و بپایان **آن** سر و کول را
 خوب چند که در سینه است و در وقت که در سینه است
 در طرف سینه انداخته است و در وقت که در سینه است
 آن چندین پرو و در وقت که در سینه است
 بخورند **آن** در وقت که در سینه است و در وقت که در سینه است
 در وقت که در سینه است و در وقت که در سینه است
 کشته شده است و در وقت که در سینه است
 که در سینه است و در وقت که در سینه است
 نان پاکت از خمیر برآمده و شیر برنج با قند و نبات
 بخورند و با چه بره یا برغاله که در سینه است
 سیاه بخورند **آن** در وقت که در سینه است و در وقت که در سینه است

بدید که در حدوث این مرض از شدت ریش سار و در وقت
 موله که در سینه را بسته حرارت محسوس که در مقلد شده
علیه کتاب بسیار که در روزی که بپایان **در حقیقت**
 که بر سر می آید از آن که در سینه است و در وقت که در
 در آن که در سینه است و در وقت که در سینه است
 به آن که در سینه است و در وقت که در سینه است
 سفر است و از این که در سینه است و در وقت که در سینه است
 که در سینه است و در وقت که در سینه است
 بر بدن میزند **علیه** اول تقیه بدن و در وقت که در سینه است
 رقیق و در سینه است و در وقت که در سینه است
 نشویند **آینه** در وقت که در سینه است و در وقت که در سینه است
 که در سینه است و در وقت که در سینه است
 که در سینه است و در وقت که در سینه است

که در سینه است و در وقت که در سینه است
 که در سینه است و در وقت که در سینه است
 که در سینه است و در وقت که در سینه است
 که در سینه است و در وقت که در سینه است
 که در سینه است و در وقت که در سینه است
 که در سینه است و در وقت که در سینه است
 که در سینه است و در وقت که در سینه است
 که در سینه است و در وقت که در سینه است
 که در سینه است و در وقت که در سینه است
 که در سینه است و در وقت که در سینه است

و صبح بپوشند تا یک شب تا ربه نیم آفتاب آید صاف که
 بخورند و **غذا** آن آرد به یک نخود بارون بخورند
 و در این سه روز از هر چیز پرهیز کنند که مایه خنده است
 بهین دو از این تجربه است ایام مردم بسیار از این دوا
 نجات داده ایم و اگر از خوردن ریشیه خطر بسیار
 حار است که از آن سه روز نیم هر روز یک پیله
 شیره بزرگ خرد نیم را بخورد و غذا همان آرد بخورد
 به یک شب آن کرده بارون بسیار بخورند و از همه پرهیز
 بپرهیز کنند که شفاست **عسل** دیگر نسخه زنگنه که آتشک
 زنی ده ساله را علاج کرد خوب است روز یکشنبه
 قبل از طلوع آفتاب ریشیه دخت کن را به یک شکر
 بر آرد که آتین بر او رسد و ریشیه خشک کند

۱۱۹

و خود را بپوشد که یک یا دو رقم بر روی رسد و بپزد
 خشک شدن پوست آن را که شب بپزند بوزن
 یک اندک پس هر روز وزن کرده حبس و صبح با آب
 بنهند و بر نه و تا ده روز چیزی بر سر آن نخورند
و غذا بوقت صبح سه پاش پاش نان به یک بار و غنیمت
 تازه هر قدر بخورند بخورند و روز دیگر اگر بشیر ضعیف باشد
 رخت بپوشد و بر روز سه نیم بوزن نان دانه تر کند
 به یک شب که بخورند و غذا همان نان به یک بار و غنیمت
 در شش روز بخورند بنجایه الله اگر آتشک در یک
 یا نه شفا بخورند زنگنه و حصار آتشک ده ساله را
 و خد مکر تجربه نمودیم **و بعد** از شفا یافتن نه شکر مد
 استخوان خواهد بود و اگر را دیدم که از لطفه افتاد

تجربه است که در عین آزار که دو بخورند سه روز
 پنج در نیم ریشیه شیره ادرک را که سه درم
 انقونه در آن خرد که بخورند که نجات بخش است و اثر
 از با بوی آتشک در اعضا بخورند و اگر دوا را دیگر
 شفا یافته اند که ضرر است خوردن انقونه تا بدن را
 از آتش آتشک پاک کند و در علاج مرض و دوا را
 شده سیاه و سیاه زدن و رس کپور و غیره
 ذالک و خبره یک مایه خود به تجربه است ایام و نفع دیم
 بان نمیموزین را ز خوردن سیاه در یک کپور
 کنند که نقصان بدن آن و لطفه داد و الله اعلم
الله خوره را گویند **عسل** که بخورند که آتشک
 آن بود **عسل** که از این را به سه که بدو آن

بپوشد

همیشه بپوشند که زرد شده و نقصان گوشت تازه
 بر آن نهند و بعد از رو و هر چه که متعارف است
 کنند و **عسل** که بخورند که نجات بخش است و اثر
 خوره را شفا داد و بر سر آتشک بدن آورد و نجات
 شفا داد **عسل** که بخورند که نجات بخش است و اثر
 دوا را نفع قسم مردم را از اقبال و عطار
 و قصاب و در طفل و پیران همه را شفا کرده ریزه
 ریزه کنند و در آن شیشه کرده تا برشته و شکر بموم
 دیم به بند و نمکس شکر طریقی بر آب بپزد و من
 شیشه بکند از آن و غنیمت و آن به یکد و الله اعلم
 عید از آن بخوره و ناسور بپسند و برای حق
 و بر سر در آن از آن بخورند و بر لطفه بخورند

برنگ بدن آید **کاف** اگر آید که نقطه سرف
 یا زردی بسیار بشود بهر سه و خواب آن را
 بکوبند **عسل** اول جانت یا زردی بزرگ چسبند
 یا رنگ بسیار بزنند بعد از آن جانت یا زردی بزرگ
 یا زردی نوغان یا بخورند و مکرر بکنند تا دفع شود
 و بعد از خون کحل خونچکان را به شیره حرمین
 و بر روی طاعت کنند یا تخم کبر را به شیره کمر کج را
 سوده طاعت کنند و اگر از این تدبیر به طرف شود
 از زردی و کثیر آب شیره کاه سوده بر روی طاعت
 و یا قاپ با کاه و را به کثیر از هر سه بر روی سوده
 طاعت کنند و بمطبوخ طبع زرد و فمبول استغفر
 اخلاط کنند و بعد از آن تخم ترب را مغز خا در رب
 طاعت کنند

کمر صغیر نرم سوده طاعت کنند **عسل** و درم سینه بزرگ
 رنگ بسیار رنگ زرد و رنگ کمر که در شریان یابی
 کوشن یا زردی بزرگ آید بهر سه و جانت یا زردی بزرگ
 چاره باید که علاج سرکه و سیاهانه را به هم ساید و طاعت کنند
 کمر تا بر طرف شود **عسل** یا زردی بزرگ یا زردی بزرگ
 اول ملاحظه نمایند که کوشن زرد و **عسل** است که چون بزرگ
 بر او زردی بزرگ بر آید که علاج خواهرش و اگر نیاورد
 و چون تازه بود **عسل** بود و در شیره کاه که شیره را شکر که
 سوده هر روز بهر کمال خوف کنند و در حال پخت پی
 ساید بر بدن مالد برنگ اصغر و آید **عسل** علاج منج
 و مهمل با در پخته و نیز با روق با لند **عسل** و زردی
 صد و درم سوره و در آن پی و درم با کوشن تازه بکوبند

و با زردی مشرق کوه که بکشند و با لند برنگ اصغر آید در **عسل**
 کون بسیار اگر بوی بوی علاج بناید که کوشن تا کوشن است
 و جرقه زردی و اگر بوی بوی و البته علاج کنند که در جرقه
 و سستی بهر است **عسل** و کاه را با آب برک که آب خورده
 ساید به بدن با لند تا بر طرف شود خوردن که در جرقه
 بکشد و برای غش و سستی و سستی اعضا و ضعف
 او و دور و سری که از روی بوی بوی با لند **عسل** که شیره را
 یا زردی درم سیده زردی و درم درم کوشن و جانت
 و در جرقه بزرگ بوی بوی و آب کرم بر سر آن بنوشند
کند زردی از تعفن خطی است که در حواله دل بهر سه
عسل اول با زردی منج و مهمل خوردن دفع اخلاط کنند
 و آب سیب و مر و ارنگ و آب بنیر و قیاس ساید

بر منج طاعت کنند یا سید کوشن و در جرقه ساید با لند یا زردی و در جرقه
 و زردی منج و جرقه و درم کوشن و کاه و زردی بزرگ کوشن
 جانت و کوشن که با لند و در کاه اندکی از آن با لند
 با لند و کاه مسخر زردی است با لند و کاه اگر خرد و کوشن بزرگ
 کاه و سید که را سوده طاعت **عسل** و در جرقه هر دو سیدی
 نویرا کوشن یا کوشن بوی بوی و جانت صاف با **عسل** آن خرد و زردی
 و درم و سیدی و در جرقه زردی بزرگ و در جرقه سیدی و در جرقه
 تری که رنگ **عسل** اگر کاه کوشن سرفه چون بزرگ اگر بزرگ کوشن
 و کوشن منج و کوشن بزرگ و کوشن بزرگ طاعت کنند و کوشن بزرگ
 و در کاه بر سر کوشن بزرگ بر آن موضع بکشد البته کوشن بزرگ
عسل در جرقه بزرگ کوشن از کوشن کوشن کوشن و کوشن
 ساید **عسل** خوردن کوشن و کوشن بزرگ کوشن کوشن کوشن

Handwritten notes in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten notes in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is partially obscured by the binding and the page's curvature.

الإيفاء

تا به شو غریب ریش لعل که در کج چشم سپید در جانب
دفع و چون دست بر آن نشاند چو کبریا
علاج زنگار و انقباض نقره و عیداب از زیر و صبح عود
از هر یک دو درم در آب که دو درم است در آن
صبر که باشد باند و شفاف کرده و خشک
بگذاشت بستان سائیده و در کج چشم
سبب که بجهت بستر کار در هم باشد بر عید چشم
علاج شاد و این معقول شش درم صبح عود و عود
وزاج عید لعل هر یک دو درم زنگار دو و عود و عود
قرمزی هر یک دانه صبر قوط و انقباض هر یک دانه
بر اندوده با عید چشم کشند و اگر سوزش بسیار
باشد بجز و غبار نماند **صفحه** آن توتی شسته و در تریکا
لعل

سوزش هر یک دو درم نبات عید چشم در هم
سائیده و در چشم کشند و **در چشم** علاج آن نبات
و چشمیزج در بار چینه و میران و عود و عود
در چشم اندازند **طرح** فقط سوزش یا کج چشم
بهر **علاج** گذر از آب شش اندازند و دو آن را
چشم بگردانند بر طرف **طرح** یعنی نخل و کج چشم
در از کج چشم بطرف مردم کشند **علاج**
سوزش و شاد و این معقول هر یک دو درم غلف
در غلف زعفران نیم حنظل هر یک یک نیم دانه
انقباض طلا یک دانه عید چشم را در غلف بپزد و در آن
کشد و در کج چشم کشند و عود و عود و عود
نخل و سرمد را با آب بپزد و در آن غلف کشند و در کج چشم

نمونه تمام رنگا بر طرف کشند و **مو** آب فتن از چشم
چون از کج چشم **علاج** زعفران چشم و چون آن سوزش
نمونه از کج چشم **علاج** آنکه از کج چشم و شام
جوهر سبز در چشم کشند **صفحه** ریش لعل و عود
از هر یک دو درم عود از عید چشم دو درم و عود
سوزش لعلی ده درم تمام او را گوشت و نقره از آتش
کرده بر سه آتش نهاد و عود را در آن اندازند و آتش را
کشند تا در آن آتش روشن شود و بگذارد تا عود و عود
آنکه بر آورده در بان دست انداخته بقیال و زرقه
داخل که باند تا مثل غبار شود و میرنده صبح و شام
کشند **نور** سوزش پانزده درم کف با آب و عود
نخل شاد و این معقول چند سبب برده و صفات آن

هر یک دو درم ترخ شده هر یک یک درم صبر قوط و عود
چند درم کج شسته زرد چوب هر یک سه درم و عود
کافی چهار درم عود و عود و عود و عود
طرح چشم ریش شش چشم **طرح** و عود از چشم
در آب پانزده روزی و کج روی **علاج** از زرقه
کشند و از دیش خنثی نیده و در سبب نخل و کج و کج
عید هر یک یک درم کج در بان عید چشم و عود
هر یک شش درم صبح عود و عود و عود و عود
سوزش با عید چشم شفاف سازند و آب و عود و عود
کشند **نور** عید که با عید چشم کشند و عود و عود
کشند بر طرف **طرح** کشند و عود و عود و عود
ریش شش چوب از کج ریش شش و عود و عود

بدر چشم کشند ووشا بفراید و در **چشم** را با این
 فو در ز سبیلین حرف از برون رکت فاضله یاز در و بار نیز
 در چشم کشند و در فاضل چشم از طرف بی که ده کرده
 در چار آب در و نیز **چشم** بپوشد بصر با آب غوره پرورش داده
 و چشم کشند و درم تو تیار با ده درم درم درم معتقد و درم
 پسته فیه کابی نرم سبب با کلاب شسته کشاف سازند
 و هر روز بکیر کلاب بچشم می کشند **چشم** را با ده آب
 با این چشم بپوشد و درم زود آید **چشم** کف در و در کشند
 جری و توتیا می بندد و توتیا می بسوزد و چاکر کوبیده اساو می کشند
 در چشم کشند **چشم** و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید
چشم و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید
 درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید
 درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید

و بوی که در دنیا گریست بایست کشند بر آن کشند را باین
 تیز و علاج خود از اغراض بپزند تا خون از آن بر آید و طرف خود
 و بعد از آن زنجیر خندان به حباب آید بر آن کشند **چشم**
چشم و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید
 و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید
 و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید
 و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید
 و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید

که نشستن و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید
 و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید
 و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید
 و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید
 و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید
 و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید
 و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید
 و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید

یازده که و سیاه را در چشم کشند ووشا بفراید و در **چشم**
 چوب یار و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید
 و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید
 و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید
 و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید
 و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید
 و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید
 و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید و درم زود آید

مختلف بود و منبج خون که از اندرون مجلیه بود کرده و او را در
و در تن و در جوشن بر ظاهر اعضا و عیض از اطراف و داخل و در
و بعضی سرگشته و اطراف مجتمعه را دفع کند **علیج** خون ابتدا و در
اعضاء و پدید آید و بعد با محبت دفع کند بعد از آن رطاب و خلت
پدید آید تا آنکه از حرارت مجوز و نشیند و آنچه از او غلیظ
سبک است **ید صفه طلا و نقره** جد و از خطای را تابیده و گشته
و اگر ماده و درم بپوشد او را در عین کثیفی چسبند و بعد از آن
خود را تابانند نوده بر آن ظاهر کنند و اندک تر بر بند را با جود
که پس بپوشد نیک نیده با آن جلکند یا آنکه تر با کرا
مانند و آب بپوشد جلکند و اگر بپوشد بر پشت و عارض
باید ترش کند و بای جود بپخته کند یا آنکه کپور را با بپوشد
در آب بپوشد ظاهر نیند و ریشه خط را با آب بپوشد گشته نود

سید

سرکشیدید یا کتر حویید را در آب بپزند که کند یا شعله
بین حوضه الغر و حوضه الکومین کونید و در حوضه بقدر که بپزد
و در آب جوش درده که اگر بر آن بنزد تا بخت شود یا اگر در
شعله خورا با فضل کونید و بخت مریم که بر آن بنزد اگر از این تیر
سرکشیدید و در و سپارد و شسته بایز برکت و شربت را
با بخت سود و اگر مر آن بنزد فوراً در و فروینند همان
بکند تا سرکشید اگر بوی بدن را بپزد و در کشاید
جوگت را که بخت نوده بقدر که خواهند بر آن بنزد تا بخت
کند و اگر از این را با بخت بود بر آن بنزد هم سرکشید
و بعد از آنکه شسته باین مرها علاج کنند سق و باز در عوم
از این یک گرم و روغن کنجد چهار درم مریم که بر آن بنزد
تا بخت مریم دیگر روغن کنجد و عوم کنید با روغن ماده کاو

هر یک درم ایکه بھندی بج گوئید ستر درم در آن روغن
انداخته بپوش نذره خوشه شده آنکه بر زمین نهد و موم را
اندا زنده اکیه را بر آورده با دو درم زرد چوبه بپسند
و با ده درم آب برکت نیم چمدان در آن روغن انداخته باز
بر سر آتش نهند و لیت دهند تا مرم شود و بر دل نهند
مهر ترکی که بر نند شریف یک درم کپور او کتبه رال دوم
هر یک دو درم نیل تو تیار سه بشه آب برکت نیم رنج سیر
روغن کا و غشی سیر در روغن او گوشه با روغن و آب و موم
بر سر آتش نهاده لیت دهند تا مرم شود **مهر** دیگر نخل و زنجبیل
بر تمام دکنها و زغنها و جوحث ثانی است میله زرد کپسله
و پر کش و آگهی سنگ مرمر هر یک ستر درم نیله تو تیار
یک درم نیم را شد ستر علی سید لب از آن وزن

2

منه دافه کنند و بجا برشته تر صبا نند و خشک نگارند
و هرگاه خواهند بقدر حاجت روغن را با روغن کاه و روغن کاه
و یک از آن تر صبا با آن روغن سائید بر پا رطوبتند و بر دست
و زخم نهند بزودی شفایا بموم **موم چوب** برای زخم و قلی
و ریشخ که بشویم چوبه بزبان منده با روغن کاه کونید یک درم
از روغن برال را یک کینه درم روغن بزک که کینه
السی کونید بخندرم و هم کرده که وصف کرده درم
موم سفید دو درم اقل به موم و روغن و رال را
جوش داده تا آب شوند از سرش برشته با روغن
کوتاه شده در روغن نهند و دهند تا هم شده **موم** که حجت را
خفای کنند و حار است آنرا بشاند و گوشت بر رویاند
سفید اب را در زیر موم سفید هر یک دو درم روغن کاه

یک شقال مویاید را در روغن که و کله بخرند و اگر آن
 میت نشسته چند عدد بجان را که زکات باشد در با چشم
 عینه در زیر تشک کند تا بخت شود شسته شده است آنرا
 بکف کپور و چشم در چشم بکشد که در آب جگر
 بکشد و اگر **علاج** زخم زده بشود اگر که زخم زده بشود
 کا و با کله بکشد یا پرغ یا پر زاع و بکشد بر آن بکشد
 و خشک کند بکشد و اگر خون روان باشد و بکشد
 سکنین تازه بر آب بر آن بکشد و بر کف خار و اگر
 بر آن بکشد تا بشود **و اگر** زخم بسیار باشد بر اول آن
 زخم ابرق شرا بشوید و بعد از آن بکشد بر آن
 پنبه و سوزن سه بکشد و اگر که عقب تر بکشد که بکشد
 در **علاج** زخم که زخم شود و فاصله بکشد زیاد و بکشد

الکشیان

الکشیان اگر زخم که در روغن و سیر بشوید
 ابرق شرا آب اول اندون آن را بشوید
 و بعد از آن بعد و بکشد و بکشد و بکشد
و اگر زخم بر شکم زده بشود و بکشد و بکشد
 باشد آنکه آن را بکشد و بکشد و بکشد
 بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 نیز بشوید و بکشد و بکشد و بکشد
 بکشد **و اگر** زخم تفتد با شرا و بکشد
 و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 بکشد بر آن بکشد تا بشود **و اگر** زخم
 که بکشد با زرا در روغن کا و بکشد و بکشد
 بعد از آن بر همه پر در آن **و اگر** زخم

بکشد بر آب بر کف نیم و بکشد و بکشد بر آن بکشد
و اگر زخم زده بشود بر روغن کا و بکشد و بکشد
 تازه بکشد زود تر بکشد **و اگر** زخم بکشد
 بر آن بکشد تا بشود **و اگر** زخم بکشد
 گویند و خاکستر سکنین آید بر آن بکشد و بکشد
 سیاه بود در روغن کا و میت درم اول بکشد
 در اول سبک با سیاه بکشد تا بشود و بکشد
 خاکستر و روغن را و بکشد با بکشد و بکشد
 برای جیب و جیب است **و اگر** زخم بکشد
 و بر همه جانکه مکر خود بکشد بر سینه ایم که در کوز
 بر تسمه زخم باشد با صلاح آورد و روغن زاع بکشد
و اگر زخم بکشد بر روغن بکشد و بکشد و بکشد

سیاه

چشمه و کا بر آمد و بکشد بر آب بر شرا و بکشد
 و تمام بر و بکشد و بکشد و بکشد
 کشته بر او را و بکشد و بکشد و بکشد
 سکنین بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 در قبال شیشه انداخته و بکشد و بکشد
 روز در آفتاب بکشد و بعد از آن آن روغن را
 بر هر زخم بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 آورد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 بکشد زود بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 سه درم و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 سینه بعد از آن وزن کرده و بکشد و بکشد
 بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد

یکی از آن قرص را با روغن کافور و فلفل سوده بر آب بپزند
 به زخم خفیه و خفیه است **نور** آب بپزده و شش کشته
 مرهم جوده جوده را که در دهان گذشت بر آن بندند و بر
 زخمها و جرحها و مرهمها و روغنهای قسم است
 روغن شمشیر صفوان و روغن جرم و اشال این
 را با کچال خود بخورید بکرات و حرارت بسیار ندهیم
 در صبح نموده ایم **آب نور** در صبح و شام حق بخورند
 به آنکه در بدن آدمی زخم رگ است که بسی آزار
 می کشد **آب اول** قیال است که با و ملا او در میان
 بپزند با زرد طوف اندرون از پنج کباب با برابری
 سر شیف است که است ابرام باشد در هر
 دست این رگ **نور** کشتن آن او برای شش و

نور
نور

۸۵۹

دیگره امراض که در جوی جودند کور است **آب** است که
 بنده تا باو بپزند و دفع مواد غلطه تو اندک و خفیه خفیه
 بر این او بپزند تا مواد غلطه خفیه جمع و دست بر آید
 تا بود و بپزند در آنکه است این بندند که صفت غلبه
دوم رگ بسلیق است با و ملا او نیز در میان بپزند
 با زرد طوف اندرون بجا بپزند برابری است که کچال
 بود **نور** کشتن آن او برای اندامهای اندرون و نیز
 چشم و زیر سر و بدن و جگر و شش و سپرز و کور
 و با و ملا او با و ملا این رگ نیز کشتن با و ملا
 تا غلطه فاسده را دفع تو اندک **دوم** رگ غلبه است
 که پیش اندام و اکبر نیز گویند با و ملا او در میان
 بپزند با و ملا او در دست بود در میان رگ قیال است

بسیق فاصه هر یک یک کشتن در صفت کشتن این را
 تمام بدن نفع بود برای خارشها و ورمها و خفیه خون
 و این را نیز کشتن باید زرد و زمان زمان کشتن
 دمن او با و ملا کشتن و با و ملا کشتن تا خون فاسد جمع شود
 بواسطه آنکه خون روغن را رقیق است و زود بر آید
 و خون غلیظ و لبرانی که قدری خون بر آید کفیف
 آب بپزند تا در عروق دویده اخراج خون فاسد
 و غلیظ کند **چهارم** جگر است و ملا آن او نیز
 در پوند با و ملا او با و ملا کشتن فاصه طرف شفا از
 بپزند و این را کشتن است که رگهای دیگر نیز نباید
 و اگر در مرطوب باشد اگر بوقت لبن رگ اندک
 و روغن بر دمن رگ بندند تا جرحت کند **چهارم** رگ

نور

شامت هر یک نیم گویند و ملا آن او در پشت هر دو دست
 در میان کشتن که کچال بود از دست رگ را با و ملا
 کشتن از دست جگر را با و ملا کشتن از دست
 جودت را در میان کشتن و بپزند و بپزند روغن و ملا
 بر دمن آن بندند **ششم** رگ شش است و ملا آن او نیز
 و ملا آن او در میان کشتن و بپزند با و ملا و این رگ را
 برای آن کشتن خون خفیه او کسی که خفیه را با و ملا
 و کشتن و با و ملا کشتن و جگر و رحم زنان و بپزند
 حیض باید کشتن و بپزند است که از این را با و ملا
 حکم بپزند و بپزند با و ملا کشتن و بپزند با و ملا
 و بپزند با و ملا کشتن و بپزند با و ملا کشتن
 باید است و **ششم** رگ شش است و ملا آن او در پشت

از طرف برودن است از زیر پشته بجا نشست و قاعده
 که از رخ ران تا شش کف محکم بچند که این رک بسیار
 و شور و نظری آید تا خوب نه چند نظری آید **هشتم** رک
 زیر از پشت که برای دور زدن است نیند رک بکشت
 و ملکان او رسیده است و کوفتن این رک بر چشم
 فاعده **دوم** رک صاع است و ملکان آن بر دانه
 چشم طرف گوش بود چون چشم حرکت بسیار
 رود بر نند آقا برای آسودن و آید آن رک را بر نند و فوراً
 دایر کنند که منفق او گشته شود **نهم** رک چشم است
 و ملکان او در کران چشم از هر دو طرف یعنی بود و این
 رک را گذر گویند و شور و نظری آید قاعده زدن آن است
 که اقل دو بار در گردن انداخته بچند آن رک بر نند
 نظری آید

نظر آید و این رک را برای نند و ریختن زدن که چشم
 مایه و عالم در پیش بخند نیند **دهم** رک بینی
 ملکان آن در میان هر دو دره بینی بود چون انگشت بران
 نند چنین معلوم شود که هر چه چشم بسته بود حرکت
 و این را برای نصور و ریشهای بینی نند **سیزدهم**
 رک او دایر است ملکان در میان کون و خلق از هر دو جانب
 برادر گشته که رکهای بزرگ نظر آید و در بولوی آنها رک
 خوردست نزدیک به جفون و دور رک دیگر هم بستند که
 آنها را رک جان گویند علت آن است که آنست که رک جان
 مجبور در رک کلو آرمیده است **چهاردهم** رک چهار رنده است
 و ملکان آن بر پشت دندانهاست و در چهار رک مهر است
 برای دور دندان و بینی گشت **پنجاهم** رک است

و ملکان او در میان زبرین است و این رک را برای دور زدن
 لب نند **نهم** رک محقت و ملکان آن در پشت
 از لب و دانه است و آنرا برای سبب سهر و ریش کشیدن
هفتم رک پشت گوش است که به مالین بسیار نظر آید
 آنرا بر پشت گوش نند **بیستم** در خوردن سمیت
 و اصلاح آنها بدانکه چون شخصی چیزی خورده باشد چنانچه
 در آب جوش داده و مالیده بکف قیغ و بوره زهر دود
 روم کند چهار درم در آن کس که خورده و کند یا کند که بکشد
 و به آب برکت آن بخورند و قهقهه بزنند و زمان زمان
 زمانه باد و درم شش و درم با برقیق از بوی فاروق
 به نند که دفع حسیات میکند آقا به از کون بخورند
تین از جملی حار و غار زرد و نعل و مکی مکی

در کون

گوشه با مل شش شش کف ملک با یکم بخورند **خوردن**
 و نخی شش نند گویند شش خاق عشت آورد و اطراف
 سر بکشد و چشمتا رک کشد **سیزدهم** رک بکشد و چشمتا
 و شیر کاه بکشد و غفل زمان زمان باید دور و دور
 سرخ و زمان بسیار دانه است شور و غل کاه و شکر
 زمان زمان باید داده و قهقهه بزنند سهر را متواتر بزنند
دوازدهم چیزی که بچرخند و نند که اگر بخورند رود
 جویج شش و خاق آورد و دست و پا بزنند و اگر آن
 علت نند باید آب گرم بار و نند با درم نند و قهقهه
 و چیزی که نند بخورند و در غل کل با درم را بکشد
صغیر در غل بکشد و شش راد و یک کاه بزرگ آب
 بخورند نند شش آید کف جان و غل با درم در آن ریح

بین

بمان بخورند و هشت م سبزی بخورند و شش م کباب بخورند
 و پانزده م و شش م بر مصالح و چهار بخورند و هر روز بخورند
 نیم گرم و شش م رب و زنجبیل پخته و پاشیده چهار آتش بخورند که بخورند
 سبزی بخورند و تا شام بخورند که سبزی یا قند زنگ پانزده بخورند
 و بجز این های مقوی ماه در وقت نمایند می قوت ببرد و بجان آید
باب چهارم در وصف کحل روی و دراز کردن موی زان
 و بجا جبین ایشان است و در میان چشم یکدیگر رنگ و در آن
 و بر آفتاب نماید زیره گرمانی را در کباب یا آب جوش نمائید
 یا اندک نمائید شب بر روی مالید صبح با آرد و بقلای آن
 یا آرد و عدس بپزند و بپزند و خش کرده سفید شش م
 بر روی بپزند و شفاف شود و در یک خاک و بکشد
 نیم گرم یک کبابی و بپخت آن را و بکشد و در میان آن

[illegible]

پیشانی

کینه آید بکوه با یک پاره رخ کنجد کجاست نهد تا رخ نماند
در ساله مویرا وقت دهد و دراز کند و خیزش را بجا هر کس
شب در سوختن بخیزد تا پیش از وضع شوند شاخص حقیر
بدانکه چو رخ کجده دوازده سگی میرموضع چو شش
ابتداء شروع می آید وقت عاصه شدن زمان مختلف
بهارت بعضی دراز دوازده سگی می شوند و بعضی دیگر
و چهارده تا شش می رسد نهایت عقل با کش و بستن
شدن از آمدن حیض تا واکه با هم می افتد و بگوید
و حل گردد و علامت حد آن چون زن با جگر که فرج او افتاده
کنند فانی که با صفا و نور است باید و وای دوستی
و خواب با گشت و طبعش بر هم خورد و چیزی ترش شود و بگوید
آز نو کند از این علامت معلوم می آید که عاصه است

چون زن بغیر از این ترس و مات و ترس و خجری باوی
 و خجری سر خوردن و آب تنگ لیا و خوردن غم و غصه و
 نشستن و آب طهارت بخوردن و غسل کردن و روغن زیتون
 و بوی خوشیدن و خورایا و دوا و از اینها که باین مختصر
 و اگر اثر از آن نماند یا مبتلا گردد و چنانچه بای مخصوص بر آب و سرخ
 و در دشت و کمر بر شا و سستی اعصاب و دلی رود و در
 و با و عده ای رحم ضعیف نماید شد از فرزندان اینها زیاده
 در حیض واقع شود و **در روز اول** است که در حالت حیض از زن
 چیست نماند و چنانچه که حکما بر من و از آن مبتلا گردد
 عارضه پیش برنج پیش و روغن و سرکه بسیار باریز
 و اگر از اینها شد از حیض نماند و شش پر باید اول نظر در
 شود و بگوید و روی او را بپزند و اگر شوهر نماند نظر در

کند اگر آنهم نماند آینه دست کش نظر در آینه کند و روغن
 بپزند و در آب بپزند و آب را بنوشند و بعد از آن است
 که مرد از جانب راست زن در آید و اول پای راست گذارد
 و بعد از آن پای چپ را بگذارد و اگر روز دوم بر نطفه دفر خواهد شد
 و نه روز از ده روز امید دارد و شب سیم و چهارم و پنجم
 و یازدهم نطفه اگر است بپزد و در باریقه شهادت و چون از
 دوازده بگذرد در نطفه مسدود شود و حیض دیگر **باید**
 در علاج نماند و حیض علت بهم گیرند اگر خون زرد رنگ شود
 یا تیره رنگ و علت با بود با طبع **علیه** هر نوع تا بهشت روز برادر
 یکدم بری را با بهشت درم نبات نموده صبح بنا صوفت کنند
 و برنجی را با خود بپزند و در آن خون حیض بسیار آید چون از
 غلبه خون که بیشتر برکت روی چشم و هر کجا که

و نیز خون **باید** اول مسدود شود و بعد از آن حیض
 و نیزه و تخم و آب را با بپزند و از آن روغن را از آب
 قدر بخورند و در وقت خواب و در وقت بیداری
 با شرباب و بخورند و **در روز** از روغن و آب بخورند و از آن
 باید در **باید** که حیض بسته شدن یا از روی
 با غلط و یا داغی با غلط بود در زنی که با نطفه بسته شد
 و در داغی نطفه با خشک و با یک مرتبه **باید** از زنی که
 ضعیف و حجاب کهن و خوردن جلاب پریاوشان
 و برداشتن از زنی که در سنگ و تخم مرز که با آب
 در روز بپزند و آب را در حیض کند یا آنکه در دهم
 گوشت با قند کند یا آب که شب هفت خواب بخورد و آب گرم
 آن نماند البته حیض کش **باید** در **باید** که حیض براند

خواب فریب و خواب را فریبک بپزند در آب بپزند
 و صاف کرده بنوشند و بگوید و بگوید و بگوید و بگوید
 کرده بنوشند و آن را با جلاب و کوشید و در یک یا سه
 بپزند تا نیمه آید صاف کرده صبح بنوشند و بخورند
 روغن که بر سر آن بپزند و اصل که بپزند و بخورند و در روز
 با بنظر قی کند البته حیض کش **باید** که خود آب را با جلاب
 بسیار بخورند **باید** که از آن روغن را با جلاب
 هر روز سه گنجین بخورند و غذا نمیکند و در دهم بخورند
 و متواتر حکام معتدل بر روز و روغن بنفشه در بدن
 و خواب تا بر آن بپزند و خود را از غم و غصه خالی دارند
باید که حیض کش آمدن از آن مبتلا شد و در عظم و رمان
 و بهشت و کمر و زمین و صاف **باید** که بپزند و آب را

بسم الله الرحمن الرحيم
 برك و شاد و در آب ریخته که اگر کم بر خورند
 و تخم غلبه را با تخم کدو و زهره نهند **بسم الله**
 در آب بچکان و عسل و علاج آن **بسم الله**
 قی سحانه و قی سحانه را با و لکه در صحن آن و صحن
 و هر دو کوبند که در لکه در زغال و صحنی تیت خورند
 آن که در بیهوشی و لکه در صحن کون همیشه تیت خورند
 و اصلا با جال خود نمی پیرد از لکه اگر با و لکه در صحن
 میماند خضنه فقیر که شش که هر از صحن و صحن را با
 بخر بر این مرض ادویه و علاج جمع نموده تا برادر
 مؤمن و خواران مؤمن هر یک شفای حاصل نمایند **بسم الله**
 زنا نیکه حمله غرض خایه زخمی و علقی نباشند اول

کار

کار را با علاج بان نیم **بسم الله** زنا حمله شود از این
 مقود خایه خورده بود **بسم الله** زنا حمله شود از این
 در و سر کرد بدانند که او را سودا غالب است **بسم الله**
 زهره ماده کاد و شیر و زهره مرغی و زهره بطیان
 هر چهار را با هم مزوج کرده با شش نهشته زهره
 ناسه روز بردارد حمله شود **بسم الله** آنرا که در زهره
 در دشت و کمر بهر زهره شش نهشته و ضبط
 لطفه تواند کرد **بسم الله** جان چهار زهره اول با زهره
 زافع و زعفران و زهره ناید که زهره زافع آید و زعفران
 زهره ناید که برادر **بسم الله** آن را که در زهره
 در و پهلوی بهر صحن غالب است یا زرد یا صحن
 جمع آنکه **بسم الله** علیه زرد و عسل و آینه و صحن علی با زهره

کار و بهر کرده شش او ده زهره شش **بسم الله** آن را
 ه لکه زهره شست و در زیر چرخ گوشت زنده و در شش بهر
 لطفه بند نموده شد **بسم الله** زیر عینه حله طهاره الطیب را با
 سه روز شش نکند یا آنکه زهره کاد و زهره کبک
 و زهره کبک و زهره ماهی و زهره مرغ خاکی هر چو
 زهره شش **بسم الله** آن را که در زهره شست و در بیهوشی
 بدانند که خون حیض او نسته شد **بسم الله** زهره رو با
 و زهره کبک و زهره کبک هر از زهره شست و در
 تا در را حیض شود و آید و در شود **بسم الله** آن را
 که بعد از مباشرت کف با و در کنند بدانند که در شش
 مسدود شده **بسم الله** سیاهانه با شش بعد از زهره
 ناسه روز زهره شش تا بکشد **بسم الله** آن را که بعد از شش
 در

در دشت یا بهر کرم در شش بهر **بسم الله** علیه
 عید قیاس بکشد هر یک قدر نموده با زهره شست و در
 و هر روز یک کرم گوشت خام را با شیر کاد و یک کرم زهره
 با شش ناسه روز بخورد یا آنکه زهره کبک را شست کرده
 با شکر و عسل آن ناسه روز بخورد **بسم الله** آن را
 که بعد از مباشرت دل نوره بهر بهر خایه داند
 و قی آید خون کوبن قیق شده و در آفر حیض رطوبت
 طاهره شش **بسم الله** کبک را با بول خود ناسه روز زهره
 و با زهره را بر فرق سر و لکه ناسه و بعد از آن شش
 رفته برادر **بسم الله** در باره یک کرم خون
 بعد از ظهر بردارد و بکشد شود اگر زنی در آفر حیض هر روز
 یک کرم غلبه را با و بهر کرم کفنه بخورد و عسل

نزد درود و مهر کرد و اگر روز پنجشنبه در آن روز
 بشکر گوشت چیده درم بخورد مهر کرد و اگر روز جمعه
 کاج و زنجبیل و روغن کاه و دو ماهه اگر حقیر خورد بخت نشود
 و اگر بوقت از آن تا سه هفته بربینه و پستان چرب
 و بعد از آن جدا شود البته مهر کرد اما بعد از طهر
 اگر شخم غار عیال دو درم بآب بود زن بخورد مهر کرد
 و اگر شخم بفرم را به مغز بسته ثقل و زهره
 خاکش مسوی فرزندش آید و اگر متهم
 کجنگ و چشم طعن و فتنه نکس و شکر هر چهار
 فرقه کنند و بعد از حیض بردارد حامله شود و اگر بزیاده
 خاکش یا زغال را به غسل فرزندش جدا شود
 مراد او حاصل است یا برکت از فرزندش یا در سه روز

از طفل

از حیض که هنوز غنچه نکرده باشد تا زوی شود نمیکند
 تا رشت چوب درم زیره سبزه چهار درم این سبزه
 جوشان داده صاف نموده بخش که بخت نشود و بخت نشود
 و غسل کرده برسد مراد حاصل است و اگر زهره
 سوس در بایه را با جوی بواب و روغن بعد از طهر
 نماید مهر کرد و اگر زهره کرک با زهره خروس و روغن
 نار درین مسوی فرزندش آید همین مهر کرد و اگر
 شکر سفید با بوم مسوی در روغن صدف فرزندش
 آید همین مهر کرد و اگر سرکین سنگ و زنجبیل و روغن بوم
 بود فرزندش برادر شد و اگر جوی بواب و سیاه
 و شمشاد هر یک یک درم گوشت در اول حیض تا زوی نشود
 کنند بهین بخورد حامله شود و اگر شخم حاش که بزبان مندا

گویند از ابتدا ای حیض تا روز یکشنبه هر روز یکیم
 به شیر بز بخورد مراد حاصل است **بیت**
 در بیان دانه و یکشنبه بخت نشود و انداختن چنین
 و ترش و وضع مهر که این شکر را نوشته بر بازوی زن
 بندد که مهر کند **و جمل**
 شیر بز بخورد مراد حاصل است و اگر بخت نشود
 حاشی و جوی بخت حال دندان فید بخورد زن و بند
 بعد از طهر عقیم که مهر کرد و بعد از طهر زن و بند
 بخورد تا یک سال بگذرد و بخت نشود از آن بکار تنیم
 آتش رکاب زن بخورد عقیم شود و بخت نشود
 مرد و روغن بخورد با طهر آن بخت نشود لطفه است نشود
 اگر زن سرکین خاکش بخورد عقیم شود و اگر دندان

از طفل

از طفل باشد زن کشته بخورد تا با او بخت نکند
 و اگر انگشت از آئین ب زد که سرخک و عقب نکند
 به آن نقش کنند و زن در آن کشت کند تا با او بخت نکند
 و اگر اسفوط حشین کرده در شکم تخم ترنج را بخت نشود
 مس و روغن بخورد زن بهادر به بند بخت نکند و اگر انقور را
 با بخت نکند مس و روغن بخت نکند با سر که بخت نکند و زن
 بهادر به بخت نکند و بخورد بخت نکند اگر سر بهی را بخت نکند
 بخورد بخت نکند همین حکم دارد و اگر بخت نکند با او بخت نکند
 مهر شد مغز دانه قهوه با دو عدد قهوه نشود و بخت نکند
 سنج درین وزن تا سه روز متواتر بخورد و بخت نکند
 و اگر کسی حیض او بسته باشد بخورد و حیض او با بخت نکند
 چون زن دشت از ایدر شیشه مطلق را بهی چوب او بندد

بنا بر نهند و اگر کسی بگوید که بزرگوار و بزرگوار
 تر کرده بفرق نهند یا یک پاله لباب بشنخته را با
 بخور نهند **این** آیه بر کسی پاله آب بخوراند و با و
 و بخوراند بسم الله الرحمن الرحیم آن کل نفس لا علیها حظ
 فلیس الا ان من خلق خلق من ماء وافر یخرج من العبد
 و الزا آب **و چون** طاهره که طفل در شکم مرده است
 نویت ماریا بر بزرگوار کند یا گوگرد زرد و زرد شک
 از هر یک قدری در یک پاله کاجی جویش داده نیندازد
 بخور نهند یا بدم ریشیه آن در آب جویش داده
 صاف شود بزن بخور نهند البته بچه فرود آورد **علیه** قطره
 حل زمان که بچه چند روز و حملش بمراد رسد صبر و طریا
 بر کمر بند یا ریشیه را بمصفر کند کرده سوره قل یا ایها

الکافرون

الکافرون را بر آن خوانده بشکوه بر آن نهند بکوزن
 بند و حملش بر او رسد **و شش** زن حامله چون بی
 درد از آن حمل در آید و در دم سل در آب شربت
 که با بخور اندازد در درگزیناف او صدائی که حامله است
 فلا **و در** هر حد که بشود قدر از آنکه بجا برسد این آیه
 بر بیهوشی رست زن نهند اگر در شربت برکت این آیه
 سرب میانه من لکن ذریه طیبه کنکالت التیمع العبدی
 نادمه مده و موقیم **و شش** الحوب بر شکم یا رم الرحمن
و شش زن عقیقه و عقیقه طرف غالی ابروکان کرد و یک چهار
 و در یکی کند در آن جوت زن بول کند و در آنکه کند مرد اگر
 هر دو بشوید از آن مرد و زن عقیقه نباشد و از هر که
 نشد آن عقیقه خواهد بود **و شش** سر و دست

که همیشه خون از عورت جاری شود **و شش** سر و دست و پاهای زنده در دم
 شمشیر بر نهاده و سوزانید یا بعد بکوبید و نجس کند و بشک
 سوده هر روز نهاده و سوزانید **و شش** هر که در آب
 چون دوما از وعده زن گذشت صبح پیش از آنکه زن بول
 کند او را بر پشت بجا باند و دست بر هر دو تنی که او بانی
 طهارت کند اگر در طرف راست ششهای چپ است برت معلوم شد
 برت و اگر در طرف چپ است برت آید و شربت
و شش که را بر آب کرده حامله و چند قطره شیر در آن
 اگر بر سر آید و شربت و اگر آب در شکم بود
یا آنکه زن حامله را بگویند که چند قطره شیر خود را بر او
 کج کاری بشود اگر غلغلان بر او را نهند برت و اگر نه شربت
و شش بوقت زحمت زن ملاحظه نمایند اگر اول بار شربت

الکافرون

برت و اگر بای چپ شست و شربت و چپین در ش
 از عقب او جدا بکنند اگر از طرف راست نگاه
 کرد برت و اگر از طرف چپ نگاه کرد و شربت و طفل
 در شکم زن معلوم شود و بنظر آید فیضی که با طفل شست
و شش در شکم زن که در آن فرج زن بول
 که غلظت شود و با رطوبت را بآن شست و در شکم
 و در وقت حاجت پاره از آن در فرج نهند و بعد از
 بول رسد شک شود **و شش** عقیقه را بر آب بکوبد و
 شست که شست و شست و شست و شست و شست و شست
 و انشت خود را با آب بکوبد و شست و شست و شست و شست
و شش دیگر مازوی سبز سوده عاقر قرحا و حبه انیسون بر شکم

در سنگ نه شراب بخوش نه وزن در دنیا آن نشیند کرم
و سنگ نه **یا انکه** مازوی سبز به پست اما رسای بود شراب
بخوش نه غلط و به پشم کشته فرزندش **یا انکه** زهره خوس را
بدرخت فرزندش **یا انکه** مغز کاه و دانه کوفی و برکت سوس برکت
خودی در آب خوش نیده تا غلط شود پاره بان آلوده و درخت
چون از آن پاره زن به خود برگردد مثل با که بود **یا انکه** بخت
زار را کشته در آب خوش داده تا غلط شود زن زان پاره
بر آن تر کرده و سنگ نوده اگر قدری زاج بنیدیم و درخت
پتیاره چون زن به برگردد سنگ شود کف و دریا و طبعه زنی
نوده بر او را **یا انکه** سرخ سبزه و کوبیده بشیر کا و زهر
چون خنجر کرد **یا انکه** جوی فرج **یا انکه** سبب الطه و سنگ و شمع
که طبعه و شمع به شیره و فرزندش بزودی خوش شود **یا انکه**

یا انکه

میتهم در هر یک لذت جمع دهد در هر یک خیر ندهد
که بخت بختیست و در هر یک که به هر یک به هر یک
پار و در هر یک به هر یک که در هر یک که در هر یک که
زن به هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
تمام به هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
اوقات می شود که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
یا آنکه در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
میرد و میجو اندم از او به صلاح آورد و نه به نه به هر یک که
یا انکه به هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
حاکم در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
که لاخود و هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
بگذرند و هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که

تا سواد قطره که برسد به زن آن **یا انکه** میجو به هر یک که
اعاده کنند تا بحال خود پدید **یا انکه** زن در تو که راه معصوم او به هر یک که
به هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
زن سرور به هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
بر آورده و معوم و سنگ را به هر یک که در هر یک که در هر یک که
آنکه مرد به هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
که بوی تو دیگری به هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
دست اول روز یکشنبه در هر یک که در هر یک که در هر یک که
شهر به هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
ذکر و با زن و هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
خود به هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که

یا انکه

و زن و هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
بهر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
و هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
عقد **یا انکه** در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
عقد **یا انکه** در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
که در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
دیگری تا در هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
زنان و امری وی و علاج آن چون پتان زنی نرم نشود
و خول به هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
و به هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که
اینکه جوی بود و به هر یک که در هر یک که در هر یک که در هر یک که

[illegible]

در بین مردان زانی اگر زن خود را بگوید وقت
و حال بفرج خود کند و هر چند آن بسته شود که بوی زن خود بوی
دگر زن بخیزد و اگر کسی بگوید که او را بهر دانه گیاه رسوده آن گیاه
بخواند و با برود و بگوید بستم ذکر دست و حال این زن
از فرج نکلی زن یا از نام زن آن که بوی نکلی این زن از فرج
بخیزد یا آنکه بگوید بستم ذکر نکلی را بفرج فرج نکلی بخیزد و یا چه
از سر این بهیاد بسته در زیر زنی دفعی کند هر که آن روز
دیگر قادر نتواند شود از حال نکلی زن اگر زن بدست پند
که با مردان پیاره عداوت و آب منی مرد را گرفته بوزن
یا آنکه در آب بریزد یا آنکه خاک بریزد یا به تن مرد در
که از حال خود بگوید و نیز **مردی** بسته باشند
با رویش بیهوش و در آب بپاشند و بوی آن زن

چهار مثقال و سه چهار مثقال روغن بنجد هر مقدار در یک کاس
در آب بپوشند تا نصف شود مالیدن منفعه در روغن بنجد
بجوشند تا آب بکوبد و روغن با باریک خط را در هند کرده
جوشش دهند تا غل شود و در شیشه کرده اند و در هر روز
سیاه شود دیگر که شش ماهی سیاه ماند و سیاه ماند و سیاه
هر یک جوش بخندرم شش ماهه که در سر که هر یک بخندرم
نویسند از رشت درم نیم را کوکب کرده با کعبه درم آب
آب در رو یک کرده بجوشند تا خوب تر شود و در ظرف کرده
تا بپزد و در زیرین و فنی کنند بعد از آن بر آرد و بکند
برند و در آن را پازیرنج که خفا کشند و بشینند هر که
برنج در دهان سیاه بشویند که تا شش ماه میراثی که دارد
و اگر شقایق ده درم آله مقشر و پرت باقی تا زده اند

و بهر زحمت نزد **آدم** ز نخستنی تا به عمر زحمت بهر دور
هم دور زده و نخستنی او بوسه زان حویس بجای آوردن
 زو از زال شود **ان** تقیضش خورد و بعد حقی نماید و بوسه نماید
 زو و هر یک بگوید نموده بر تو که گشتند بوسه قوی و دراز
 کرد و این که مرد را زنی که از شکم آدم بر می آید از این گشته
 زو که **مرب** در چشمش قرار داشت گشتان زو و بوقت چنان
 یک از آن مادر احیدر شد و بعد از آن حقی بوسه **سطر** و دراز
 و آب از آن کم کرده بود و زو که مادر از آن چنان
 و در سایه مشد کرده و بوقت در احیدرند باین می کردند
 و خون شبهر را که از بغض **کند** قور و دراز کرد
 خضبات ریش و موی سینه و خازن **کند** زو نموده
 و **کند** خمر کرده با آب که سرشته خضاکند و از طاعت

چندم سر که می کشد را دور از گوشه با سر که در شیشه کرده
 تمامیت روز بگذارد و بعد از آن بخت کند به **بازماند**
 از برای جسد اول بقدر روح سیرت با گوشت و پوست و استخوان
 باشد در یکی کوچه بقدر پنج شش مثقال ملک خورده اند
 و بعد از آن یک پوست اند که تنها که خوب بزم شود بگذارد که اندک
 سر و شمع و بر بال باشد بگذارد و بعد از آن که اول کشد شود
بقیم از برای در دندان سپاس شدیم هرگاه در طرف راست
 است با یک پالین خضر در بغل دست چپ با سر و اندک زکرم
 و سنج که در شش دل غناید و دخی در مسکن شود
 و اگر در در طرف چپ باشد رگ سر خوردست و است را
 با آن پنج دماغ غناید **از برای زردی شدید که در**
 عارض شود که منبر الکلیست عقب پاره گوشه را اندک کشید

غناید که بر سر که گوش راست با سر که در شیشه کرده
 رگت و خون گوش چپ در ششم جبهه طاقی کشند و هرگاه
 خارش ترانه که در بعضی بلاد عاقل گویند و خوب باشد
 قدر گوشت آب آن را بقدر و تخم یا پشته که بگذارد و اگر تازه
 نباشد خشک را در آغیز انداخته آب کشیده بخورد و اگر با آب
 مایه زردی را در غوطه آب جمع در بعضی نظریه اندازد
 یک ماهان زرد و مرده و در بعضی جهت به **از برای زردی** که در
 مقنی شود و بزرگ تنه کوی بن را در آب کشد و بنمونه
 به دور ده بنصبتین عید که با آن به عیدین که تنه
 که در از عوار استخیم شود و عی می شود تا هر چه به **از برای زردی**
 به بالا هر عصری که سوزش به دردی می آید به بی طرفی اندک
 دو کله سردید هر جا که اثر خوشی باشد همان خوش را اول آن را

چند تنه دانی کشیده که قدری خون آید و قدری بنمونه
 و هر تنه صاف باغ به طبع غوطه اندک بخت بر آن خوش
 و کله شمع با لید و دخی در طرف مخالف کس که **فاو زهر**
 هر چه از عرش خمار که بپوشید و از شمع بزرگ که کوچه
 میزدید و در بند با سر که می کشد هرگاه از او با آب کشید
 به صانع که به هر دی زهری باشد دخی در مسکن شود
 و آرام می کرد **در شربت خندل خندل** که بخت تقویت
 معده و تسکین حرارت و تسخیر و غیره بسیار خوب است
 کله با سر که بخت به سر خندل خندل بود و به سر
 سر که انگوری یک سر به راهیم در دیکه خندی و شیشه
 بچوش تند تا به قوام عسل آید بعد از سرد شدن به شیشه
 کشد بخورد و بعد از خواب سه ساعت و بعد از خواب سه ساعت

بسیار مقویست اگر کسی از جگر کهن است و عارض شده باشد
 بقدر و شغال به شش شمع که با شش در طرف مخالف
 و عینه اندک بود و دوده و کف مال شده است که در او و مغز
 در اخر که هر چه بنام کس که در غوطه و نان کشته به رغن بخورد
 و قدر است که بگذارد بشرط آنکه حرارت به رغن عالی باشد
 و هر روز بخورد و مضرت **در دیکه** که تو به شمع زردی تازه
 بسیار کشد تا شیشه شیشه کف مال و پخته را در کشید
 و بچش عود زرد و شمع مرغی این دو به روغن و شمع زردی را
 به روی شیشه باشد و بخورد که با تقویت میکند **در جگر**
 قدری روغن کا و خالص تازه را اندک کشد و در عود و عود
 کشد شیشه **از برای** که با سر که در بعضی بلاد عاقل گویند
 به غنای آن و دهنای بوسه را بجز و غنای زردی آن

به از برای

با هیله مخدوم و بعد از آنکه بزرگی حبسند و هر روز
صبح هشتاد و دو یا سیصد دانه فرو بردند از سه چهار روز
قرار بسیار در شکم بدست دهد و خون بخورد از طریق
مشت که در معده را موقوف و قدری بپوشد از آن روغن
بکشد و در گند که در معده تخم نماید، البته در سبب قطع
و دیگر عود بکند و در سبب دیگر نیز سبب است **تفصیل**
در باب آنکه در روی قوی که حاجت نباشد و اگر باشد
بدانکه سه روز پس که در روی قوی باشد آن نماید
اول در میان شکر گرم را که فلفل در شکر گرم
در قیاس بسیار بود و آنکه در قیاس قوی شود با سبب
استفراغ قوی حاجت نباشد و تیش آن را بد روی
لنج چون کدوس شیر خشک و شکر را با لوبان و سایر

می آید بعد از آن خیار کبر سر کف دست را که پند بجا آورده باشد
و کبر را در بعضی بلاد و بعضی کوه ها که در **درجین** در کوه
کوینده که در وقت او را باقی طعم و آتش خوش نیند
صاف نموده بخایه صابون و فاق بریند فواق سکن شود دوم
بخور بنام دوم، لمره از بدن او بخور و غنچه
دری مرضی که در ریه ها و سینه مشهور است که بقرع
تواند خود و فرور و دیگر آنکه آب بالی آن نباشد قدر زود
در جبهه و کف عظمه از شام می آید و در نهایت و فرور دارد
مستی بکب الغریز بقدر باز و دانه او را کف مال نموده بخور
بعد از آن عصاره بارغن بخور و تا هر روز تا شام آن
مرض مرتفع **دری** بلیه یا بقدر یکدیگر در ریه ها
خالص است از درخت صندل و مقدور است که مرضی و بقدر غیر

باب اول

عصاره زرشک یکدم تقویا روشی داکت صندل
 داکت کافور اجابت باشد پشته طوطی و کزوی
 باب صندل و کشمش و کینجین جبهه میفرست باشد
بهر برفقه خشک نموده و دودم رت کو یکدم
 خیاض چندان که هر دو بدان توان شست چنانکه
 و این یکشنبه بتابان **مغصه** مسکه از برای خفا صحت
 حوزد و ملک و بطم که نقره نمیکند یکدم یاد و دودم مقدار
 دو داکت بوبه از منی به چهار داکت پامیزند و بخور
 طبع از آن کنند **دومی** دیگر **کینه** مغز تخم معصفه ها
 داکت امیون نیم درم مغز بادام چهار درم بکوبند
 با آب کینجین کبر بشند و **رنجاریا** که تازه کرد و آب
 چهارهای دیگر کرد و چون نقرس است و دوا یاه و اویه

از دوا خوشتر نیست کسی را که دارو خوردن عادت نداشته
 او را داروی قوی تر نیست دارد **دست** کوی که برای
 قوی می باشد هر دم شکر سرد در شکر است
 بلکه آنکه قوت بر قوت دارد و رطوبت کند در آن
 باز دارد و قوی یک یک است و آب است و خوردن
 چرا که حش ریش غلیظ باشد و اخلاط بد در آن
 بسیار است شکر صافان شیراز دارو قوی است
 و از برای چای معنی **فایده** آن در شکر شیرین
 بلکه صفت شکر آن که بگوید و فایده آن در شکر
 داخل کردن بخورند و طبع لطیف است بطریق در اصل
 و سینه در شکر نباشد صفت شکر که در شکر صفای
 توان داد و شکر طبع شیرین می خورد

عصاة البر

خام و در خلط غلیظ سوداوی باشد و اگر رطوبت از رطوبت
 باشد یا از خلط سوداوی از رطوبت خام باشد
 حرارت تهی کرم بخیزد و اگر از خلط سوداوی باشد
 به تهی رطوبت بخیزد و در شمع متغیر چنین باشد و اگر از رطوبت
 شمع حرارت تهی کرم که از دو شمع زایل شود
 و هرگاه که حرارت یقیناً طی شود و هرگاه که رطوبت کرم صفا
 زایل شود زیرا که صفا بطریقین بر آن آید و فواید متکثر
 بطله زایل شود زیرا که فواید هم از استکمال باشد و هم
 از استقراغ آنچه از استکمال در شمع حاصله از
 حرکت فواید بر آن رطوبت را حرکت دهد و بکشد
 و حرکت عطف حرکتی نیست و هرگاه که از رطوبت تهی باشد
 و بر علت ذات الجذب باشد زیرا که ماده ذات الجذب

در کرم و تیز باشد و در معده کسی که از رطوبت تهی باشد
 خلط کرم و تیز نکند و اگر تیز نکند می دردت او ماده بدان کرمی تیز
 که بر شمع و این سبب در تیز ذات الجذب شود و کرم می خیزد
فایده بدانکه کرم مسهل استقراغ تمام کند و از شدت
 استقراغ فواید طاهر شود استغول در رطوبت کل و آب سرد
 بزند و بدین اطراف راه بندد و در دهان که خلط آید
 به بینی کشد تا عطف آورد و هرگاه که سوزش و حرارت بدین
 لعاب استغول یا لعاب بدینا در رطوبت کل یا رطوبت با هم
 یا رطوبت شمع که نیم بزند و هر ساقی بخورد و هرگاه
 سوزش از رطوبت نکند و کرم هم با این لعاب
 در رطوبت با هم که و شیر تازه و در دهان کشد
 و بعد از آنکه چند مرتبه این لعاب را در رطوبت با هم بخورد

اندکی سسکه با آب آغشته بخورد و با بلبله در درونی کرم
 زنیون و خزه ناختی طاهر شود و رطوبت کرم و لعابها
 و رطوبت کرم که در دهان و کتب در رطوبت با هم صفا
 عطف بیداد و آب اند و آب سبب و آب شور بای
 سمن بیداد و اصل و کافور و کلاب بیداد و هرگاه که از
 درونی قوی بود برای شراب کنوری بیشتر تازه یا میزند
 چنانکه شیر فزون تر باشد و باز بکشد که برود و شستن
 که از درونی باقی کند باز دارد و **فایده** در باریستن
 از اطامع در او و در دهان بهال یا نه از اطامع که در دهان
 از رخ لعاب و یا با این رخ ران جلایا با نوار باریک
 باید چند و بستن ازین ران و لعاب باید آغازه کرد و در دهان
 آید و ببرد و تا بقدم و تریاک بزرگ با نون یا بیداد

و اگر ممکن شود و کرم به برود و عرق کند با آب کرم و در دهان
 بگذارد و در دهان بپشت و چادرش می نهد و آن به جود
 چیده تا کج رجوع و عرق کند و اگر عرق کرمی شراب سبب
 و شراب به شراب انار و یکیش به شراب بیداد و آب سبب
 مورد در اندامها با لاله خاصه اندر پشت و کمان کافور و اصل
 بوشید و از برای از اطامع بهال پست جو و آب به مورد
 و کمان رو یکیش به شراب و خربوب و غیره بر معده بپزند
 و لایحه چند نان در آب انار ترش بشکند و بپزند و از آن
 اندکی بکشد و در دهان بپزند و در شراب کنوری اندکی بکشد
 شود و ترکت و کچن چند بخورد و پست جو با اندکی چغندر
 شود و سبب رافع یا حار را در دهان کرده و در دهان
 بپوشد تا سطر شود و در دهان بپوشد و شیر تازه جوشانیده

العضص اذا دق وخط بالبن وخص به الشر ليوه عليه واذا
 الشر القطران ويصير عليه اربع مائات ثم غسل بوه ليوه عجا
ما صنع انما الشر ويطبخ على نار هادئة حتى يثقل ويصفى
 قطنه وخر من اراكثيره لو يصفى ويطبخ بالبنج والافون لجل
 والبنج المنج المعروف عند العامة بقبيل لميم الزنج لا حرا واذ سحق
 وعجن بالبنج الاخضر وخط به تحت الاطباء ان يصفى فانه
 لا يثب من رما لغيره اذ خط بالبنج وروقتا لغيره من الشر
 مما البذل وخط به بالم نيت البنية **ادوية القروح الكراس**
 وفي النور يذوب قروح الكراس فخط به اذ ادم من الزنت
 اذ اوضع على قروح الكراس سحق ليدان طبا الكراس المثل
 عا الكراس ابراد وان حفيف اليها زنجار كان المفع البصر اذ
 حبر لخطوط به فزوج زنت الصبيان الطرية لهما الكون لونا

خط بالزنت ووضع على قروح الكراس فخط به وان خط به حره
 عجن بالبنج وخط به قروح الكراس الطرية والكاس وبرا
 المراد اذ رده على القروح والقرحة الكراس لونا **الزنت** ويزوج
 يخرج من الكراس الصبي اذ وجهم ورياحات يست وبرا
 كانت رطبة بسيل منها صديقه قد عذ عن رتي عجم براد اذ
 كانت في الكراس يخط به لمراد رتي عجم الحش والمز والرتية
 والحل فان الزنت والاقط بالزنج ولفه اذ اخطت
 بالزنج الا حره انما لا يغير فخط به واما لا ينفذ الكراس
 ان يخذ الكراس ويستحق بلبط وماء ورد ويطبخ به عجم
 فانه نافع مجرب **ادوية القروح الكراس** العسل اذ اخطت عجم
 ويطبخ به القروح والفتان ملوكم الثوم تقير القروح والفتان الزنج
 الاحمر اذ اخط بالزنت ودم من الكراس فخط به لونا **الزنت**

بالزنت قروح القروح **الكراس** وهو ان يحس الان لهما
 في دماخه وجهه ودمية وقد نونه ورا با بذا الكلام وهو لغيره
 من قروح الزنت ودم من مفض وخط به لونا **الزنت** ويزوج
 عا اذ ينفذ ويحرك حتى ينفذ مثل الحلي ويستعمل ليد
 النوم فانه يزيل رسة وطين الفزع ويزيد في جهره
 ويقوي الباء يشدا لفضا صحيح حرت وان حرت صغرة البين
 في مثل من وخط به كرويت حرا فانه ينفذ كذا الكراس
ادوية الكراس سلق البض و يؤخذ صغرة ويطبخ صغرة
 كحرة في البض لصفاد وية قد يحس خمس مائات لوتين
 ونصف وعا سبع ثلاث اواق ونصف في القند ويطبخ القند
 مع الصغرة ويوضع في القند ويوضع عليه قدر يطفئ من ويزرك
 عا ان رالفة حتى تيلاز ويطبخ القند ويؤخذ كذا الكراس

الزنت فخط به مجرب **صغرة الكراس** فخط به الكراس فخط به كراس
 ويزوج به ويطبخ على نار هادئة حتى يثقل ويصفى
 وان طبع فيه جوزه ولونه فهو صغرة فاذ الضج نزل وتيسل **قروح الكراس**
 كبر شدة الكراس كراس طر وقيق وكل سلق كحل
 وبيضات اليقطين وبيض وجبة السودا وبن ويزوج به
 ينفع ثم نزل ويستعمل منه كراس الكراس ككوفه ويزوج
 وذا الكراس ان يدم من الكراس او لاس من الكراس سلقا
 عا قفا واذ كانت قروح الكراس قوية او اخذ العقل
 باخذال لدق كركوت كوفية البروش عا رسة سلقا ويطبخ
 بوز ووقد ولا ياكل في بذه الايام الا البروش عا رسة
 فيها السهم بعض الطعام يكون مع ذالك محتجى فانه يصح
 ويطبخ القروح ويطبخ الدماخ **صغرة الكراس** والدور مجربة

قروح

اکلیه کچیل النوم سرعاً ثم انزال فافغ **طبع لمرق** و بهن
 اوجاع الخلق في اللقمة شرق بالاء الحن بربا بضعف
 شدة الطعم و اوجاع الحوی و سدة بسبب و ش
 وضعف قوة الجاذبة للطعام من اللقمة سدة منافذ الجاذبة
 و الكلام حال الاكل و الاتمام بالکلام و لمرق مخرج خارج
 و تعظیم اللقمة و سرقة از در او و قبل انضم و القف عن
 ابتلاعها او ضعف العزم على التتابع و قد يحدث سعال
 شتبا اللطيف كالحذر و غيره اما اذا صار لاريا بغير
 فيه كمال اللزوا و السكر الا يفسد و كذا انفع ح البر
 با شکر ارفع کال من انواع السكر و قد يش
 شرق في حال النوم فيحترق في النوم على القفا
باب خواص شراب روشن گوید که شراب جرات

عزیز بخوراید و لحام را منضم می کند و غلطی را من رانند
 کند و خون را پاکیزه کند و رنگش رو بر می کند و نافع است را
 خرد بکشد و صغیرا که خون آینه باشد با در او چو رود
 و بغم خام و خمره بگذارد و قوت روح مردم زیادت کند
 و خون را از تن گوشت گرداند و قوت تن درستی نماید
 و رنگ از غلطی بد بشود و شربت کبی برود و قوت بکشد
 و غداران را و با طرافت رشا و سکر کت بر
و بایک میگوید که و سده و بشکند و کفار را بکشد
 و غدا به تن رشا و سده بکشد و کجا با غلط لطیف
 و به حق بدون آورد و **و بایک** میگوید شراب از هیچ خام
 و خمره در تن مردم دست باز ندارد تا بکشد و بر خون
 نیاورد و بعضی را ش آورد و روح را زنده کند و در آخر

باریا و تب کریم نیز بفرماید که **و بایک** میگوید
 باین همه نافع کسی را که زهر داده باشند و در دار
 خاصه زهر سر و چون انیون و شوکران و شراب کرباس
 شود و در طبیبان خد او نه بایستد و خد او بپوشی را بفرماید
و کسی شراب جفا داشت اگر ترک کند اندیشه را فاسد
 و جملای با سبب بد بد و منضم تا به کرد و مزاج شراب
 و تن لا نفع و حرارت عزیز از تن شود و قوتها ضعیف شود
 و غلطی بیکه بسبب شراب خوردن بعرق و او را در نوم
 شدن طبع و تکه کل از تن بیرون می آید اندر تن
 باز و سپا کرد و با رنگا کونا کون تو لکند پس بیايد
 که از اطاعت و نه ترک **و بایک** میگوید شراب بیکه با خود
 بد آنکه طبع شراب بکرم و ترست و شراب بخورای که

با شیخ جوان یک کشت پیر اما کشت در شراب احوال
 طبع او کرم باشد و تو کرم شراب در کرم قوی مزاج
 او زیاده کند باین سبب مزاج او را از اعتدال بیرون
و بیک میگوید شراب کرم در تن اگر گوید بکشد که مزاج
 او سردی بایل باشد او را اندک شراب زیان دارد اگر
 چه باین سبب گوید هیچ حال گوشت را شراب نشاید خوردن
 و افلاطون گوید که حوت شراب بر کوهان را همچون تیر است
 مردخت را و هم افلاطون گوید که گوشت را هیچ حال شراب بر
 داد تا جذب نکند و اگر نه آتش برش بکشد و بکشد
 شود و با شرب سبب خن و کف **و بایک** میگوید که
 و اگر مزاج کرم بود مزاج باید کرد و درستی و خوردن
 بجاها بزرگ است و از باید که **و بایک** میگوید جوان طبع

کرم و خشک است و شتر احوال خواب روی غلبه دارد
و با صغریای تو که کند و مردم **کرم** شرب است و زهر
مواقی به شرب زهر که شرب است و مضرت نباشد و در **کرم**
مشروع است که شرب و اگر کرم باشد به شرب و اگر کرم باشد
سیاه شود دارد و مردم **کرم** طبع سرد و خشک است
و طبع شراب کرم و در پس مواقی این شرب اگر با اندازه خورد
باید دانست که زهر انقباض سال طبع دیگر است
و طبع شربین نیز یکسان نباشد پس شرب خوردن
در اول بهار و پیش بهار و تابستان و اول خزان شرب
صواب نباشد خاصه شرب کرم و اگر شرب را به طبع خورد
سیاه رزبان دارد و پس اگر خورده و معرق با آب سرد
باید که خواند نیز خشک و غذا در سینه های مواقی بخورد

از نفع

از سستی قام بهر میاید که در فصل خزان شود و در **کرم**
که در شانه جمع شده باشد لطیف و باد دارد و اجابت دفع
و در آخر کرم زبان دارد و کس شرب است پس باید که
درد معده و شرب نباشد هرگاه بخورد اگر بخورد به شرب
و در اول خورد و اگر در طبع شرب نه خورد و کوشی که کند
زیر که شرب بعد از ده هفت که بداند
چون در معده وارد شود و شرب قوت او بر تن غلبه کند
تن او را مضطرب کند و چون شرب شروع خواهد کرد باید
که صبح خورده باشد و مواقی و یا باید تا که از معده
زود کند و یا طبع کرم نه و یا اندکی بخورد و باید که از معده
بند و نفش آلوده باشد و خوشدل باشد و استبداد
شبه اصنافی تر و خوشتر خورد و با آب معرق کند

باطم شرب است که شرب معده او را قبول کند و اندک
اندک خورد تا طبع شرب با اندک و اگر طبع باشد
اندک اندک از آب یکجا نهد و بتدریج آب کم کند و شرب
زیاده کند معده شود و در شرب خوردن سخن
سپاس گوید و حرکت سپاس کند و از سستی برود نیاید
نام باز اعاده شرب است که کند با چیز دیگر
شراب خوردن بهر آب چون شرب و کشتن خزان
باید که شرب طبع شرب است یا نفس و دیگری تن
اما آنچه از نفس است که بهر شرب قوت
خود را پیش و قوت معده کرم و قوت شرب
بپذیرد و چون عقرب و شرب هر چه کند باک ندارد
و از عقب امور غافل و هرگاه قوت شرب قوت خود را

نور

مقبور و از کرم خوشیش با زور در نا طبع بهایم کرد
دقت نشا طراول دست دادن و شرب خوردن و بار
کهن و کودن کردن است و زیاده و کرم آن مواق
زیاده و کم خوردن شرب است و آنچه از آب
است که شرب با خون بپذیرد و از جگر قبول شود
و دل را گرم کند و اگر از جگر طبع تن بهین شود
چنانچه مردم در حال شرب خوردن سخن گویند
و دیگر کردند و شرب خنده و حرکت کنند اما به شرب
است که حرارت شرب و حرارت جگر را از معده
برخیزد و طبع جگر است که آید کند و هرگاه که
باید به طبع دیگر کند و در کرم شود و معده به
که با جگر را تمییز از معده باغ میرود و بهر شرب

چنان بدارد که آن چیزی که در دیگر بسیار برین پیدا
 و سبب آنکه بجز از او پیدا بسیار در خون چشم است
 و سبب آنکه بسیار است که در آنجا که در کوه
 شود و روج با آن کرد آن شود چشم و حال بد
 یک آنکه هر چه در برابر است کردن بدارد و دیگر بسیار
 بدارد مثلا اگر پیشتر نقطه کشان کرده شود و آن
 سپر را نیک بگرداند آن نقطه خیال نماید که خطی است
 بر پشت آن سپر هر که نقطه را خط بندد که نقطه را
 دید به پیش **و سبب آنکه** زبان مت اندر آید و است
 اندام است که بجهت آنکه بخار شراب و ماغ را پیش
 و حرکت جسم از او باعث به رخصت پس چون
 دماغ از بخار برپوشیده و عصبها از گرمی در شربت

جماع زبان دارد است حرارت او بر کسند و شربت
 و اندامها و بشر و متخل باشد از حرارت شراب و هر که
 جماع کند حرکت بسیار ببرد و هم آن به حرارت
 از تن برآید و می شود به شربت که در خون است
 حصول بسیار جمیع شربت و فرزند که از دست تو که کند
 زشت روی پائین است به زشت خوئی و کم عقل باشد
 بجهت آنکه است به مست قوی به و آنچه با حصول است
 با مباهات شستن اخلاق آنکه بعضی مردمان را به ضرورت
 شراب به خورد است که شربت که معده او سرد باشد
 و طعم کم ندارد و شربت طعم نماند و آروغ ترش پاید
 و هر که است خورد و معده شکم با دیگر و در آنرا کند
 و طعم اندر معده اندک و در مابین او را به ضرورت

هم شود و قوت بر دارد و ضعیف نشود و اگر
 مردم سخن بقوه ناطقه گویند لیکن با آن زبان نام شود
 و زبان عضو است متعلق به ریخته بر روی بدن است
 سخن توان کش یک از ضعف زبان و دیگر از ضعف قوه
 ناطقه و تواند آنکه زبان را با قدرت و سبب آنکه
 مست جماع شود آنکه است که وقت جماع حرارت اندر
 آن جماع بیشتر باشد از آنچه اندر دیگر اندامهاست
 و حرارت مست بر کسند شده به و در همه طرف
 تن و دیگر آنکه همه اندامهای مست شده و دیگر آنکه
 به که در وقت جماع رگها از غذای ناله اند و شربت
 مست نماند و حال مست به خلاف این باشد زیرا که حرارت
 از شراب و غذای ناله اند و به به و سبب آنکه

شراب به خورد و از باری برنوشته از بهر قوت
 ضرورت سبب آنکه مردم بسیار شراب بخورند و شربت
 بخورند و وقت به خواب می رود و به شربت و شربت
 لطیف و زود اندر رگها کند و خون کرد و در کما از رگها
 به شود و هر که از رگها جای ماند و آنچه به جای خوش
 به شراب باز کند و به رگها شود و آن شخص به و به شربت
 او به شربت آنکه شود از نفس زدن و هر که شربت از نفس زدن
 به شربت از خورد و در بی تو اندک چون چنین شود
 سبب آنکه سبب آنکه به شربت است که هر که حرارت
 عزیز و قوت ضعیف باشد طعم و شراب نام مست شود
 که ضعیف شود و در معده ماند آن ضعیف شراب را که در
 و اسباب به شربت یک ضعیف قوت ضعیف و ضعیف قوت ضعیف

سیم و انراج و قوت دین سبب ضعیف شود چهارم قوت
خجسته قوم شراب اینها اسباب ناکور لایطام و شراب
و مانند قضا و رقی باشد و چون خضه شراب و عده باشد
و بار طوت آید خجسته که از سروت آرد و هرگاه با بعضی
آید خجسته نشاء آرد چون سبب خضه ناکور است
علاج بدو ضرر باشد کمی است فراغ آن خضه و دیگری
نوی کردن قوت خضه تا آنکه از این خضه مانده باشد
مضمضه شود و بعضی علت خضه است که یکی علت پی نای
و باشد و یک روز با نای تمامه روز و هر که را با ضعیف
باشد خضه را و دیرتر که آرد و شخصی که در لاج او سردتر باشد
خضه را و دیرتر کشاید شخصی که خضه را و از سه روز گذرد
یا خضه را و دیگر آید خجسته باشد و اگر با دیرتر است

خورد موافق باشد و هر گز شراب و دیگرانکه شراب با غیرهای قافیه
مضر باشد زیرا که چنانچه قافیه شراب را در معدودین ندارد و چنان
سپارد شود و طبع عت شود و او را بار آورد و کسی که خواهد
دیرست شود طبع را نرم کند و او را زین پس او را ترسید و چنانچه
عرب باید که اندر معنی کاو پا در هر شربت است و وقت شراب
از معدود و چنانچه زوار و دفع کند و چنانکه در وی توانی بار
باشند و شراب خورد و در چنانچه ترش تره پر کنی را و بویهای گرم
نشد و بویید و از بویهای خوش خند باید کرد و در شراب
پنج دانهداد و شش خوردن و بخت دیرست شدن می شود زیرا
که معدود را و بخت کند **در شراب** که شراب را دشمن دارد و دوا
خواهد نمود و دست مشا شود و یک محل آب زینک کسی را نمید
و نمید آب بخت شراب را دشمن شود و اگر چند بار کرد که

[illegible][illegible]

五

2413

[illegible]

مهر آن نوش در درین کند عرق ده درم صندل و چند
مربوط مقول باز ده درم مجوز اسحق و بن خطاطی طاعت
و از آن الم شد بر عرض کشته تا اثر دفع می نماید
و اگر قیسه از جرب باقی باشد چند روز متوالی درین شیخ
نوشند و باید که دفع آن شامل انواع جرب
و با بس و غیر ما بوده باشد مسدود و ای کربت از نمود
مقاله کبریتش باقی رسیده باشد ده درم مایه لادن
مسدود که این ملک جابه درم شش در روز
بعد از رقیه بدن بفسد و اسهال چند درم مع اصلاغ
و این دوا فی صحت آن نیز کثیر النفعه باشد در **مقاله**
روغن گل سرخ کثیر النفعه بزرگ لعاب زفت مازو
روغن بنجد و موم کافور که از آن تا خشک شود بعد از آن

لایق

لایق آنکه اندک اضافی نماید و در موضع شقاق و جرب
شش درم خول با کشته بعد از آن درم کینه پاشیده
باشد موضع شقاق سح شده باقی موضع باشد **مقاله شقاق**
اگر در دست رشت شد رک برین باید زد و اگر در دست
رک اسیم باید زد و اگر ماله توی شد رک برین باید زد
از دست چپ نیز رقع عظیم دارد بعد جرب تا که اندک دست
نورام و در آن نگاه دارد و دیگر چنین کند که شقاق
بر طرف شود و **مقاله** شقاق کف دست بجام رشت شقاق
و صندل و روغن کبیر و بعد از آن زخم برین آرد و روغن پند
بالند و **مقاله** شقاق روغن دانه را به شقاق زرد می کشد
یکمقال مازو اضافی کرده تا شش نرم بگردد و بر کوبیده
احتیاج به شقاق خشک در روغن کوبیده و اگر از آن

زنجبیل اضافی نماید بهتر است **مقاله** زنجبیل سیاه
و اگر کثیر شقاق خشک دارد و پوست کندن و بوی کرم آید
باید اجزای آب و روغن و **مقاله** در جرب زکات و در کینه
موضع شقاق بالند **مقاله** شقاق و با صندل و زنجبیل قط سیاه
بند که اگر از آن کم کند بر موضع شقاق باشد
به نظر است بر در آن زنجبیل سیاه و می که در در که
مسدود و خطه در آقا بگذارد و بعد از آن برین بپزند
نوعی دیگر شقاق و قویا کثیر اصنع و با لوی سیاه که طاعت
دیگر قاب قره با مغز تخم بند و اندک سائید بالند **مقاله**
در چینی و در که هم سائیده بالند و **مقاله** شقاق که بر دست
و یا آبی بهر آب بپزند و بر صندل و روغن کینه پاشیده
طاعت نماید که جرب است در سیاه اضافی و در آن

صندل و روغن کبیر و در آنک جامع موطات ضرر ندارد
و صندل غایب شده است و در روغن و صندل و روغن آن بپزند
و بعد از شست و دانه مورت و آب بپزند و در آن
تبرید و بپزیند و دویه باید کرد که غالی از تقویت و دفع
و منع بگردد و قیاس از قوت غایب باشد شد شست
صندل و روغن کبیر و در آنک شست و روغن کبیر و در آن
در آید از آن و بعد از آن در روغن کبیر و در آن
قیسین خفیف بلیات غذایه مشق و شست و روغن کبیر
یا مخلوطی کینه مواضع باید کرد **مقاله** ضرر و صندل
کرد برین از جرب نهایت برود و بپزیند و با شست و روغن کبیر
سند و صندل باید و مودعی به شقاق **مقاله** شقاق
تقویت و تسخین مزاج است بطلقات مفتوحه بود از آن بهای

تقدیر کا

۱۲۹

12

شرح حرکات رقبه و ودان و انباش و در زبانی و داغ و تپل
 منجه اند و داغ و موجب و اگر یکسبک از بند کور است منقطع گردد
 مجید و بعضی از پس درنگ نیک و اگر از قصد حقین باریک نزدیک
 خون منبس گردد بر بند پنج بر آن محل سوراخ کند از منقطع
 و حکیم است در شش و نوزده که بجا کواخا منقطع کردند
 بیشتر بر این سید اطباء مضطر شدند که از امر درجه کوا
 از قطعات و او را که بود در صورت او را و در زیر چپ کوا که
 بگویند که گشتند و جفت تمام بند کرده دادند و بهر قیام بود قطعه
 مکرر کردند آن موضع و دم که خون بسته بود از بند کوا را صیغ و صیغ
 در آن و دم به آرد و یک از قطعات و دم اندیشه یک و ضعیف
 بودند که بعد از اعلیٰ قصد منقطع کردند و آخر آن خود پیغمبر از این عمل
 آموخته و در موضع سینه خود تابش انداخت و حرکت بسیار اول آمده بر آن

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. There is no text or other markings on the page.

100

2

22

٢٢٩

تتمیل حقایق کرا چنان دستہ اند و اصل
ماہی بتاید الهی شکستہ اند و ابواب عنا
سرمدی بر روی مبتدی و منتهی کشود
اند و از سر چشمه فیض اقدس استفا
ضہ نموده اما بعد بر اصحاب بصائر شا
فہ و ارباب حواطر باہرہ پوشیدہ
نیست کہ علم ستارہ اکیست کہ در آسمان
ماہیت انسان تابد و غیچہ ایست کہ در
چرخ حقیقت و پیوستہ شکفتنی یابد و
عملی کہ بجایہ علم متغی نشد چون بادنی

چون حقیقت و پیوسته شکفتگی را بداند
علی که بجایه علم متغی نشاء چون باشد

که اوراجان نیست و دلی که نسکه دانش
نرسیده از غایت قلبی روان نیست
الناس موتی و اهل العلم احياء والناس
مرضى وهم فيهم اطباء والناس ارض و
اهل العلم قلوبهم سما و نور و ما في النور
ظلمات و رصة العلم راس الخلق كلهم
و در کلام حضرت سید کاینات
علیه و آله افضل الصلوات مذکور است
که نعلم ساعة خير من عبادة سنة فایم بها
للليل و صایم بالتهار و ان قليل العلم

مع

مع العلم كثير العلم مع الجهل قليل و هم فيهم
که العلم و در عهده الله فی ارض و العلماء امانا و ده
و برضیه منبر اهل محقق و اصح و لا یج
که استفادند علوم و حقایق بجز از سر چشمه
فیض الله معصومین صلوات الله علیهم اجمعین
بیشتر نیست چنانکه در حدیث واقع شده که انما یتدری
العلم و علی بابها و من اراد العلم فلیات بالباب
و در رساله عقیده شیخ غزالی مذکور است که انما یران
الحكمة و علی کاسه بنابرین بر طایبان طریق ایمان و
شاربان رقیق عرفان واجب که متوجع باشند

۱۱۲

ملکوت موطن ایشان تا توفیق بدایح و قرب حضرت دو
الجلال و حصول مقاصد اخروی بوجه کمال ممکن است
میشود کرد و خصوصاً حضرت امام الحسین بعون
الواصلین مطلوب الکاملین خورشید سید امامت
شاه سر بر کرامت منبع عیون مشاهد مجمع فنون
بمجاهد مظهر انوار فتوت مصدر انوار رقت فائز
کتاب ولایت آیه مصحف و صابرة قطب فلك سعادت
شمع لکن فانوس فصاحت اقباض من قضي من بعد
جده المصطفی و ابيه المرتضى ام المجد و الانس
ابو الحسن علی بن موسی الرضا علیه افضل الصلوات

مع

۱۱۳

مادامت الارضین و السموات که چون جذبه کوار
سر چشمه علوم و حقایق است و از رشتات زلال فیض
بخش آنحضرت رساله ذمیه در علم طب که علماء
اعلام و حکما کرام از رشتة حیات بخش و مستفیض
سند که کاتب دیوان سراسر خلافت سواد سخن بر بیاض دیده
و چون این رساله بواسطه کثرت استعارات و لغات
عربیة اهل بحر از استفاده آن محروم بودند و از اخذ
منافع و فوائد آن بهره نداشتند ازین جهت افق
عباد الله الغنی نعمة الله بن محمد الحسینی الزاهدی
غفر الله ذنوبها و ستر عیوبها با استدرا و استغفار

مع

انکه مدی علیه صلوات رب الارض والسموات
آن نمود تا فایده اش تمام باشد مجوز مکارم اخلا
اصحاب داخل آنکه اگر بر سهوی اطلاع بایند انرا
بقلم عفو اصلاح فرمایند انرا لا یضیع اجر الحسین
وبالله العصمة والتوفیق وبسید اذمة الحقیق
نماند که چون افتتاح کلام باسم ملک علام سبب
وتمیز است از بقیه حضرت امام انام علیه الصلوة
والسلام رساله را مصدر ساخت به جمله و فرمود
که بسم الله الرحمن الرحیم بلا انکه الله اعلم
ذات مقدس حضرت واجب الوجود بالذات

که در وجود محتاج بغیریت و مرجع عز اوست باد
محتاج است و رحمتی بجز بسیار بخشند است بر
و رحیم بجز بسیار مهربان بر مومنان در سراسر دنیا
و بسیار مغفرت بر ایشان در عقبی این رساله
علم طبت و فرستاده حضرت امام علی بن موسی
الرضا صلوات الله علیه انرا بامون عباسی
و درین رساله مذکور میشود حفظ بدن و
صحة مزاج و تدبیر غذا های مناسب و شربتهای
موافق و داروهای لایق فرمود حضرت امام
انام و مقتدای تمام و روشنی روی اسلام ظاهر دانند

مشکلات بغیر نورانی و اندیشه صایب که از لغات
آن قلوب اهل عرفان متور گردد و کشف نماید
رموز علم لدنی عالم ترین خلق با احکام فضا بعد از
جد بزرگوار خود امیر المؤمنین علی مرتضی علیه السلام
صلوات الله رب الارض والسموات و بوی بوی
و راعب ترین مردمان مجاهدت بعد از پدر علی
علی مقدار خود امیر المؤمنین علی مرتضی علیه صلوات
الله امام جن و انس علی بن موسی الرضا بود و پدر
پاک طینت بزرگوار اظهار افاضه و افضل صلوات و احوال
تمیسات در حال آنکه بامامون خطاب میکرد که بدان

محمد مصطفی

بامیر

بامیر بدین روش که خدای عز وجل مثلاً ساختند است بنده
مومن را سیاهی یاد دهی مگر انکه کس را نبیند آنرا بر او
دوای که حال کنان بداد در در او صفتی در مقابل
صفتی از دست و آن که ان شغای بایند و بی وفوت که آن
عبارت از تدبیر و اصلاح ردا و صفت و تعریف آن
باشد و این اشارت است با انکه تحقیق که اجسام انسا
نیست که عبارت است از هیکل محسوس به مثال ملکوتی
و بارشاه حبس انجمن است که قلب محبط او است
که آن عبارت است از روح و روح حیوانی جوهری
لطیفیت نورانی که حیوة را از قلب بتوسط

از جانب آن هرگاه خطاب کند بسوی ایشان
ملک ساعتی تا مل نماید پس زبان را که تر جانت
فرمان دهد بحواب و این زبان مستغنی نیست مگر
بمعادنت لب و سماعت دندان و آلات و اعضا
بسیار که بعضی از آن که هوای دهنت و بخار
معد و مقول و باری لبها و لبها را نیست قوی
مگر باری دندان و هیچکدام از این اوقات
مستغنی از یکدیگر نیستند بلکه محتاجند
همگی یکدیگر بر انتظام سخن و کلام بنیکی
نمی آید

نمی آید مگر بگویند و در دیدن آواز در پی از برای آنکه
زینت میدهند کلام را چنانکه زینت میدهند آنرا
در آواز دادن و همچنین دو سوراخ داخل میکند
بر ملک از آنجه درست میدارد آواز و بویهای خوش
پس هرگاه که بویی پیدا شود که پادشاه اندر
خواهد و از آن کراحت دارد اگر کند بستانها را
شوند میان ملک و آن بوی ناخوش و آنرا از
پادشاه دفع کنند و پادشاه راست با آنچه مذکور
شد ثواب و عذاب پس عذاب و عقوبت او
تحت تر است از عذاب پادشاهان ظاهر و باطن

در دنیا و ثواب او فاضل تر است از ثواب ایشان
اما عذاب او پس آن غم و اندوه است و ثواب او
شادی است و فرح واصل اندوه در سبزه است
و اصل شادی در غمی است که در آن فرجه جای
طعام را و پرده آن شده و در گردن است و این
هر دو است دور که پوسته اند بر وی پس از آن
ظاهر میشود شادی و اندوه و علامت آنها
در روی مردم دیده میشود و همه این رکعات
بیند از اعمال پادشاه و از پادشاه هر
بعمالان و مصداق این کلام آنست که هرگاه که

داروی خورده و عروق باری میبکند و میسازند
آن دارو را بموضع درد و بدان ای حکام
که بدن آدمی چون زمین خوب است که هرگاه که
ملاحظه کنی و تریب غائی آنرا بعمارت و آب
دادن از آن حیثیت که زیاد نشود در آب
پس باندرون آب فرو رود و ضایع گردد
و گرنه باشد آن آب پس تشنه و بی طراوت بماند
و با این بهم دو شرط زمین معمور شود و غلات
و منافع آن بسیار گردد و زراعت آن غلات
تمام بایند بسیار شود خیر آن و اگر از آن غافل

کردند فاسد شود و در آن پناه نروید پس آدمی
برین قیاس است و بتدبیر در غذاهای مناسب
بصلاح می آید و صحیح می شود و زیاده میگردد و
عافیت در و پس نظر کن ای حاکم در آنچه موافقت
ترا و مناسب است معده ترا و قوه می باید بدان کن
تو و خوشکاری شود بدن ترا از آن طعام پس
انذار کن آنرا از برای نفس خود و آنرا غذای نفس
خود گردان و بدان که هر یک ازین طبایع دوست
میدارد آنچه مناسب و مشابه اوست پس مقیما
کن آنچه مشابه و مناسب حسب دقت و محرکه فرا گیرد

۲۲۷
از طعام زیاده بر قدر حاجت آن زیاده می کار اول
بفساد آورد و از آن طعام فایده نبیند و محرکه
فرا گیرد از غذا بانذار که نه زیاده باشد و نه کم نفع
دهد و او را همچنین است طریق او آنکه فرا گیرد از
طعام بقدر کفایت خود همیشه و دست یکش از طعام
در وقتی که هنوز غذا میل آن باشد پس بدستی که
صلاح معده تو و بدن تو در آن بیشتر است
و زیاده میگرداند پاکیزگی عقل ترا از آنچه غیر
و غیر آن و سبک است بر چشم تو ای حاکم مؤمنان
بخور آنچه در و برود فی باشد در تابستان و آنچه

گرم باشد در زمستان و آنچه معتدل باشد در بهار
و خزان بر قدر قوت تو و آرزوی تو و ابتداء کن در
وقت شروع کردن در طعام بسبکترین غذاها از الحیم
پرویش می باید بدان بدن تو بانذار عادت تو
و بحسب طافت و خشا ط تو و زمان خوردن تو
که واجبست که در هر روزی واقع شود نزد گذشتن
از روز هشت ساعت و بعد از آن بکبار طعام
خوردن تا در روزی دیگر همان وقت باشد بار
طعام خوردن در روز و زبان طریق که در روز
اول ابتدا طعام خوری پس آخر روز و در روز

دوم بعد از گذشتن هشت ساعت یکبار دیگر و همان
انقضا کردن که همچنین اگر کردی جد من محمد مصطفی
امیر المؤمنین علی را صلوات الله علیهما و فرمود که
یک روز یکبار طعام بخور و در روزی که بعد از آن
است دوبار و باید که این بانذار باشد که زیاده و کم
نشود و بر دار دست را از طعام و حال آنکه تو
آرزوی آن داشته باشی و این کلام میتواند بود
که از فرموده حضرت رسول باشد خطاب با امیر
المؤمنین صلوات الله علیهما و احتمال دارد که از
کلام حضرت امام اناام باشد صلوات الله علیه و از برای

مباحند و تا کید نکند از فرموده باشند و باید که شربت
خوردن تو بعد از طعام باشند و این از شربت صافی
است که مدتی بوزمان ساختن آن گذشته باشد
از آن نوع شربی که حلال باشد در شرع و آشامیدن
آن و من بعد ازین وصف آنرا از برای توسیان
کم و طریق ساختن آن باز غایم و اکنون ذکر میکنم
آنچه من و اوست یاد کردند آن از تدبیر فضلای
سال و ماههای رومی که واقع میشوند در سال
در هر فصلی جدا و آنچه استعمال کرده میشود از طعامها
و شربتها و آنچه اجتناب از آن باید کرد و کیفیت

۲۴۹
حفظ و صحت از گفتنهای سابقان و باز میگردیم
بقول آنکه صلوات الله علیه در صفت شربی که خوردن
آن در شرع حلال باشد و استعمال آن بعد از
طعام یاد کردند فضلهای سال اما فصل بیج پس
بدرستی که آن دفعه زمانست و اول آن ما از ماه
است و عدد ایام آن سی روزست و درین ماه
خوب و لطیف و مساوی میشود شب و روز و
زمین نرم میگردد و دور میشود درین فصل غلبه
بلغم و برانگیزه میشود خون و استعمال باید کرد در
از غذاهای لطیف و گوشت و تخم مرغ نیم بریان و باید

غذا

آشامیدن شربت را بعد از غذا بآن باب صافی و آنگاه
باید کرد در روز خوردن بیاز و سیر و ترشی و
پسندیده است در و آشامیدن داروی مهمل
و در آن فصل فصد و حجامت باید کرد **نسیان**
سی روزست و درین ماه روز میشود و مزاج
فضل قوت می یابد و متولد میشود خون و غذای
مشرقی درین فصل پیدا میشود و استعمال
باید کرد در بین ماه از گوشتهای پخته
و مانند آن و طعامهای با سرکه و گوشت
سکار باید بخورد و معالجه بدن باید کرد

درین

درین فصل چیزی چند چون روغن مالیدن در شکم
و مباشرت کردن بغیر افراط و آشامیدن آب
پیشن از طعام خوردن و بوییدن ریاحین و بوی
خوش **ایار** سی و یک روز است و باید عاذر
و نیز ماه لطیف می باشد و آن آخر فصل بیج است
و تحقیق که نفی کرده شده است در و از طعامهای
سبب رنک و گوشتها غلیظ چون کله و گوشت کاه
و خوردن شیر و نافحست در و رفق بخام اول
روز مکرر و صحت در و ریاضت و تردد پیش
از طعام خوردن **درین** سی روزست و درین

فضل نیز درو میشود غلبه و زمان مریه صفرا
و منگی است در وقت و رب کشتن و گوشت
چرب خوردن و پویدن مسک و عنبر و نفع
میدهد در خوردن ترهای بارده چون
کاشنی و خرخ و خوردن خیارین و از کوشنها
گوشت کاه و سه ساله خوردن و گوشت بزغال
و از مرغها گوشت مالکبان و تیل و در راج و شب
و ماهی تازه **تور** سی و یک روز است و حرارت
هوادرین ماه بغایت است و میجوشد آبها از
شدت آن و درین ایام آب سرد باید آشامید

درین

و پیش از طعام آب باید خورد و طعامهای بارد
و میوههای تازه و مانند آن باید خورد و درین
ماه مزاج شراب نقصانی بیدای کند و باید خورد
درین ایام غذاها را لطیفه که زود هضم شود که
چنانکه در حرزینان گذشت و استعمال باید کرد
از بویهای خوش و ریاحین تازه که با برودت
باشد و خوش بوی بود **اب** سی و یک روز است
و درین ماه بغایت میرسد سموم هوا و بر آنکس
میشود زکام حب و باد شمال بیدای شود و **بصلح**
می آید مزاج حب خوردن چیزهای بارد رطب و سود

میدهد در خوردن ماست و دو باید بود
درین ماه از مباشرت و خوردن مسهل و ریاحین
و تره در آن باید کرد و باید بویید ریاحین بارده
اب سی روز است و هوای آن در غایت خوب است
و غالب شدن مریه سودا و قوه آن درین ایام واقع
است و آشامیدن مسهل درین ماه خوب است و نفع
میدهد خوردن شربت و انواع کوشنها معتدل
چون پره یکسال و اجتناب باید کرد از گوشت کاه
و بسیار خوردن گوشت بریان و بسیار عجم و فن
و استعمال باید کرد درین ماه بوی خوش

که بحسب مزاج معتدل باشد و اجتناب باید کرد
از خوردن خزبه و خیار **الاقول** سی و یک روز
است و درین روزها باد مختلف بیدای شود و
دمیدن باد صبا درین ماه بسیار میگردد
و اجتناب باید کرد درین ایام از فصد و مجامع
و آشامیدن دارو و سوده است مباشرت درین
ایام و نافع خوردن گوشت چرب و زانار ترش
شیرین و خوردن میوه بعد از طعام و خوردن
گوشت با مرق آن بشرط آنکه از آلاقی که موجب
خوبی طعام و لذت آن باشد خلایق نباشند و درین

ماه آب که باید خورد و نیک ستوده است در
ریاضت و تتردد کردن **در روزی** روز است
و در و منقطع میشود بارانی که بعد از همه بارانها
آید و فنی کرده شده است در و آشامیدن
آب در شب و درین ایام که بجم باید رفت و
مباشرت که باید کرد و هر صبح هر عه از آب
که مر باید آشامید و اجتناب باید کرد از خوردن
هر چه چون کرفس و فلفل و برنج **اول**
که اول **در روزی** و نیک روز است و قوه میکرد درین
ایام باد های سخت و بر ما بسیار می باشد و نفع

میدهد و هر آنچه ذکر کردیم در تشرین الثانی
و خرداد باید کرد در آن از خوردن طعام سرد
و حجامت و قصد درین ماه نباید کرد و در
استعمال باید نمود در آن غذاهای که در حجب
قوه و فعل **در روزی** و نیک روز است و قوه می
یابد در آن غلبه بلغم و سوزا را هست که پیش از
طعام هر عه از آب که مرغی رند و ستوده است
در آن مباشرت و نفع میدهد درین ایام شو **در روزی**
که در آن ترهای که می باشد چون کرفس و برنج
و کند نا و سود میدهد در و رفتن بجم اول

روز و روغن مالیدن خیر می بر اعضا و آنچه
مناسب آن باشد و ذکر کنند درین ایام از شیرین
و خوردن ماهی تازه و شیر **شباط** بیست و
روز است و مختلف میگردد در و باد ها و بسیار
میشود بارانها و ظاهر میگردد گیاه از زمین
و جاری میشود در و آب و نفع میدهد در و
خوردن شیر و گوشت مرغ و گوشت شکار و
خوردن میوه خشک و درین ماه شیرینی را
که باید خورد و ستوده است درین ایام هر که
و تردد بسیار کردن و ریاضت و اینست

صفت شرابی که حلاست آشامیدن آن بعد از
طعام و پیش ازین مذکور شد فایده خوردن
آن وقتی که ابتدا کردیم کلام را در فضلهای
سال و نیز مذکور شد آنچه اعتقاد کرده میشود
دران از حفظ صحه بدن و طریق ساختن آن
برین و سه است که بکینند از موی با کوزه لطیفه
رطبی که هر رطبی نمین باشد و آنرا میبوشند و در
ظرفی که کنند و آب صافی بران ریزند و مرتبه که آب
آنرا بپوشاند و چهار نکت از سر آن بگذرد
و دران طرف سه روز بگذارند اگر زمستان باشد

و يك روز و يك شب اگر تابستان باشد چس
آنها در يك پاك كنند و اگر ميست آب باران
دران در يك ريزند و اگر ميست نشود آب شيرين
بيلا كنند كه منبع آن از جانب مشرق باشد و سفيد
و بر آف و سبك باشد و آب حنين قبول كننده است
آنجري را كه پيش مي آيد و را بر سر عه از گرمي و سردي
اين دلايت مي كند بر سبكي آب بعد از آن بخوشا
تا بخدي كه جوش بجهد اجزاي موين برسد و بپزد
نام بيابد چس بپشت در آن قيام نمايند و آب
آنها صاف سازند و بگذارند تا سرد شود باز آن

در

آب را مرتبه دوم در يك كنند و فراگيرند از آن
آنها بخوبي تا معلوم شود كه سندن و بخوشا
آنها با قش نرم تا صفائي آن بگذرد و رت مبدل شود
و جوشيدن آن بر تبه بايد كه دو نكته او برود
و يك نكته باقي ماند بعد از آن فراگيرند از غسل
لطيف پا كيزه صاف رطلي دران در يك ريزند و را بر سر عه از گرمي و سردي
پس هر اينه مقدار شربت زياده شود در دريك
پس آن آنها را نگاه دارند و بخوشا کنند تا مقدار
غسل كه يك رطل بود كه شود و شربت بمقدار
اول باز آيد بعد از آن فراگيرند و را بر سر عه از گرمي و سردي

نند و را بر سر عه از گرمي و سردي
مي شود دران نگاه دارند

نباشد و این آتش که مذکور خواهد در آن کرباس
ارزند بعد از آن که حرکتی حاصل کرده و بخند باشند
برین تفصیل زنجبیل یک درهم غزنه نیم درهم
دارچینی نیم درهم زعفران یک درهم سنبل نیم درهم
وانه کاسی جوز هندی نیم درهم مصطکی نیم درهم بعد از آن
س کرباس لایبر میانی حکم به بندند و در دیک اندازند
و فرود آن کرباس را در شربت بروجهی که اشیا
مذکوره بته دیک رسند و پیوسته ملاحظه آن
میکند و آنرا از طریق بطرفی دیگر میکردانند
بدار در حالتی که آتش آن نسیم باشد تا بر تیره گردد

از مقدار غسل بعد از آن صبر کنند تا سرد شود
و مدت سه ماه بگذرانند تا مزاج حرکت ازین چیزها
بدیگری در آید و این هنگام استعمال کنند و مقدار
آنچه ازین باید آشامید یک اوقیه است و در صبح
مذکور است که اوقیه در ایام سابق چهل درهم
بوده اما درین ایام آنچه نزد مردم متعارف
است اوقیه در درم است و پنج درم
و دو مقدار آن از آب خالص آن خم باید کرد
پس مرکب که بخوری ای حاکم مؤمنان مقدار
آنچه وصف کردم از برای تو از طعام بسیار است

ازین شربت سه قلیق را بعد از طعام پس مرکب
که این کار کردی تحقیق که این شدی در آن روز
و شب از جمیع دردها که سبب آن بروده باشند
و از دردهایی که در بدن مدتی دراز بماند مانند
نقرس که در انگشت پای بدیدی آید و با دها که
در بدن پیدائی شود و در بومیا نذ و غیر آن از
دردهایی که در عصب و دماغ و معده واقع میشود
و بعضی از دردهای جگر و سپرزوروده و آله
اندرون پس اگر آرزوی آب تو بسیار شود
بیاشام از آن مقدار نصف آنچه آشامیده بودی

زمان پیش تحقیق که این پیش بصلاح می آورد بدین
حاکم مؤمنان را و بسیار میگرداند میباشند و ضبط
و حفظ او را و بدرستی که صلاح بدن و قوام
بیب طعام و شربت و فساد بدن باین
دوست و اگر بصلاح آوری طعام و شربت
بدن بصلاح آید و اگر فاسد گردانی هر دو را بدین
فاسد شود و بدان ای حاکم مؤمنان که قوتهای
نفسها تابع مزاجهای بدن است و بدرستی که از اینها
تابع حواس و متغیر میشود مزاجها موجب تغیر
حواس و مزاجها و از منیهای پس مرکب که حواس در شود

یکبار و گرم میشود بار دیگر متغیر گردد بسبب
آن مزاجهای بدنها و این سبب تغییر صورتها شود
پس هرگاه که هوا معتدل باشد مزاجها معتدل بود
و با صلاح باشد تصرفات مزاجها در حرکتهای
طبیعیه مانند هضم طعام و مباشرت و خواب
و انتقال بدن از جای بجایی و غیر آن از حرکتها
از برای آنکه خدای تعالی آنها فرمود جسمها را بر چهار
طبیعت اوله صغرا دوم مژه سودا سیوم خون
چهارم بلغم و فی الجمله دو متصف اند بحار
و دوسر و در تحقیق که مخالفت واقع شده میان

ایشان

ایشان پس گردانیده شده آن دو که متصف اند بحار
بعضی نرم و خشک و همچنین آن دو که برود دارند
گردانیده شده بعضی تر و خشک و تفصیل آن برین
وجهست که چهار طبیعت متعلق اند بر بدن انسان
اول سرد و خشک است دوم سرد و تر سیوم گرم و
تر چهارم گرم و خشک پس متفرق شده اند و متقسم
گشته بر چهار جزو از بدن اول بر سرد و تر سیوم
شراسیف و آن طرفهای استخوان پهلوت که مشتمل
بر شکم و بعضی گفته اند که آن عضو و فیت که پیوسته است
به استخوانی از استخوانهای پهلوت مثل عضو و آن

جمیع است که نرم تر است از استخوان و سخت تر است
از پی شانم چهارم پایین شکم و بدان ای حاکم مؤنان
که سر و گوشها و چشمها و سوراخهای بینی و دهان
و اصل بینی از خونت و سیوم و بلغم و باد است
و شراسیف بدو معنی که مذکور شد از مژه صغرا
و پایین شکم از مژه سودا است و بدان ای حاکم
مؤنان که خواب سلطان دماغ است و او سبب
قوام بدن است و موجب قواست پس هرگاه که
خواهی که خواب کنی باید که خوابت بگردن
تو اول بر جانب راست باشد بعد از آن منقلب شود

علا

بجانب چپ و همچنین بر خیز از خوابگاه خود بر آنجا
که ابتدا کرده بآن نزد خواب کردن و معتاد ساز
نفس خود را بر آنکه به نشستن از شب دو ساعت و داخل
شود در متوقفی از برای گذاردن حاجت که لازم
انسانست و در نیک کن در آن مکان بقدر آنچه بکار آید
حاجت خود را و بسیار مباحث در آنجا که بدو رستی
که از بسیار در نیک کردن در متوقفی دار الفیل
پیدا می شود و آن زیاده شدن و ورم کردن ساق
است و در بعضی فسخها واقع شده که در نیک بسیار در
وقت قضای حاجت موجب دردی میشود پنهانی

که معلوم نباشد حال او و مرایم دردی چنین علاج
آن صعب باشد و بدان ای حاکم مؤمنان که بفرمایید
آنچه بدان مسواک کنی خوب است بدستی
که آن جلا میدهد دندانها را و خوش میگرداند بوی
دهن را و حکم باشد میگرداند گوشت دندانها
و آنرا عیشتی میگرداند که چندان سود میدهد
کاهی که باعتدال باشد و بسیار شدن آن دندانها
تنگ میگرداند و سبب جنبیدن دندانها میشود
و ضعیف میسازد چنانچه دندانها پس هرگاه خوا
د که دندانهای او محفوظ بماند پس باید که بکشد قون

الابل در حالتی که آنرا سوخته باشند و کرم مانع شود
و کل و سبب طب و جب الابل و باید که این اجزا را بر
باشند و ننگ اندازد و چهار یک جزوی از این جزوی
باید پس بعد از اینک صلابه باید کرد بعد از آن
بر دندانها باید افشاند که بدستی که این داور و ننگ
می دارد دندانها را و حفظ میکند دندانها را
از آفتی که عارض آن میشود و هر که خواهد که سفید
شود دندانهای او باید بکشد قدری از ننگ اندازد
و مثل آن کف دریا و هر دو را نیک بگوید و بر دندان
افشاند و بدان ای حاکم مؤمنان که احوال آدمی بنا

الابل

فرموده حق تعالی او را بران احوال و گرداننده و
تصرف کننده با آنها چهار حالت اول پانزده
سالت و درین وقت بسیاری قوت و جوانی
است و حسن او و نیکویی او و غلبه خون در جسم
او بعد از آن حالت دوم است و آن از پانزده سال
تا سی و پنج سال و درین مدت موه صفا در بدن
او غالبست و قوه و استیلا بسیار دارد بر شخص
و این قوی ترین چیزی در وجهه برین می باشد
تا موه صفا تمام شود و آن در سی و پنج سال بعد از آن
داخل میشود در حالت سیوم تا آنکه تمام شود مدت

عمر و بیست سال پس غالب شود در بدن او موه سودا
و این سی حکمت و شناختن چیزها و دانش
اشیا و پوستکی امور و صحنه و نظر کردن در عاقبت
کارها و صادق بودن رای و تدبیر و ثبات دل
و قوی در تصرفات بعد از آن داخل میشود در
چهارم و آن غلبه بلغم است و آن حالتی است که از آن
برخی گردد و از آن تجاوز نمیکند مادمی که باقیست
الانهایت پیری و غایت ضعف و تلخی عیش و کدورت
جسم و نقصان قوه و فنا در وجود و حود و فنا
امور و ایجاد می که نمی شناسد چیزها را تا آنکه مکرر

نزد او بیان کند و خواب میکند نزد مردم و بیدار
 میباشند در محل خواب کردن و بیدار میکنند از آنجا
 حسرت ایام سابق و زمان گذشته را و نزد
 مردم بیان میگوید آنچه بر او گذشته و سپلا شده
 در اوقات غم و از غایت ضعف بموشه است که
 زایل میشود ستون جسم او و متغیر میگردد
 آنچه نزد او مقدر و معهود بوده و خشک میشود
 آب رونق و تازگی او و نقصان میابد حسن و
 نیکویی او که می شود رویدن موی و ناخنهای
 او و همیشه جسم و قوی او منعکس میشود و در

بزرگ

بنتزل می آورد و اقبال او مبدل یابد بار می شود تا
 آخر عمر از برای آنکه درین مدتی بلم بر دست و
 غالبست و آن بارد و جامدست و این مرد و صفت
 سبب هرفنای حبیبیت که مستولی شود و در آن
 قوه بلعیه و تحقیق که با مردم از برای حاکم مونس
 همه آنچه محتاج است بآن در تپس و سیاست مزاج
 و احوال جسم و علاج آن و اکنون یاد میکنم آنچه احیاناً
 دارد بخوردن آن از غذاهای و داروها و آنچه
 واجبست که جای آورد و مرتب آن شود در اوقات
 خود پس هرگاه خواهی که حجامت کنی باید که آن در

زمانی واقع شود که دوازده شب از هلال
 گذشته باشد تا پایان زده یعنی باید که
 حجامت کرد در میان این چو عدد ^{شماره}
 که بدرستی و تحقیق که اینچنین حجامت کردن بدن
 ترا صحت بخش میدهد پس هرگاه که ماه نقصان یافت
 حجامت مکن مگر آنکه ضرورت باشد و ترا احتیاج
 نماند باشد بآن و این سبب آنست که خون نقصان
 می یابد در کم شدن هلال و زیاده میشود در زیاده
 آن و باید که ایام حجامت بقدر و عدد سالها باشد
 که گذشته است بر شخص و این مبالغه است که حضرت

مصلحت

صلوات الله علیه فرموده جهت کثرت فواید و منافع
 حجامت پس مرد بیست سال هر بیست روز حجامت
 کند و سی سال هر سی روز یکبار حجامت کند و چنان
 کسی که رسیده عمر او پنجاه سال هر چهل روز یکبار
 حجامت کند و آنچه زیاده باشد برین پس این مرتبه
 عمل کند و بدان ای حاکم مونس آن که تحقیق که حجامت
 منافع بسیار و فواید بسیار دارد و چیزی دیگر
 قایم مقام آن نمی شود بجهت آنکه حجامت فرا میگیرد
 و میکشد خونی را که در رگها بارگشت و آن
 رگها را کند و شده است در گوشت و در رگ

موضع جمع نیت پس حجامت قوه آن دارد که خون
ازین رگها برآکنده باریک پیرون آرد نه عین آن
از داروها و دلیل صدق این کلام آنست که حجامت
قوه را از بدن نمی برد و در حال حجامت کردن
در بدن حاصل نمی شود چنانکه در وقت فصد کردن
میشود و حجامت کردن موضعی که از سپردن
فرورفته نفع میدهد که آنی سر را و حجامت آن عین
و آن دور کند که اگر در محل حجامت کردن تیغ بر
یک یا از آنها زنند خون بسیار از آن پیرون آید و آن
شعبه ایست از رگ و رید تخفیف میدهد که آنی

سر و رو چشم را و آن سود میدهد در دندانها
را و بسیار است که رگ زدن قائم مقام اینها شود و
گاه هست که حجامت میکنند بر خرقه یا از برای
علاج شق شدن اجزای دهن و از برای فاسد
شدن گوشت بی دندان و غیر آن از دردهای
دهن و همچنین حجامت میان دو شان نفع میدهد
از خفقانی که سبب آن امتلا و حراره باشد و حجامتی
که واقع شود بر ساقین گاه هست که که بسیار
امتلا را که ساختن ظاهر روشن یعنی امتلا را
از و زایل میکند و سود از دردهای که در مانه

در کرده و شان و رحم و روان میازد خون حیض
را لیکن بدن را ضعیف میکند و گاه هست
که عارض میشود او را حالتی مانند سهوشی الا آن
که سود میدهد کافی را که بر اعضا ایشان آید
و قتلها برآمده باشد و آنکی که خواهر که تخفیف یابد
از آن حجامت باید که اول بار که تخم را بر عضوی نهاد
در میکند مبالغه نکند بلکه مرتبه مرتبه زیاده میکند
و باید که چون تخم را بر عضوی نهاد نوبت دوم نکند
را زیاده کرد و اندر نوبت اول و همچنین باید که نوبت
سیوم زیاده باشد بر نوبت دوم و برین قیاس

نوبت چهارم و پنجم باید که تیغ نزد تا آنکه نیت سرخ
شود موضع حجامت موجب نگرانی بزرگان و بسیار
نکندن آن و باید که آهسته بزنند تیغ را بر پوستها
ندم و پیش از آنکه تیغ زنند موضع حجامت را بر روغن
چرب سازند که بدستی که این سبب تخفیف درد میشود
و همچنین چرب کردن تیغ را در حجامت و نشستن
را در فصد و چون از حجامت کردن فایده شود
آن موضع را نیز روغن بالاد و باید که چون فصد
کند قطره چند از روغن بر رگها بریزد تا آنکه
پنهان فستوند در گوشت و بدان سبب صاحب آن

مضرت باید و باید که قصد کند ضد کننده انگشت
از رکهار که را که در موضعی واقع شده باشد که
گوشت بران کتب باشد از برای آنکه چون گوشت
بر بالای رک کمتر باشد در آن کمتر بود و آنچه
از رکها در حالت ضد است بیشتر دارد جدا از
ورک فیما لا است از برای آنکه هر دو متصلند
بفضل و آن ترکیب از گوشت و پی و پوستی که بر
روی این رکها کشیده نیز سخن دارد و اما رک
باسلیق و الخ پس اگر آنجا در ضد کمتر است بجهت
آنکه بر بالای این رکها گوشتی نیست و واجبست که

که

که میسازند موضع ضد را آب کورتا آنکه خون
ظاهر شود و خفیه در زمستان تحقیق که آن زهر
میسازد پوست را و کم میکند اندر او آسان
میشود بجهت آن ضد کردن و واجبست
در جمع آنچه ماذکر کردیم از پس و ن آوردن
خون بجهت در ضد و حجامت آنکه اجتناب کنند از
زنان پیش از هر دو بد و از ده ساعت و حجامت باید
کرد در روزی که هوا صاف باشد و ابر نباشد
و باد سخت نباشد و پس و ن آوردن خود را بقدر
آنچه ظاهر شود از تغییر او و در آن روز بخام

منع

نباید رفت که بدستی که آن سبب درد میشود
بریزد بر سر و بدن خود آب کورتا و این کار را
ساعت نباید کرد بلکه بعد از آن باید و بر نو باد
که از حجامت دور شوی چون حجامت کرده باشی
پس بدستی که تب دایم از آن پدید شود و هر
گاه که اعضا داشته باشی بعد از حجامت کردن
پس فراموش از پاره حجامت نرم را که از ابرو شیم باشد
با غیر آن و بر موضع حجامت انداز و فراموش بگذر
نمودی از ترایق اکبر و آنچه که در آن بشر است
منع معتدل و آنرا بخور یا بشر است فو که و اگر

منع

معتدل باشد و آنرا نیاید پس شربت ترنج پداکن
و اگر از این شربت حاجتی نیاید پس بخور ترایق مذکور
بعد از آن که نیک خاییده باشی و از آن چند
آب بنم کریم بیاشام و اگر در زمستان و هوای سرد
باشد پس بیاشام بر بالای آن شربت را که از سر که
و عمل ساخته باشند پس بدستی که هرگاه که تو
این کار کنی اینی که دی از قوه و از برص و مذهب
و مرض خدام با حق خدای تعالی و باید مکید و آنها
از شربت ترایق را پس بدستی که آن نفسی را
قوه مبدع و زنده و تازه میکرد و از خون و غویر طعام

شور را بعد از آن سه ساعت که تحقیق که از آن
خوف آن هست که چرب و خاریدن اعضا پیدا
شود و اگر خامی بخور ازینو چون حجامت کرده
باشی و بیاشام بر بالای آن از شربت لطیف بکیره
که پیش ازین صفت آنرا ذکر کردم و بالبدان مو
روغن حنزی لا و اندکی از مشک و کلاب و
پاره ازان بر سر ریزد رسائی که از حجامت فارغ
شده باشی و اما در تابستان پس هرگاه که حجامت
کنی بخور سبکاج لا و هلهله و مصوص را نیز
و این سه نوع اند از طعام که رفع حرارت میکنند

و نیز

و بخور توشی لا و بریز بر سر و غنی بنفشه را که آتبخ
باشی آنرا کلاب و اندکی از کافور و بیاشام از شربت
که وصف کردم در تابستان از آن طعام خورده باشی
و بریز از آن حرکت بسیار کنی و کاری کنی که غضب
بر تو مستوی شود و همچنین در وشتو از مباشرت
بازنان آنروز که حجامت کرده باشی یعنی آنروز
ازین سه کار در و باشی و حذر کن ای حکیم که
از آنکه تم ترغ و مامی باید یک بخوری و باید که این دو چیز
در معده جمع نباشند در یک وقت که بدستی که از
اجتماع اینها در اندون آدمی مرض نفوس و قوی

و بواسیر و درد دندان پیدای شود و شیرینید
که جماعه بخورند هرگاه که جمیع شوند در معده
موجب مرض نفوس میشود و از مداومت
کردن بر خوردن سیاه کلف پیدای شود در
رو و آن سفید است که بر پوست ظاهر می گردد
و خوردن طعامهای شور و کوشتهای بسیار
نمک و همچنین مامی شور خوردن بعد از فصد
و حجامت موجب پیدایش شدن بلق است
و جرب میشود و از خوردن کرده و آلات
اندرون کوفند و یک مثانه پیدای شود و

۲۵۹
و از رفتن بجماد در حالتی که شکم پراشند از طعام ۲
قوی پیدای شود و غسل کردن در شب بر سر که
چشم را از نظر کردن راست و غرضی که چنین کند
احول میگردد و مباشرت کردن با زن حایض
سبب جذام میشود در فرزند و مباشرت کردن
با آنکه در عقب آن آب بر عضو زنند موجب آن
میگردد که سنگ مثانه پیدایشد و مباشرت کردن
بعد از مباشرت با آنکه در میان مرد و غسل کرده
باشند سبب آن میشود که فرزند دیوانه باشد
و از بسیار خوردن تم ترغ و مداومه کردن به

در دهن بسیار می شود و سبب آن میشود که با دما
در روی معده بدید آید و از بسیار خوردن
تخم مرغی که با آتش نرم نموده شده باشد و بوی سنگی
نفس و بیلا می شود و منشأ باد و نفخ است و از
خوردن گوشت خام کرم در شکم پیدا می شود
و از خوردن انجیر پیش دریدن بیلا می شود
کاهی که مداومت کنند بر آن و آشامیدن آب شیر
در عقب طعام کرم یا شیرینی دندانها را ضایع
میکرد و بسیار خوردن گوشت شکار و گوشت
کاو و عقار را منقیر می سازد و از آن فم نقصان می یابد

و سرگشته می شود و دفعه اولی می آورد و فواید
بسیار میکند و هرگاه خواهی که بجام روی و در
سرنگشی و از آن آزار نیابی پس پیش از آنکه قدم در
حمام فنی بپاشی پنج مرتبه از آب نیم کرم که بدستی و
تحقیق که این حمام سالم کردی باذن حق تعالی از درد
سر و درد نیم سر و درد نیم روی و بعضی گفته اند
که یک کف آب بر سر زنی نهد و دخول حمام و بدان ای
حاکم مؤمنان که حمام ترکیبیافته است چون کب
بدن جهت آنکه مرکبت حمام از چهار خانه و چهار
مرتبه چنانکه بدن مرکبت از چهار طبیعت خانه

اول سرد و خشک است و خانه دوم سرد و تر است
کرم و تر و خانه چهارم کرم و خشک است و ^{منفعت}
حمام بسیار است اول آنکه طبیعت را میسر سازد
با اعتدال دوم پاک میسازد چو را از اعضا
سیوم نرم میسازد پی و رکها را چهارم
قوة میدهد اعضای بزرگ را چون دل و کبد
و دماغ و عظم میگذارد فضله را از بدن ششم
دور میسازد عفونتها را از جسد پس هرگاه که
خواهی ظاهر نشود در بدن تو دانه یا ماسه نماند آبله
یا غیر آن پس ابتدا کن نزد دخول حمام برو غن

۲۶۱
مالیدن بدن خود و درین وقت روغن بنفشه
مناسب است و هرگاه خواهی که نوره کشی و نرسد
با عضای تو دیشی یا جراحتی از سوختن یا غیر
آن پس میشوی اعضا را با آب سرد پیش از نوره کشیدن
و هر که خواهد که بجام رود از برای نوره کشیدن
باید که اجتناب کند از بلشرت کردن باز نا
پیش از آن بدوازده ساعه و آن یک روز تمام
و باید که بیندازی در نوره اندکی از صبر و قافیا
و حوض صبر با آنکه این اجزا را جمع کنی و اندکی از برب
بر داری و با نوره ضم کنی و نباید انداختن جزوی

از این اجزای آنکه سرد شود نوره در آب و باید که
 آنکه بر نوره ریزند که می باشد و بخت باشد در
 با بونه و مرز نکوش یا بنفشه خشک در آن رخت
 باشند یا مجموع همه اجزا را ضم کرده باشند
 و از آنها آنکه برداشته در آن آب ریزند
 حاصل که آن اجزا با نوره ضم کنند یا اجزای دیگر در
 آب بخوشانند میتواند بود که متفرق باشد
 و میتواند بود که جمع باشند و آب را آنقدر
 بر نوره باید ریخت که بکشد بوی آنرا و باید که زریخ
 مثل ششک و در بعضی نسخها سه یک واقع شده و

بمانند بر جسد بعد از آنکه پرون آمده باشند از آن
 و فارغ شده چیزی را که بوی نوره از بدن پس در
 چون برون شفا و لسان العصفور و خا و گل
 و نیل خواه متفرق باشند این اجزا خواه مجتمع و مرکب
 خواهد که این باشد از سوختن اعضا بسبب نوره
 پس باید که که گردانند منقلب ساختن آنرا و باید
 که چون بر اعضا کشند مبادرت و شتاب نماید
 در شستن آن و باید بدن خود اندک از روغن
 گل و اگر بسوزد اعضا از حرارت نوره فلاک بود
 عدس معش و نیک بگوید و در کلاب و سر که حل کند

و باید بر موم صغیر حرارت نوره بآن رسیده باشد
 پس بدستی که نیک می شود باذن حق تعالی و آنچه
 منع میکند از مضرت رسانیدن نوره ببدن
 آنست که بمانند بر اعضا سر که انگور که کهنه و ترش
 باشد و روغن کماله بدنی خوب و مرکب خواهد که
 از درد مثانه شکایه نکند باید که نگاه ندارد بول
 را و اگر چه سوار باشد بلکه زود دفع آن کند و مرکب
 خواهد که از درد معده اینها نباید که در اشای
 طعام خوردن آب بخورد بلکه بعد از آنکه فارغ شده
 باشد و زمانی نیک گذشته آب بخورد و مرکب در

اشای طعام خوردن آب خورد مرایه بدن او و طبع
 و فساد پیدا کند و معده او ضعیف شود و فریاد
 در کافه طعام را و طعام در معده او نفیض نیابد
 حاصل که مرکب در معده طعام خوردن آب بر روغن طعام
 کشد چند بار طعام در معده او حضم نیابد و فایده
 از آن طعام نیاید بدن او سرد و مرکب خواهد که او را
 سنگ مثانه نباشد و بول او بسوزد پس و نیاید
 پس باید که حبس نکند معده از نزول و در روغن کشد
 در نیک کردن در مباشرت با زنان و مرکب خواهد که
 اینها باشد از درد معده و ظاهر شود او را باد های

بواسیر می باید که بخورد و حشمت هفت جزا
 برفی باروغنی کاو و روغن که آمیخته باشند
 آنرا بر روغن زیتون خالص و مرکب خواهد که
 باشد فرا موشی او و حفظ کند چیزهای
 بسیار را می باید که بخورد هر روز سه قطعه از
 زنجبیل که آنرا بعل برورده باشند و نان خور
 سازد خوردن را باطعام را در هر روز و مرکب
 که زیاده شود و در قیاس باید که بخورد هر روز سه
 باقند سفید و مرکب خواهد باغنی او شق نشود و میل
 بزردی نکند و کرد اگر دناخن او فاسد نکند

س

پس باید که دناخن نکند و اگر روز پنجشنبه و هر که خواهد که در
 کوشش نکند پس باید که در محل خواب بنشیند و کوشش کند
 و هر که خواهد که با نر نامزد نکند و اگر با نر نامزد
 ایام زمستان پس باید که بخورد هر روز سه قطعه از
 عسل یا نان یاغنی و در آن ای حاکم و مومنان که
 عسل را در لیل ها که شناخته میشود با آنها سود
 دهند آن از حضرت رسالت و این چنین است
 بعضی از آنها می آید که چون قوه شامد بوی
 آنرا در میان عطسه آورد و بعضی از آنها آنست
 که محل چشیدن زبان سوزشی پیدا کند و منی آورد
 و ظاهر معنی این دو نوع از عسل قاتل و کشنده است

گویند که از این سمیت است اگر چه از عبارت معنیهای
 دیگر پیدا میتوان کرد و نکته در تحقیق اینها که در رسم
 باشد هر یکی را علامت و نشانه است بدانکه طعام
 که مکرر در عظام و غیره داشته باشد ملاحظه کند
 لازم است چه بواسطه بوی خوش بسیار را بجهت ناخوش
 نر ظاهر نشود و در شناختن طعام و لباس نر که
 علامت است بدانکه آشی که در نر بود لعاب ناکه
 در نر آن مایل بسپاهی بود و نر در سر و سر و
 خطها پیدا آید و بیاق بر نر که بی طاقس بود و کوبید
 نر اگر در گوشت فدیله بود کباب بود مثل
 دود و غبار بی باله آن پیدا شود و اگر نر بی باله

نرند

نرند مثل خانه عنکبوت ظاهر شود و مایل بسپی و
 نر دی و کوبید علامت نر در نر است و نر است که
 بر خطها پیدا شود و مایل بسپاهی و کوبید علامت نر
 در نر است مثل حلای شکلی و عسل آنست که بر و کج سپاه
 و سبز پیدا شود و علامت نر در نر است که بر و
 کف بسیار پیدا شود و حکم و متغیر کرد و با لحظه کوبید
 طعام نر ناکه اگر سفید بود سپاه شود و اگر سپاه
 بود سفید کرد و کوبید علامت نر در نر است و در نر
 و لباس و نر آن بود که از این اجناس غباری بر آید
 بر نر که چشم و هر کسی که از این پس شد یا بر نر نشیند
 خاری این اعضا عظیم پیدا شود و نر و نر و نر و نر

پای آید و این امر افزایده گردد و مزاج اعضا
فاسد گردد اگر علاج نیابد در یک هفته هلاک شود
و اگر کسی میل شود تا چیزی بکشد بوییدن اندام
بدرستی که بوییدن او منع میکند زکام را در همه
روزهای زمستان و همچنین آسپاه رانده تناول نمودن
حب السور که شویزی است نیز این میگرداند از زکام
و هرگاه کسی ترس از میل شدن زکام در روزه
نامشأن بیند باید که بخورد خیاض را هر روز و باید
که حدی کند از نشستن در آفتاب هر که ترس از سردی
نیم می یازد باید که در پهلوی میل شود یا ترس از گرمی ^{استخوانهای} _{پهلوی}
پهلوی

راست پس بزد بر جانب چپ وقتی که اراده
خواب کردن داشته باشد و حرکت خواهد که بلغم
از بدن او دور شود یا که گردد باید که بخورد
مرصباح اندکی از کوارشی که با آن حدی و تری
باشد و بسیار بخام رود و بسیار از زبان می آید
و در آفتاب بسیار نشیند و اجتناب کند از همه
غذاهای سرد که بدتر می باشد اینها بلغم را زایل میکند
و آنرا میسوزاند و حرکت خواهد فرو نشاند آتش
صفر را پس باید که بخورد هر روزی چیزهایی که در
طبیعت قوی باشد و سرد و آسایش دهد بدن خود را

و حرکت و قوت دهد که سازد و آنچه دوست دارد
نظر بسیار کند و حرکت خواهد که سودا را سوخته
کود پس بر و باد که بسیاری کند و رکهای بکشد
و مداومت نماید بر نوره کشیدن و حرکت خواهد
که باد سرد از بدن او دور شود پس بر و باد
که حقیقت کند و روغنهای نرم بر بدن بالاد و بر
باد که اعضا را گرم کند بآب گرم که آنرا در جایی
که آتش بسیار باشد چون کفخ و غیر آن گرم کرده
باشند و اجتناب کند از هر چیزی که سرد باشد
و لازم خود که داند هر چیزی را که گرم و نرم

باشد اگر خواهد که زایل شود از او بلغم باید که صبح
یکمغال اطر بفل صغیر تناول نماید **عسل** یا امین که مزاج او
است که مسافر که سفر کند باید که معده او از طعام معتدل
نباشد و خالی از طعام نباشد و باید که بعد اعتدال
باشد و احتیاز نماید از گرمی که موجب خطر است و باید که
تناول نماید از غذاهای باره مثل قریب و ادیان خود
شبست که می باشد از گوشت ماهی و شکمبه و باچه و
هلام نان خور شبست که فایز کند باشد از گوشت بره
کاو و همچنین می گویند و ترب و آب غوره و امثال آن از
طعامهای باره تناول نماید و بدان با امین که
که سفر نمودن و سی کردن سخت در گرمای گرم می

رساننده آن بدن مله سر را یعنی بدن صاحب سل و لاغر
 هرگاه خالی از طعام باشد و سفر نافع است بدین که فربه
 باشد و دیگر از صلاح مسافر و دفع مضرت از آن است
 که آب هر منزل که به منزل دیگر رود بآب آن منزل که
 نزول میکند مزج سازد و بخورد و دیگر شرط مسافران
 آنست که قدری خاک پاکیزه از شهر خویش بردارند
 و بهر منزل که نزل میکنند قدری از آن در آب اندازند
 و ظرفی اندکی حرکت دهد و تا خنک نماید در شراب
 تا صفای خوبی پیدا کند و فایده در محافظت آن آب
 آنست که تا آب آن منزل را موافق طبع او سازد و
 بهتری آنها از جهت شرب برای مقیم و مسافر آنست
 که باشد

که باشد چشمه و از جانب مشرق و سبک و صافی و آبش
 باشد و باشد جاری شدن او از جبال کل و از جبال سنگ
 بنابر آنکه در زمستان کمی است و در تابستان معده و ملین
 و نرم است از نافع است اما در حرارت و رطوبت مزاج نکند
 و آب شور و ثقیل طبع و شکم را خشک کند و آب
 براف و یخ زبان کار و ناسازگار است و کلبی الضرا
 و اما آب چاه خوش طعم و شیرین و صافی و بسیار
 نفع است اگر دایم کشند و محبوس نباشد و در زمین
 و اما آب ستاده در حوض یا غدر یا کوچه ها و شوره
 زارها پس بدتر است اگر کم و گرانست در تابستان بواسطه

توقف و سکون او و دوام طبع آفتاب بر او و ملاطفت
 نمودن بر شرب او و صفا زیاده میشود و سبب برین که
 کرده و بدان یا این که مغایرت و مجامعت نمودن
 بزبان در اول شب و زمستان و تابستان در حین
 که معده از طعام پر باشد و عروق متلی محمود و
 پسندیده نیست و متوال میشود از مریض و خونی و
 لجه و نفوس و نفوس در یک شانه و تقطیر بول و باد
 فتق و ضعف بصر و حرکت و پس هرگاه اراده دخول
 نمائی باید که در او از شرب یا مثل بنابر آنکه اصل است
 از برای بدن و امید دارستی بمحصل دل و دلوی
 که حاصل

که حاصل شود از آنکه از روی عقل فهم و باید که بدین
 از مجامعت ملا عبد زمانی و حرکاتی که موجب شوق و
 اشتیاق باشد بفعل آوری و سخت بگیری پستانها
 او را از زیر که این فعل موجب غلبه شهوت میشود و در
 زن و سبب جمع شدن آب و مت نیز که آب او برود
 و آید از پستانها و او شهوت ظاهر میشود از روی
 و چشمهای او و میل و اشتها پیدا میکند و مثل میل
 و اشتها و تو با او پس هرگاه این فعل بجای آوری باید
 که در آن حال ایستاده نباشی و راست نشستی بلکه میل
 بجانب چپ پس هرگاه فارغ شوی ایمنی از حصار و
 از این منته بدارن الله تعالی بعد از آن غلظت و سبب

شربت عسل که در او موم میانی باشد و موم میانی مانند
 صفتیست که در کوه دارا بحر حاصل میشود و بعضی کوه
 عرف کوه است و در وجه دیگر چهارست با بیاضا مثل عسل
 کوه که قند بدست می آید که باز میگرداند مثل آن آبی که از او
 جدا شده باشد و همان قوت باقی ماند و در اتحاد
 نبوی مصطفی علیه السلام علیه با سناد معتبر دارد
 شده منقول از امیرالمؤمنین علیه السلام باینکه اختیار
 کنند از زبان زنی که متصف باشد با این صفات که ترجیح
 الشرائع العزائم العیال المبرور فان کما همها فعلی الصدا
 یعنی ترجیح کند و بخیر اهل بیت کند کون سرون بر کوه
 فراخ چشم میانند بالا بس اگر مکرر داری و غرضی نیست
 صدق

صدق و دیگر دارد شده که لا تنزحین شبهة ولا
 طهارة ولا تقویة ولا صبر و لا لغو تا ترجیح میکند
 الشریح نزد امیر اصناف زبان اول شبهة یعنی زنی از قاف
 چشم بدست می آید و دوم طهارة یعنی زنی در راز باریک لاغز
 سیم طهارة یعنی زنی که تاه بالا می رود چهارم صبر و
 یعنی زنی عجزه مدبره پنجم لغوت یعنی زنی که زنی نواز
 شود و دیگر داشته باشد و بنزد دارد شده که زبان
 بر چهارم غلظت اول جامع جمع یعنی زنی که بسیار باشد
 خیال و خلق او و عقیقه باشد و دوم ریح ریح یعنی زنی که
 که در دامن دل و دوش شکم او و لری دگر باشد سیم
 که ریح یعنی زنی که بد خلق باشد با ترجیح خود چهارم

غلظت که او نسبت بشوهر خود غلظت غلظت است یعنی غلظت که از
 پوست ساخته باشد که در و شبش بسیار افتاده باشد
 و خورد او را و شوهر را قوت نفع آن نباشد و بدان یا امیر
 بدست می آید که جامع نماید در وقتی که قمر ریح حل باشد
 باشد زنی که حل انشی است و شرف شمس جهت محبت و داد
 نیکت و افضل جهت آنست که قمر ریح شرف باشد که انشی
 قمر است و ریح ثابت است از برای ترجیح و جامع نیکت
 و قمر لطیف و بدان یا امیر که انچه در این سال ذکر کردیم
 هر که نگاه دارد و محافظت نماید و این طریق رود و بخواند
 نکند از انواع بهار میا و علل و مریض و سالم باشد و خوا
 جش معقول کرد و وسایل همار و عاقبت عیش نماید و باقی ماند
 و بدان

و بدان یا امیر نباید که متفاوت کنی بجهان کسی که علم ندارد
 و از عاقبت دست و در حد احوال متابعت کنی و در وقت
 نماید و عمر بچل و غفلت کنی زنی در روز کار ضایع سازد
 و گوید که من اشیاء متضاده ثقیل کشف چاقوت بخیرم
 ضری نمی یابم آنکس بر مثال بهیست معطل که در می غم غم
 شوق چو سیماب و اوقات مهمل میگذراند و با سواد
 بر میخیزد و فصلی بر آگاه میکند و شب غافل میخیزد و نظیر
 آنست که اگر زنی در اول خیانت عفو بیزاید و زنی
 بدست بکشد اما چون عفو بیدین کشاخ کرد و در زنی
 کرد و پیش نماید و از عاقبت بیدین کشاخ ناکاه کرد و زنی
 آید و شعله دست و پا نشی بدست و کالاب اند و انگاه ضایع

بسم الله الرحمن الرحيم
 حمد و ثنائی که در وایح عطر آن مجال خلوت
 نشینان عالم ملکوت را معطر دارد و شکو و سپاس
 که فوایح نشر آن بجامه ذکر سجده طراز از خطایر
 جبروت را معتبر سازد ذات ذوالجلالی را سرود
 که از ترکیب کاف و نون کافر موجودات را از لکم عدم
 بعالم وجود آورد و از میان ایشان جوهر پاک آدم را
 در عالم خاک پیدا و بجعلت ای جاعل فی الارض
 خلیفه منعم بشر بآیات علم آدم الالهام کما اشرقت
 معرفت ساخت و از آن جوهر کرامت آید جوهر پدید
 و در رشا هوار ایجاد و بتاج کثیر الالبتهاج و
 هم علی کثیر ممت خلق تانفصیل سر بلند است
 تا بسبب ایشان آثار قدرت یندای حق حکمت با

ربانی بر صفات روزگار پیدا و هویدا شد و
 از میان ایشان سید سادات مسند سعادت و
 بزرگوارید تا خلایق را از بند ضلالت بپشت
 هدایت انشاد فرمود تا ملحق الالهی و لنا محمد
 جلال الله فتم الرب والولی تعالی الله تعالی الله
 و صلوات نامحدود و تحف تحیات نامحدود
 نثار مرقد مظهر و مشهد منور خورشید سپهر رسالت
 و ماه فلك جلالت شمع انجمن انبیا صدر نشین
 صفة اصطفا یعنی سید کونین و خواجه قیام
 و قوسین مقصود لولاک لما خلقت الافلاک
 نلین خاتم و ما ارسلناک مکرّم مجتبی محمد
 مصطفی علیه من الصلوات افضلها و من الثمات
 اکملها و نوافخ تسلیات غیر پر و رایح تحیات

عطر آمیز بخور مشهد معطر و مرقد منور اولا
 و آل محمد خصال و کد هر یک در دریا ای مایه
 و ولایت اند و بر آئینه تعظیم ای تبارک فیکر
 کتاب الله و عترتی خاصه المنصوص بنص انما ولیکم
 الله المنعوت فجعت من کنت مولاه فاعلم مولاه
 اما بعد بر نظر ارباب دانش و بینش و دقیق طبعان
 مدیقه افزینش پوشیده نیست که علم نامرئیه اعلا
 و درجه قصوی است و تحصیل آن بر کاف اهل جهان
 از پیر و جوان واجب خاصه علم طبع که موضوع آن
 بدو زبان و حضرت علم در کتاب یکیم او را بخلق
 و لقد کرمنا بنی آدم مشرف ساخته و حضرت رسالت
 پناهی سایر علوم و اکان لم یکن انکاشته و فرموده
 که العلم علان علم الابدان و علم الاریان و علم البنا

عطر آمیز
 عطر آمیز

عطر آمیز

بر علم ادیان و مقدمات داشته اند زیرا که تا صحت طب
و سلامت افعال و وجوده قوی حاصل نباشد
و سنده و امتثال و امر و نهی حضرت فاعلمین بر وجه
اکمال امن صورت نیندیرد و چون غرض از علم طب
حفظ صحت و رفع مرض است و رفع مرض و ضیق اطباء
و در آن باب تألیف جامع و تصنیف نافع نموده بود
و علم حفظ صحت بر کافر خلاصه واجب و ضروری بود
لهذا اکثرین بنده کان جلال الدین محمد طیب اصفهانی
بخاطر آنکه ایند که رساله درین باب بساخته و بر خط
شود و چون پیوسته مکتوب خیر فقیرو و جوان پیش
نهاد و خاطر این حقیر بود که رساله و غیره از خار
نقص عیب جوی و ایمن در نظر کل چنانچه حقایق
معانی مستحسن باشد مزین ساخت با الفاظ لطیفه

اعلی حضرت

اعلی حضرت قضا قدرت کیوان رفعت بریح صوت
آفتاب و ج شاهی منیع الطاف نامناهی مطلع امن
و امان معدن جود و احسان صاحبقران و اکتسوف
نقرهای بحر و بر و بحر اسلاطین عالم مالک و قایل
با سظمها و عدل انصاف هارم اساس صبر و
اعتساف حامی شریعت خیر البشر ترجیح همت آشن
عشره بکل بوستان مصطفوی خلعت و دودمان
مرضوی رافع لواء الایة فی الافاق مالک سیر
المخاض فی الارض و الاستحقاق السلطان بن
السلطان بن السلطان و الخاقان بن الخاقان ابن
خاقان ابوالظفر ابوالمنصور شاه سلیمان الصفوی
الموسوی بهادر خان خلد الله تعالی ملک و عدل
و سلطان و ابد الله علی رؤس العالمین فلازل

و به و امتنان و مرتب و مقدمه و فصول خود
مقدمه در بیان صحت و مضر و اقوال طبایب
صحت عبارتست از هیئت بدنیه که افعال بدنیه
بسیار لذت سلیم واقع شوند و مضر ضایع
بنابر مذهب اهلینوس و هر یک از این صحت و مضر
را اسباب می باشد و این اسباب بعضی ضرری و
بعضی غیر ضرری میباشد و آن اسباب غیر ضرری
بعضی مضر است و بعضی غیر مضر می باشد
پس ما دام که ملاحظات و تدبیر را اسباب ضرری
که اطباء آنها را ستم ضرری گویند و آن هوا و
و مشرب و نوم و یقظ و حرکت و سکون بدنی
و حرکت و سکون نفسانی است فراغ و اعتبار است
واقع شود و اجتناب از آن است با مضاده

صحت حاصل

صحت حاصل خواهد بود و عمدت در حفظ صحت تعبد
در اسباب ضرری و تیر است تا آنکه رطوبات مجریه بدنیه
که ماده ارواح و قوی اند ایمن از تخلل تعفن باشند
و لهذا شیخ ابوعلی میگوید که امتلاء شدن بدن
از طعام و خواه از شراب هر حال مضر است سوال آنکه
از طبیب چه رجحان است بن کله که ملاطفت است الحیة
و حایة الاعتدال یعنی از وید سید فلاح طبیب
گفت پرهیز و کم خوردن و حایة در عایت اعتدال
در اکل و شراب مصلحت این اقوال فرمود حضرت
رسول صلی الله علیه و آله است که میفرماید که
المعدة بیست کلباء و الحیة را سوطی و اذ افلاطون
میگوید از اجاعت النفوس و صارت الاجسام
ارواح و از اشبع صارت الاجسام اجساما

یعنی هرگاه که سینه شوند نفوس میگردند اجسام
 ارواح یعنی ففت سبک در بدن بهم میرسد و اگر
 سبک شوند نفوس میگردند ارواح اجسام یعنی
 نقل و سنگینی در ارواح بهم میرسد و نیز افراط
 میگوید که اگر اسراف و خوردن واقع شود موجب
 سقم و مرض و ابتلا با انواع شداید بالعرض خواهد
 نقل کرد که اندک حکمی میافرد و تقلیل غذا میگردان
 گفت که تقلیل در غذا موجب ضعف اعضا و تحلیل
 بطو باتست جواب گفت که انا الک حتی عیش الکل
 یعنی ما میخوریم که تعیش کنیم و زندان باشیم زندان
 ما از برای خوردن نیست و همچنین که افراط و ^{بیش}
 تفریط نیز مضرست لهذا اطباء گفته اند که ^{بیش}
 فی الصحة کالتحلیط فی المرض یعنی در عین خوردن
 در صحت

در صحت مضرست همینانکه ناپرهیزی در مرض
 و همچنین گفته اند که ملازمت الحیة تنهک البدن
 و نه زبردتی همیشه پرهیز کردن موجب عفت است
 و لا غری میشود پس ظاهر شد که بموجب حکم عقل
 خیر الامور و وسطها احسن از افراط و تفریط و ^{بیش}
 باشد بیاید و آنست که حفظ صحت بود و است ^{قسم} حفظ
 صحت ابدان معتدل و حفظ صحت بدنها خارج
 از اعتدال هر یک بتفصیل یاد کرده اند **فصل** بیان
 حفظ صحت بدنهای معتدل بتعدیل اسباب
 ضررید میباشند یعنی هوا و ریاضت و استقام
 و طعام و شراب خواب و بیداری ^{بیش} شقیق
 از بول و بوز و اعراض نفسانی مثل غم و غصب
 و خوف و فرح و هر یک در فصل یاد کرده **فصل** در بیان

هوای محیط بدن باید که صاحب مزاج معتدل
 محض تر باشد از هوای باریدی که موجب فتنه
 و هوای طاری که موجب عرق و گرمی بیش از حد
 بلکه باید آن هوای محیط بدن را اعتدال مثل هوای
 باشد و باید هوا صاف باشد و مخلوط به بخار و دخان
 نباشد پس اگر هوا گرم باشد تعدیل آن هوا نمایند
 بمبرکات مثل ریاحین بارده و فواکه بارده و پاشیدن
 آب که گذاشتن یخ و برافه ران مکان که ساکنند و
 اختیار نمودن مواضع بارده مثل زیر منبرها و خوشنما
 و اگر هوا سرد باشد تعدیل آن بمسخانات نمایند که
 هوارا گرم گردانند مثل برافه و خن آتش و اختیار
 نمودن خانه های گرم **فصل** در بیان حرکت و ریاضت
 بسیار داشت که حرکت و ریاضت را یکی از ارکان حفظ

صحت است هرگاه باعتدال واقع شود مستغنی میگردند
 بدن را از استعمال دویه و مسهل زیرا که غذا جمیع ^{بیش}
 عضو نمی شود بلکه در هر غذائی فضل میماند و
 بر و رایام مجتمعه و موجب ضرر میشود پس احتیاج
 بهم میرسد بدینرا بدو وجه دفع آن ماده و اکثر
 دواهای مسهل را سمیت میباشند که ضرر بسیار ^{بیش}
 پس از برای دفع فضل چیزی بهتر از حرکت و ریاضت
 معتدل نباشد و ریاضت را اقسام بسیار میباشند
 یکی آنکه ضرر ریاضت و واقع میشود مثل حرکات نرم
 در حاجات و مهمات خود و بعضی از ریاضات آنست
 که بقصد و اراده میباشند و از انواع بسیار است
 و مختلف میشود بسبب مبطو و قلت کثرت و ^{بیش}
 عضو یا از اعضا مثل دست پا و جمیع بدن مثل کشتی

کبری و دیدن و بر سرعت راه رفتن و مانند اینها
و کسی که ضعف در بعضی اعضا باشد یا آنکه ضعف
التکلیف باشد جایز نیست که تعب در ریاضت کند و
بقراط گوید که حار المزاج را جایز نیست ~~در ریاضت~~
و بیست و نهم حار و طبعیست که حار و با آب
همچنین حمام مختلف میشود ~~بسیار است~~
و تحقیق در تبرید و تخفیف نیز آنکه اگر بیش از حد
در مکان معتدل آب نیم گرم بسیار بر بدن ریخته
و نه در حمام پیروز آید و تطبیق کند ~~با آب سرد~~
حار بنشیند و آب حرکت و ریاضت بلکه استراحت
مناسبت بحال و دانه پس اگر متعرق ریاضت
شود باید کم باشد و نیز بقراط گوید ریاضت ممکن
تحلیل عضول و دفع آن و منفعت ریاضت ظاهر است
و اگر

و بر تنان غذاهای ملطف و دواهای معنی است
و باید ریاضت باعتدال و بعد از هضم غذا واقع شود
و در غلای معده و کمر سینه واقع نشود و قبل از
ریاضت بدن را باعتدال آهسته مالیده باشد
و بروغن بنفشه یا وام یا روغن نرگس مزج شود
بنفشه چرب کرده باشند و باید که ریاضت صورت
بشود و راه رفتن معتدل و سوار بر اعتدال و چون کان
بازی و همچنین مجربهای کرد و آنها حرکت در جمیع اعضا
باشد واقع شود و باید حرکت آهسته و کم شود
که برآمده کی در اعضا ظاهر شود و نه که در عروق
سرخ نماید و ضعف کم نمیشود و بدن متعرق بوی
ناید هرگاه چنانچه شود باید قبل از نماندن بوی
حرکت و ریاضت نموده استراحت نماید و اما سکون

بدن است که سکون بد نداشتند بسبب نقصان اشیا
حرارت غریزی بسبب کثرت و فصول و تحلیل رفتن
آن زیرا که حرکت محال است و سکون ضد آنست پس
کثرت و فصول ضعف حرارت غریزی را کم میکند
از ضعف حرارت نقصان در هضم واقع میشود
و موجب تولد خلط بلغمی میگردد و تبرید و تطبیق
میکند پس واجبست که سکون در معتدل المزاج
مساوی حرکت باشد و باید سکون و استراحت
بعد از حمام و اغتسال آب معتدل بعد از طعام
شود فصل در استحمام و حمامات بهترین حمام آنست
که قدیم البناء و واسع الفضاء باشد آب آن عذب
و شیرین باشد و حمام با الطبع مختلف میشود با
طبیعی پیوست زیرا که بیست و نهم حار و طبعیست
و اگر

و بیست و نهم حار و طبعیست و بیست و نهم حار و
بلغم و همچنین حمام مختلف میشود بحسب استراحت
در تطبیق تخفیف تبرید و تخفیف نیز آنکه اگر بیش از حد
در مکان معتدل آب نیم گرم بسیار بر بدن ریخته
و نه در حمام پیروز آید و تطبیق میکند ~~با آب سرد~~
حار بنشیند و آب کم استعمال کنند و بسیار در حمام
نماند تخفیف میکند و اگر بسیار در حمام کم توقف
تبرید میکند بسبب تحلیل حرارت غریزی و اگر در حمام
معتدل الحرارة بنشینند نشین میکند و یکبار در حمام
از برای معتدل المزاج آنست که در حمام معتدل حمام
نزد و آب در حمام بخورد و بسیار در حمام توقف کند
و صفراوی مزاج در حمام معتدل حمام نرود بلکه لغوی
نانی با شربتهای ترش میل کرده حمام سرد و حمام را

منافعه و مضار میباشد اما منافعه آنست که تحلیل
فضول میدهد و تقویت مسام میکند و نیز موارید
اما مضار آنست که مواد را بخیل در پی و با اعضا
ضعیف میریزد و بدین صفت اشتها را ضایع میکند
و استقامت را ببرد از برای حیات المزاج موافق آنست
آنکه بسیار متوقف نکند و باید حمام بعد از ریاضت و
بقوت معتدل واقع شود و حمام معتدل تحریر باشد و مکنه
در آن بسیار واقع نشود بلکه آنقدر که غسل بدن از آنجا
و روحی که در آن ریاضت حاصل میگردد و باقی ماند
و فضولی که در هر که باقی ماند باشد بجز حرارت حمام
بتحلیل رود پس اگر فصلی از اینها بستاند و مکنه باشد
باید میان ریختن آب سرد در دبیله دفعه و دفعه
آید و مکنه بسیار مکنه نکند تا آنکه آب سرد دفعه و دفعه
بمیریزد

بمیریزد و هرگاه از حمام بیرون آید اندک زمانی استراحت
نماید بعد از آن سکین و قدری با **شربت نیلوفر**
یا شربت بریل نماید و بعد از آنکه از حمام بیرون
آید بیفاصله غذا نخورد بلکه یک ساعت صبر نماید تا
حرارتی که بدن از حمام کسب کرده ساکن شود بعد از آن
غذا میل نماید **فصل در ریختن آب سرد بر ماکول و مشرب** و مکنه
ماکول باید غذا آید که خورده میشود معتدل باشد
حرارت و وجودت و لطافت و خلط متعادل باشد که از آن
کندم پاک و بسیار نرم تر بخند باشند و خوب بخندند
و مثل گوشت بره و بزغال و مرغ و کبک و زهره تخم نیم
برشت بسیار موافق است و او را در مایه که داخل
مطبوع میشود بسیار گرم نباشد و کم باید داخل
شود و از سبزیها بادریغ و کاه و نعناع و زرد

انجیر و انکور شیرین و کلابی قبل از خوردن طعام و
انار میخوش و شیرین و سیب اسفرائی بعد از طعام
و از میوه خشک هویج و منق و انجیر و قیس میوه است
شیخ ابو علی میگوید واجبست که حافظ صحت غذا
او از غذاهای و دانی باشد مثل سبزیها و میوهها
بلکه واجبست غذای او که شنبه و بزغال و کوساله
کوچک و نان کدوم پاک و شیرینیهای ملایم مزاج و
از شرابها شراب ریحانی خوشبو و اگر خطا کند و غذا
در دانی بخورد واجبست که در دبیله هضم آن بکند با
سعال چیزی که ضدا باشد و حرارت و برودت
صاحب کامل گوید که حافظ صحت را باید منع نکند
از چیزهایی که از لذت بود زیرا که لذت برای او
غذا نیست پیشته میدهد و مزاج او موافق نیست
و دوست

و وقت تناول غذا آن وقت که گرم باشد و
هرگاه گرم شود باید مدافعه نکند و غذا بخورد
که صبر بکریست باعث آن میشود که اخلاط بعد
بریزد و موجب فساد شود و بی اشتها چیزی نخورد
و احوال نکند یعنی غذائی که خورده و ادا کند که از معده
نگذرد و دیگر غذا نخورد و سزاوار آنست که در نهان
غذائی که با لعل کرم باشد خورده شود و در تابست
غذائی که با لعل سرد باشد خورده شود و واجبست
بعد از خوردن طعام با نعل ز مانی بطرف راست
بعد از آن بطرف چپ بخوابد و بعد از آن بخوابد بطرف
راست و طعام آنقدر بخورد که بر معده کمر
نشود و نفخ و غشای در معده نباشد و اما این مشرب
بنا آنکه آب حافظ صحت باید سرد باشد و بعد از

بالک یا بر سنک گذرد و منبع او دور باشد و بنیت
و معادن و پنج درخت را خصوصاً که دو و آنچه نگذرد
مکتوب باشد سرپوشیده نباشد و بطعم شیرین
سبک باشد و سزاوار آشت که آب بعد از حرکت
در جام گرم و بعد از نیمه آمدن از خواب غوره
نشود اما ^{شاید} آنکه شام از آنج بسیار است و به
نشد و آنکه شام از آنج بسیار است و به
و غیر آنکه شام از آنج بسیار است و به
او و غیر آنکه شام از آنج بسیار است و به
شاید آنکه شام از آنج بسیار است و به
و غیر آنکه شام از آنج بسیار است و به
آنکه شام از آنج بسیار است و به
ملکیت است و شام از آنج بسیار است و به

فراغ از طعام و تناول رفقه معده و شروع در هضم
هیل نماید شیخ ابو حنیفه گوید بهترین آبها از برای مزاج
معتدل است که در همدست و برودت معتدل باشد
یا آنکه سرد کردن بدیخ از فایده باشد یعنی آب سرد
خیل کند از سردی شود خصوصاً اگر گاه جوهر یخ بد
باشد زیرا که یخ آب شده هرگاه خورده شود نظیر
بعضی از اعضاء نفس می رساند و احتیاج از خوردن
آب ندارد مگر در موی مزاج و خوردن این قسم آب اگر
چرخه را و فی الحال ظاهر نیست اما بطول ایام و باقی
در سن ظاهر میشود و بعضی از حکما و اعتبار اعتقاد
اینست که هر چند آب سرد تر است در تقویت هضم
بیشتر است بیانی دانست که بهترین آبها از برای مزاج
معتدل و هرگاه معتدل باشد و جاری و شفا از برای

پاک و باوید

در تکیه خواب بهتر بن خواب نیست که خواب و بیداری
غالب باشد و نه ویدار نشود و متصل باشد متفرق
نباشد و در مقدار معتدل باشد زیرا که خواب
بسیار باعث فساد اخلاط و ضعف اعصاب میشود
و بیداری بسیار باعث خشک مزاج و تحلیل قوی میگردد
و باید خواب بعد از هضم غذا واقع شود و در خواب
حرارت تن نرمی و قوای بدن قوی میگردد و غذا
هضم میشود و ضعیفی که در قوتها بسبب بیداری
بهر رسد زایل میگردد و خواب باید که در شب واقع
شود خواب روزانه را بسیار است و در بخلاط
خواب خوب نیست باعث ضعف قوتها و رنجخوا
بعده میشود بیش از ابو علی گوید بر پشت خوابیدن
بدست بد نما مرهای بد میکند مثل سکه
و کابوس و فالج **فصل** در اندک تحرک و سکون

[illegible]

سرحد و وزیر

اذا حرکت بیا بدست که حرکت را در جنس است حرکت
بدنی و آن در برابر است هذ کوه شد و حرکت نفسا
و حرکت نفسا از اعراض نفسانی گویند مثل غم و
غضب خوف و فرح و امثال اینها پس باید حافظ صحت
از جمیع اینها احتراز نماید سوای فرح و سودر زیرا که
فرح موافق مزاج و حرارت عزیز است و مقوی جمیع
قوی و ارواح بخلاف غم و هم که هفتت جمیع مردم را کم
کسی که قوی با فرط داشتند و شد و فواید لا عرض شود
اعراض نفسانی از لوازم ضروری انسان است زیرا
که انسان در مدت عمر خلیه از این عوارض نیست
و رود موافق و مخالف اینها بعضی سبب صحت میشوند
مثلا فرح و سودر و بعضی سبب مرض و بلیه میشوند
خوف و غم و همچنین مشاهده میشود که بسیاری از

انسان را

ان این اعراض منتفع میشوند و بسیاری مریض بلکه
بموت میرسند هرگاه اسباب قوی باشند **فصل در تقویت**
استفرغ و احتیاس حافظ صحت معتدل مزاج را و احتیاس
که تلین نمایند هرگاه احتیاس در طبع او بهمین **عقل**
مرقبات چرب که در طبیعت او بسیار باشد و شور یا ها
که با اسفنج باشد و آتش مریضی و آتوی بخار او
اگر اینها تلین نشود احتیاج بشیاف و حقیر تلین
میشود و همچنین واجبست که جسم نمایند هرگاه **عقل**
در طبع بهمین حد است و قلیها از آثار دانه و **عقل**
و اخترا از ملینات نمایند و فی الجمله در حفظ
صحت باید بخوی باشد که دفع بول بران و بقدر امکان
و شربت او باشد تا از اعراض استفرغ و احتیاس این
باشد **فصل در تقویت جمیع بدن که جمیع اینها را**

منافع و

استفرغ است و جمیع را مضار بسیار است نافعت
جوانان را و جماعی که فلهی اعتدال داشته باشند و
رنگ رود بشره ایشان مایل به چربی باشند و نیز نافعت
مالعولیا و وسواس خصوصاً که سبب احتیاس مری
باشد و اما شایع و پیران را مضرت باعث ضعف قوی و **عقل**
ارواح و بیماری میشود بسیار برادریم که ببلایا و عظیم
شد بهلاکت رسیدند و عظیم است مزاج جماع احتیاس مری
عرق القسا و در پشت و در چشم و ضعف بصیرت و ضعف قلب
و برتری جماع آنست که واقع شود بعد از هضم غذا و در
وقت اعتدال بدن یعنی در آن حرارت یا برودت اعتدال **عقل**
باشد و در خلا و اعتدال نیز بعد اعتدال باشد و باید **عقل**
واقع شود که خواهر بسیار باشد و تکلیف نباشد و **عقل**
شود و از بعد از فرایح بسیار در بدن و نشاط و فرح بهمین

در کل با

و هرگاه باید شرایط واقع شود تقویت حرارت عزیز
و تفریح خواهد کرد و نفع میکند اکثر امراض سودا و **عقل**
فصل در تقویت عضول و این مسئله است بر چهار فصل
اول در تقویت حفظ صحت در فصل بهار هوای این فصل **عقل**
و تر است و سبب حرارت لطیف غریز که مواد میکند و **عقل**
امراض میکند و از این جهت و از این فصل است و بقرط
گویند بهار خون را در بدن **عقل** و منبسط میگرد
پس حجم آن در بدن زیاد میشود و در آن غلیظان و جوشش
بهرسد و عروق و سعت آن نماند ناچار دفع بعضی
اعضا میکند و در اعضا غلیظی بسیار بهمین **عقل**
کردن در این فصل نافع است جالبین پس گویند **عقل**
را که در بدن او فضول بسیار متولد شود و از آن حفظ
صحت داشته باشد باید در فصل بهار و پیش رستی **عقل**

واسهال مجرب است واجب بخیر سوس پیری نباشد و اگر
 غایب باشد فصل کند و الا تنقیه بدن بمسهلات باید
 کرد و اجتناب باید کرد از چیزی که بدند اگر کم باشد
 حرکت و اغذیه و شراب و حرام و شراب و غیره و همچنین
 احتراز نمایند از هر چیزی که تلخی و شوری و حرارت و سردی
 در طبع داشته باشد و بکاربردن غذاهای لطیف که فاسک
 بدنی نماید و زود هضم باشد مثل نان خوب پخته از گند
 پاک که شسته و کمی شیره و مرغ و کبک و دراج و طوطی
 مرغ و غیره و سبزی و ماهی تازه که کوبیده و در سنگ ریزه
 جا دارد بقره و کباب و کباب کوبیده و جوف و اندر و
 در بهار و زمستان که تر از سایر فصول میباشد پس
 سزاوار است که غذا در فصل بهار تر بسیار اعتدال و سبب
 الهضم باشد و باید که در این فصل غذا که خورده شود

و استعمل کرد

و استعمال اشربه و ربوب که لطیف و مرطوب است که مغذی و بسیار
 دار و زرشک و هاشمیانها و در این فصل حرکت باقتدال
 باید واقع شود و اکثر اوقات با استراحت که ماند و شراب
 کمتر و مزاج باید خورده شود **فصل دوم** در بند و بیهوشی
 تحت فصل تابستان هوای این فصل گرم و خشک و
 بسبب اینکه در این فصل حرارت بدنی میل بخارج دارد
 هضم و تنضیع کم میشود و ناچار است که غذاهای لطیف
 سبب از خضم که مایل به بودت باشد خورده شود
 مثل گوشت بره و بزغال و مرغ و خروس و بچه پاهای
 انار و زرشک و سیب میوه مثل هندوانه و خیار
 و آلو و انگوری که بسیار شیرین نباشد و غذا در این
 فصل نیز باید که خورده شود و جمیع نیرنگ باید
 شود شیخ الوکیلی شیخ ابو علی گویند غذاهای شیرین

در این فصل باید که خورده و حرکت و ریاضت نیز باید که
 واقع شود و اوقات با استراحت و سایر مکانهای
 هوا خوش باید که این فصل در این فصل همچنان
 منافی مزاج جوانان است مناسب مزاج پیران است و
 جماعتی که مزاج رطوبه باغی باشد نیز مناسب است
 و در این فصل جامهای سبک تر مثل کشان و غیره باید
 پوشید و جوانان که در این فصل میان درخت
 کردن در آب سرد نافع است و همچنین اگر ممکن باشد
 بعضی اوقات بی کردن نافع است و فصل ستم در بند
 حفظ صحت در فصل پاییز عده تدبیر در این فصل که مانع
 از وقوع امراض باشد آنست که تغذیه نمایند غذاهای
 خوبی که خلط خوب از او متولد شود و مایل به انک
 و طبعی باشد مثل گوشت بره و بزغال و مرغ و ماهی

و استعمل کرد

خورده و طعامهایی که اندک گوشت را طبع داو شود و مغذی است
 و مغز دام و شکر باخل نماید و اجتناب نماید از چیزهای
 که خشک افزاید و جمیع نیرنگ در این فصل که باید واقع شود
 و در آب سرد رفتن در این فصل مفید است و آب بسیار سرد
 خورده نیز بدست و در مکانهای گرمی که هوای آن معتدل
 ساکن شود شیخ ابو علی گویند در این فصل از کباب و مرغ
 سبزی و کشان و غیره نمایند و همچنین از میوهها در این فصل
 باید که خورده باشند و اگر خورده اند باید که خورده شود و اکثر
 و سیب صفراوی و زرد آلو بهتر است و قی کردن در این فصل
 خوب نیست احداث نمیکند فصل چهارم در بند و بیهوشی
 صحت در فصل زمستان هوا در این فصل سرد و تر است
 باید حافظ صحت از چیزهای سرد و تر خورده باشند و اختیار
 غذاهای گرم مثل گوشت گوسفند و گوشت شتر مرغ و غذاهای

خلیقه مثل هر یک و کله و اشکای که در وی جاریه در آن بیشتر
باشد و خلایق نیز همتا است و میوه های خشک مثل میوه
انجیر و پسته همتا است در جام های گرم که خوشبو که میوه
و غیر و پسته های گرم مثل غوره و لوق و سایر پسته های گرم
پوشند و ریاضت و حرکت در آن فصل بیشتر باید واقع شود
و اجتناب باید نمود از هر چیزی که تولید بلغم کند مثل مایه های
و گوشت و نهال و لبنیات و قی و قصد در آن فصل خوب نیست
مگر در زمانی باشد و جماع باید کمتر واقع شود **فصل در**
حفظ صحت بحسب سن و این نیز مشتمل است بر چهار فصل
فصل اول در تدبیر صبی طفل هرگاه از جدش شیر خوردن بد
رفتند باید اختیار نمایند از برای ایشان غذاهای لطیف
موافق اکثر بدهند و ریاضت و حرکت که عبارت از بازی
کردن اطفال است باینکه تر واقع شود و اضرار نباشد و هر

ایشان را از

ایشان از حرکات نفسانی مثل غم و غضب این معنوی که موافق طبع
ایشان به هوا می و ملائمت سلوک نموده نگذارند که غلبه بر
ایشان اندازد بهر ساند زیرا که این حالت اگر مستمر شود بمرکب
که بر مزاج قرار گیرد و صحت کم شود اخلاق و افعال را بجا
شد و این حالت نیز در حق و خلق بدست بلکه باید ایشان را
دعوت نمایند با خلاقه فاضله و اوصاف کامله تا آنکه این معنی
در نفس ایشان قرار گیرد و مکرر شود و بعد از آنکه از خوا
بر خیزند بجماع بپردازند و بعد از جماع بعد از آنکه ساعتی بجا
استراحت بفرمایند بعد از آنکه در مشغول بازی نمایند
و بعد از فراغ از بازی اندک طعام بایشان بدهند و غلبه
طعام آب رفته نباید داد و اجتناب برمایند ایشان از غذای
های غلیظ مثل پنیر و شیر و تخم سخت پخته و هرگاه چنان
سال از عمر ایشان بگذرد که از راه بازی و حرکت بیشتر

و غذا بیشتر بدهند اما بخوبی که موجب فساد نشود و نظیر
کند مزاج ایشان هرگاه گرم باشد آب انار شیرین و میوه تر
آب سرد باشد بدهند و جماع کمتر بزد و آب معتدل داخل
کند و آب سرد بزند و چون شش ساله شوند بکشد
و برای ایشان جگر کش که باعث انفعال طبع ایشان گردد بلکه
بعد از ملائمت سلوک نمایند باید معلم خوش خلق و خوب پیش
باشد و چون اندکی سن گذشت همه کنند از حرکت و تعب بجا
طعام و بشیرج طعام و حرکت ایشان را قوی گردانند و نکند آن
که طعام بسیار در بی تو بدهد مگر بر میل نمایند و اندکی سن که بگذرد
مشغول نمایند ایشان را با علوی که لایق آن باشند یا بعضا
که مستعد آن باشند شیخ ابو علی میگوید که سر او را آنست که
ایشان از شراب ندهند زیرا که شراب گرم و تر است و مزاج
گرم و تر شراب باعث زیادتی حرارت و رطوبت میشود

سر او را

سرد و مزاج از بخار شراب ملو میگرد و موجب فساد و زهر
و سوء خلق میشود **فصل دوم** در تدبیر ایشان جوانان از او
که در حرکت و ریاضت بیشتر سعی نمایند و طعام ایشان باید
معتدل و مایل به سرد باشد مثل گوشت بره و بزغال و مرغ
کوچک تازه و در تابستان طعام های ترش مثل قلیه تر هندی
و زرشک و انار و غوره و سایر جمادات مناسب بایشان باید
داده شود و میوه های تر مثل انار شیرین و میخوش و سیب و
کلابی میل نمایند و حرر نمایند از حرکت بعد از طعام و اگر
غلبه اخلاط در بدن ظاهر شود و تارک آن بقصد و سهل
مناسب آن خلط نمایند و از آن غرض نفسانی محتاج و مختلف
باشند **فصل سیم** در تدبیر کحول تدبیر ایشان بکار بردن
راحت و تر و غلبه و ریاضت و حرکت با قدر طعام کردن
قصد و جماع و غذا و ایشان باید گرم و تر باشند و از

اعراض نفسانی خلل هم و خون باید مخترباشند بجهام باید
 بیشتر برسد و بخوردند کلفت شکری نگاه نمایند که در
 سبب تمام باحوال ایشان دارد **فصل چهارم** در تدبیر هضم و تغذیه
 تدبیر باید بر وفق و هوای غود مثل اطفال زیرا که در آنجا
 بار و دروغاید پس است و اعضا در هوا با غلبه خفیه
 و حرارت غریزی ضعیف و در هضم و دفع قاصر باید مکان ایشان
 معتدل باشد و در نهان مکانی که انداخته وای
 محفوظ باشد تا بر کبر و تعب ریاضت نکند و اگر ریاضت
 کنند اقویای غشی هوا و در هضم و دفع با اعتدال و در
 کنند اغذای غلیظ مثل هریس و عدس کدو و غذا
 های که موله بلغم باشد مثل شیر و ماست و ماهی تازه و از
 حرکات متعبه و جماع نیز احتراز نمایند و اطعام نمایند
 ایشان بقذاهای معتدل طایل بجزارت مثل زهره تخم بوم
 انگوشتی

و گوشت بده و بنوعاله و کبک و دراج و طهر و از میوه انگور
 شیرین و انجیر و خربزه شیرین و هندو سبب شیخ ابو علی نقل کرده
 که باید شیخ را حفر و در آن قوت کم غذا داده شود و زنی دو
 دفعه حبس فوت و ضعف هضم صاحب کمال نقل کرده که پیر
 هفتاد و یکم تیر باید بهرام روند و تمام ایشان باید معتدل باشد
 و بعد از پیر و ن آمدن از جام ساعتی صبر نمایند و بعد از آن
 طعام بای کرم و ترسیع الهضم میل نمایند مثل گوشت بوم
 کبک و مرغ و خر و سرچمد و مرغ بچه و غیره و اگر احتیاج
 طبع ایشان بهر سردی تلین نمایند بچربی که در دست مجلس
 اجابت نمایند مثل تخم بوم و کلفت و جوارش غریزی یا حقه
 لیس مثل آب برک چقدر و آب گامد و کدو و غن زیتون و اگر
 بسبب ضعف هضم و بلع متولد شود جوارش غریزی و
 کوفی میل نمایند **فصل** در بیان حفظ صحت اعضا از بیماریه

و اما کتب
 و کتب
 و کتب
 و کتب

و شریف و این فصل مشتمل است بر شش **فصل**
 در بیان حفظ صحت سر و دماغ واجبست که حافظ اعتدال
 سر و دماغ را از غرضات حفظ نمایند و طریق حفظ
 آنست که در فصل پائین پیشتر بر آب کلاه و عمامه و
 نکل و کلاه ای سر و با و برسد و اکثر اوقات استسما
 نو کس و اتراح نماید و در جهام آیینم کرم بر سر بریزد
 چرب کند سر را بر و غنای طبع مثل روغن بنفشه
 و نیلوفر و مل و صفت با استسما کل غریزی نمایند زیرا که
 بویید و آن تقع میرساند سر و دماغ لطایع میدار
 از حدوث صداع و زکام و نزل و باید اجتناب نماید
 از بخار ها و دخان ها و بوی های بد و از فکر های بد که
 افکار نفس و غم شود مخترباشد **فصل** در بیان
 حفظ صحت قلب باید دانست که قلب اعظم و اشرف اعضا

درست است و معده حیات و از آن روح حیوانی با اعضا
 ی آید و حیوان می بخشد بدانکه قلب اول عضو است که در
 نظم بهر رسد و اول عضو است که در بدن حرکت میکند
 و اکثر عضو است که در بدن ساکن میشود پس از بخت
 واجبست بر هر عاقلی که جهد نماید نهایت جهد حفظ
 و حرمت قلب طریق محافظت قلب آنست که در روی نماید
 از اعراض نفسانی بد و از هر چیزی که تولید سودا و
 اخلاط مختربد نماید و از مجاورت و منا و عود و خاصه نیز
 احتراز نماید و لازم دارد بر خود فرج و نشاط و طلب لذت
 و راحت نماید و تعاهد نماید استماع آواز های خوش و
 اغذیه و اشربه لذیذ و هر چیزی که ملایم نفس باشد
 از شیرین و با و چربها و آبهای سرد لطیف که از نه بر
 داشته باشند و اگر حیوانات و اضعاف و پیش از عارض

شود مفرح یا قوی یا شربت سیمه شربت ترنج یا شربت
 کاوزبان و تخم فرخنده و عرق بید مشک میل نماید غذا
 ظریف تر و لطیف تر و سبب خردی و سبب و کباب مرغ
 طبعی میل نماید **فصل پنجم** در بیان حفظ صحت کبد و طریقی
 صحت کبد آنست که در وی گذاردن تناول غذاها و غلیظ
 گوشت کاه و پنبه که نه و مانند اینها زیرا که جگر عاجز است از
 هضم و دفع مثلاً این غذاها پس منحد می شود از کبد
 خام و نفوذ در عروق میکند موجب سته میشود و غیره
 میرساند همچنین باید اجتناب نماید از ادویه حاره
 فلفل و زنجبیل و امثال اینها و در هفته یک مرتبه باید با ریاضی
 مرتبه سنجین ساده یا سنجین سفید یا عرق بید
 و کاه میل نماید **فصل ششم** در بیان حفظ صحت عین
 سزاوار آنست که حافظه نماید چشم را از غبار و دودخانه
 بسیار

و بسیار نظر کردن بچیزهای براق و بفرق آفتاب خواندن
 خطهای دقیق زمین که چرخ آفتاب در هر یک از اینها
 منتفع میشود و بنظر کردن بچیزهای سیاه و بآب جادو نماید
 اجتناب نماید از غذاها و مولد سودا مثل عدس و باد بخان
 و غذاها و بجز اینها و میران غذاها و غلیظ مثل فرا گوشت
 بز و گوشت کاه و در هفته سدر و زهره و پنبه میل نماید
 در ماهی و در مریه اطر بقل صغیر میل نماید و بعضی اوقات بچشم
 بکشد بر و در صمغ و ککای یا یا مناسبتی که این صمغ
 درختان را که کرده که در حفظ صحت عین به نظیر و بجز
 آن بکشد از سر مرصاف یا فی و آب چند مرتبه بشویند و آب
 باران سخن نماید و همچنین بکشد تقیای خوب سبک و
 چند مرتبه بشویند و آب باران سخن نمایند بعد از آن بکشد
 از این سرمد بیت درم از قوت و اقلیم از هر یک ده درم

مرغشیا معقول است درم و بس و در وی از هر یک ده
 درم و سارنج هندی و زعفران از هر یک یک درم کافور و صندل
 یک درم و نیم مشک خالص یک درم از اجزاء را با آب باران
 سخن نماید و بعد از آن مجموع را سه مرتبه بخورد
 و صبح و شام بچشم کشد **فصل هفتم** در بیان حفظ صحت مع
 و طریقی حفظ قوت ساهمه آنست که محافظت نماید
 ساهمه از آن جهت رسا نماید و در زید و بارهای شدید
 و گرم و صاعقه و رعد و از هر چیزی که از این رسا نماید
 که در گوشت بچکانند یا می بکشد یا در مریه و عروق
 بقدر و در ستر قطره و گوشت را بکند از بدن شک زمین جام
 که گرم است تا آنکه در ستر و چربی که در گوشت است کدانه
 بیهوش آید و اگر در گوشت بهر سدر بچکانند و زعفران
 با آب چوشانده صاف نموده بار و عین کل ستر نیم گرم و در

در گوش بچکانند و اگر بسبب حرارت الم در گوش بهر سدر
 شیر و ختران و در ستر قطره در گوش بچکانند **فصل هشتم**
 در بیان حفظ صحت انسان و طریقی حفظ صحت انسان
 آنست که مسواک با اعتدال بکشد و نکند از دندانها
 چرا که بیکری در فایده مسواک کردن آنست که دندانها
 را جلا و قوت میدهد و لذت را مستحکم میکند و در
 خوشبو میکند و واجبست که مسواک در مسواک کردن
 نکند زیرا که بسیار مسواک کردن در دندانها ضعیف
 و حرکت در جگر و در دل و لذت را بخورد و بچرخ میکند چوبی
 که خوبت مسواک کردن آن چوب خوبت که در آن
 قبض و معاریقی باشد مثل چوب زیتون و چوب وال که
 چوب مسواک این زمان است که از هر یک معطر و آوند
 و حافظ صحت انسان باید اجتناب نماید از شکستن چوب

صلب بدنند مثل بادام و پسته و فوایدن چیزهای نازک
 و چسبیده باشند مثل نطف و حلوای خشک و باید
 از آنی که در دهان بسیار چسبند و بعد از خوردن هر طعمی در
 دهان آب گرم بشویند و بعضی اوقات سکچین عسل و آب
 گرم مضطر نمایند و آب بسیار سرد اجتناب نمایند خصوصاً
 بعد از آنکه طعام گرم خورده باشند و بعضی اوقات استعمال
 نمایند سونچ که در مختار این جمل مذکور است صفت آن اینست
 بکیند پارچه از خرفه چینی و عود سوخته و سناخ کاکولی
 سوخته و سدر کنمانج و سنبال الطیخ کل سرخ از هر یک
 و مقدار الح اندرانی نیم مثقال مجموع کوفته و پیچند سنون
 نمایند و در وقت حاجت استعمال نمایند **فصل در بقیه**
 حفظ صحت حوامل بدین زنان آبستن آفت که حذر
 کنند از تفرید و سقط و بستن و به اشتغال چیزهای سنگین

خصوصاً در

خصوصاً در اوایل و اوایل حمل و احتیاط نمایند از غذاهای سرد
 و تلخ و چیزهای که در ریه چسبند مثل حبوبات و
 کچند و از جمیع این چیزها نمایند و باید غذاهای ساده و نازک
 باشند که در دهان صالح از و متولد شود مثل گوشت بره و بز
 و مرغ بچه و خرگوش بچه و بک و در این زمان نباید
 غذا کم و روزی دو سه مرتبه بخورند و تقویت هم نموده
 خصوصاً در اوایل حمل که غشیان و برهنه کی در مزاج برسد
 بر موجب قابض شلرب بر و ریاس و شربت فواکه و
 اگر احساس ضعف معده کند قرص عود و قرص عسل و کبیر
 نماید و از پیوه بر و سیب مناسب و شربت تنوخ و
 ضعف معده بسیار نافذ است و واجبست که هرگاه بحام
 بود در حمام بسیار توقف نکند و متعرض سرور و لهو و
 آنچه موجب فرج و انبساط نفوس است باید نشود و اگر

حامله را مریض عارض شود بهراری معالج نمایند و شوق
 قصد اسهال نشوند مگر امر عظیمی ای باشد در آنوقت
 متوجه شوند اما با حذر احتیاط تمام و در آخر شهور
 حمل که ماه نه است هرگاه خواهند آسائی وضع حمل واقع
 شود باین تدبیر باید عمل نمایند بعضی اوقات شکم را بر بغل
 چرب کنند و آب گرم غسل نمایند و وقتی که وضع نزدیک
 در آید بکم کم بنشینند و نیز شکم و کمر را با روغن خربزه زینق
 چرب کنند و در هر ای چرب آب گوشت و شوربا های چرب بپزند
 نمایند و حلوای آنرا بنفشه و فاسق و روغن بادام
 نمایند و مکرر راه روند و بنشینند و در وقت برخواستن
 بسرعت برخیزند و اگر طلق که وجع و کدورت نوار شود
 و وضع حمل واقع نشود مشکطاً اشیم و با روغن بویا سرخ
 و صلبه جو شامینه آب از امیل نمایند و غایب نیم گرم آرد

باز بکیند

با شتاب میل نمایند تا فست و بهریند کنند شکم بوجه
 غلبه شود و نیز تا فست **فصل در بقیه**
 این فصل در وفصل است **فصل در بقیه**
 صحت مباح و بهر کسی که اراده بپذیرد باید قبل از
 سفر تنقیه بدن بفضد و اسهال نمایند و بعد از آن
 نمایند و خود را با سبزه عادت نمایند بچیزهای که اضطراب
 در سفر برسد و شدت زیارت و بچوبانی و اشکام
 بعضی غذاها در سفر نافع و در راه شروع حرکت و
 نمایند بتدریج حرکت کنند و بهریند آید که در هر تنقیه
 زیاد نمایند تا آنکه عادت شود و اوقات حرکت بهم رسانند
 و تقبیل از غذا نمایند و غذاهای لطیف خفیف آید
 عذوق و شود میل نمایند و از بهریند احتیاط نمایند
 در قیام که معده بر باشد حرکت نکند و اگر در حرکت

مغط باشد غذا کم بخورد و آب نیز کم بخورد و هرگاه
هوای گرم حرکت کند باید غذا اهلای او سرد و مسکن
باشد و کسی که فرید باشد حرکت و سیر در خلای
یا در زمین باشد و کسی که لاغر باشد این حرکت و رفلا
متفرق می شود باید پیش از حرکت یا چندانی باشد
قند یا بهر میل نمایند و محل نزول و منزلت اندک سیوه
میل نمایند و هرگاه در روز حرکت کند سرد و از انساب
بپوشد و کسی که در هوای گرم حرکت کند و صلاح
باید که در سرد است شایق بر وزن بنفشه و در غدا
نافع می شود ابو علی میگوید که اگر مسافر غدا
در معده او فاسد شود باید اسهال نماید و مسکن
بکشد و خواب کند تا غذای فاسد تجلید رفته و بعد از
آن سفر کند و کسی که اضطراب حرکت کند در هوای گرم

بزرگوار است که در این کتاب
بسیار از این مسائل
و اینها را در این کتاب
بسیار از این مسائل
و اینها را در این کتاب

کلی است

سرم که خوف باد سموم باشد باید لعاب بز قطن را مزج
بدون بارام بر سینه و شکم بمالد و اندک روغن بارام
همی نماید و پس از خورد کردن در ماست داخل کرده بخشد
بجیسانند و پیش از حرکت بخورد و آب سرد مضربه
نماید و خود را بجامه های پودنا هوای گرم در بدن کم
تا اثر کند بعد از آنکه در منزلت نزول کند اگر قشنگ
باشد بیکم پود خود را سیراب نکند بلکه کم کم آب میل
نماید و کسی که خوف عطش در حرکت داشته باشد پیش
از حرکت غذا کم بخورد و باید غذا کم سرد باشد مثل
پاچندان جو باشد که آب سرد و خنک نماید از غذاها
معتدل مثل حلوبات و غذاهای شور و چربها را که
اعتاد کند بر صبر کرد بر عطش خوردن آب انار
و کاه و خیار و هندوانه و سبزی و پیاز است

و باید تناول نماید اینها را قبل از حرکت و نکاه داشتن
الگوی ترش خشک در دهان و میگردان آن شکم
میدهد و همچنین ترش خشک اناردان و کشک در دهان
گرفتن مسکن عطش است و تا ممکن است چنان حرکت
نکند نماید و نفس از دهان نکشد و نقل کرده اند که هرگاه
قطعه نقره خالص را بلور در دهان گیرند و بهار را بهر بکند
با خاصیت نه عطش میکند و کسی که اضطراب در دهان
در پی و بر حرکت نماید سزاوار است که غذا کم میل نماید
و خوردن منبج نافع و غذاهای که در آن سیر
کند و روغن باشد کم میل نماید و در وقت که منزل
رسد و در خود را با آتش و بخام گرم نکند بلکه بتوقف
و تبخیر و همچنین پیش از حرکت روغن زیتون و روغن
قسط بر دست و پا بمالد و هرگاه کسی در چنین حرکت

الاسلام

احساس گرمی در دست و پا کند پیش از آنکه حس عضو بر طوت
شود و روغنهای گرم مثل روغن زیتون که در آن روغن
و چند پند سبز حل کرده باشد بمالد و گاه کف دست را که
بجو شامند و دست و پا در آن بکند او را نافع و همچنین
شبت یا حلیم یا زردچوبه هر کدام بهر سبب بپوشانند
دست و پا را میان آب اینها بکند نافع است و اگر
حس عضو باطل شود و سیر کرد باید بپوشد و کلاه
تا خون از او برود و بعد از آن در آب گرم کف کند و بعد از آن
از آب پیرون آفریند کل روغن و سرکه مکرر بمالد و اگر
متعفن شود باید کم و چقدر روغن پخته بر عضو
و معالجه فرج نمایند و باید در سفر خصوصاً هرگاه با
سرمی هوا در راه برف بسیار باشد محافظت نمایند
چشم را با نمک یا چوبه سیاه بپوشانند و اگر در

سوزش در چشم هرگاه که یا در چشمش راه آب جوی
و چشم را به بخار او بداند و اگر نشانه و کثیر از لعاب
بر زلفه نازل نمایند و به باطن آن را تیرا تیرا محفوظ
خواهد بود و اگر آفتاب تیره کرده باشد پدید می آید
زنان با آنکه نافه است **نحوه** آب جوی که در هرگاه که پدید
از سیر و حرکت در هوا یکرم آفتاب با صلاح می آید و چون
بحال میکند از رفتن در آب سرد و شنا کردن و صواب است
که بعد از حرکت تعجیل در آب رفتن نکند بلکه حفظ چشم
بعد از آن داخل آب شود و باید در سفره ضخیم از آب
نماید بطریقی که مسافران در سفره می بینند و در دل
آن فرماله در سفره یک در آب نموده اند و با آنکه کفایت
نشیند و صاف شود و بعد از آن آب میل نمایند اگر
مقدور شود شربت لیمو را سرکه اندکی بر آن آب داخل

نمایند

نمایند بهترین است و آب اگر کمال آلوده باشد صاف نمایند و غوره
پیان و سیر و سرکه درین آبهای مختلفه نافه است و اگر آب
شور یا عفن باشد غوره در تیرا تیرا با سندان و سبک
غوره نافه است و با آنکه حفظ صحت در سفر بسیار دشوار
بسیب نقد حصول اسباب که چنانچه ملوک و ارباب
دولت اموال کثیره **فصل دوم** در تیرا تیرا مسافری که بخواهد
در محل سوار شدن یکسره هرگاه در او قوی تر نباشد
که جسر کند بلکه گذاردن تا معده از فضول پاک شود
و اگر قوی بسیار واقع شود و جسر نشود باید کرد به
غوره و در تیرا سبک شربت بد یا شربت لیمو و شربت ریحان
میل نماید و غذاهای بنفشه مثل آش ناز و آش لیمو یا
آش زردشت یا آش ناز را که در آن بد یا نخاع خشک
داخل کرده باشند میل نمایند **فصل سوم** در تیرا تیرا ملوک

طفل که متولد شود باید اول قطع ناف او بکند بعد از آن
بهره ای ببندند بر پستان پشیمانی و بکند بر موضع
قطع پارچه پشمی که بر روغن زیتون آلوده دم الاغین
و آنزهر است بر پاشیده باشند و بعد از آنکه ناف بیفتد
خاکستر صدف بر پاشند و آنکه را بعل آلوده بکند
او بماند و آب نمک بر بدن او بماند و بیخی او را پاک
کند با نیل برقی که پخته بر سر میل با ریه بچیده باشند
پنجه را با این میل پاک کند و غذای طفل در روز زاول
نبات سفید صلا بیکره باشد و قابلد باید بدست
مالیدن اعضای او را است که زیر آه که است
طفل پهن و پست سر بر آه کی را بر دست و پاگاه
قدیمی که دارد که بدست مالیدن تا بلمه هوا می کشد
بعد از آن او را بقطر بچند بهره ای که در صحت است

او زهر

او زهر و هر دو روز یکبار او را بشویند باده
که در آن کل سنج و برك مورد جوشانیده باشند و آب
با اینیم گرم باشد و بخوری بشویند که آب در گوش او
نزد و برك مورد و کل سنج کوفته و بچینه بر مفاصل او
را بپاشند و باید طفل را بغافل نگه داشت
جای دهند و پارچه بر روی بیندازند تا آنکه ضربه
تفریق و ضعف با صبر او نشود و در کوهان کرده که بوانه را
بچسباند و بنفشه بخواند چنانچه متعارف است زیرا که گرسنه
و خراشیدگی شکم و جمع میکند و خواب می آورد و بعد
آنکه خواب کرده باشد او را شیر بدهند و بهترین شیر
از برای شیر مادر است که در بعضی بنا شد زیرا که شیر
مادر را شیر و افق است بغذایی که مادر می خورد و در شکم
بود باو اعتدای یافت و اگر مانی هر سه که مادر شیر

نتواند دار اختیار و باید نمود و باید ایستاد
 الزاج و خوش خلق باشد زیرا که طفل کسب خلایق
 میکند و لهذا حضرت رسول صلی الله علیه و آله نمی فرماید
 استرضاع بخونند یا آنکه سو مخلوق او باعث شود و نیز
 ترسیدن باحوال طفل میشود و باید اعضای او و هضم
 یکدیگر و قهر و جوان باشد و سوسه او بین بیت و پیشانی
 و سوسه پیشانی باشد و بشو او مایل برنجی باشد و بنا
 مرینق نباشد و نه قریب العهد بود و لا دت باشد و نه
 بعید العهد و پستانهای او بناله باشد و شیر او زیاده
 و قوی باشد و نه بسیار غلیظ بلکه در قوام معتدل
 و خوشبو و خوش طعم باشد و باید غذای مخصوص غذا
 های سبک باشد که از غلظت حجب متولد شود
 مانند نان که خوب پخته باشد و خیره نباشد و گوشت

بره و کلبه

بره و کلبه و مرغ و دجاج و غیر اینها از غذاهای لطیف
 مثل شده و شور با و چلو قلیه که از این گوشتها لطیف
 باشند داده شود و شیر برنج با شکر و حلوائی نشاء
 با شکر و مرغین با دوام نیز مناسب است و شیر کاه و شیرین
 با شکر نیز خوب است و از میوه انجیر و انکوره و بادام
 شیرین با شکر و باید هضم نمایند مرصود را از
 غذاهای که شدی و حرارت داشته باشد و همچنین
 انیسویهای که قبض و تلخی و ترشی زیاد داشته باشند
 و سبزیهای که بسیار گرم باشند مثل سیر و پیاز و
 کراث و از جماع حذر نماید زیرا که اعظم اسباب که
 مفسد شیر باشد جماع است و همچنین از تعب و کما
 با فرط نیز محترز باشد و باید دانست که اطفال از محل
 بیرون آمدن دندان بت و اسهال عارض میشوند

هرگاه تب عارض شود سزاوار است که مایه را شیر تخم
 خرفه و طباشیر بآب انار بدهند و اگر اسهال عارض شود
 آرد بخت و آنکه گناه و آرد سیب و انار و آنکه بآب بدهند
 و ضد لیسیده و کلر خرق و اقاقیا و کل امهاتی بآب بدهند
 که بر شکم طفل ضربه نمایند و اگر سفوف حبث الزمان بآب
 بدهند یا دره شود مناسب است و غذا آتش ز سرش یا آب
 انار یا آب اسهال بدهند یا دره شود و از غذاهای لطیف
 مثل چغندر و اسفناج و آلو یا با جفت بدهند و اگر احتیاج
 در طبع طفل بهر سرد باشد به طعام او شکر باخل نمایند
 شکر او را برف غن شیر چرب نمایند که با نیران لیسیده
 غریب بشیاف نمایند مثل شکر سرخ و کل خطمی که
 طفل را خرچ مقلد بهر سرد باشد بدهد و در وقت
 بلوط و جوز است که فتر و بخت بهر مقلد بپاشد و آنکه

طفل را آن

طفل از حرارت جوشش بدن او بهر سرد بدهد و باید دانست
 قصد باجماعت نمایند و ماء الشیر و آب انار را بدهند
 و مفعول نمایند و از شیر پخته و شربت طفل را لطیف
 افکار بدهد و در جوشش بدن طفل را با شکر و سیب
 و مرغین کل سرخ نمایند و اگر طفل را با در شکم بهر سرد
 فواق بهر سرد اندک جسد بدهد و ستر بخورد و بدهند
 بر معده و شکم نیز بمالند که طفل را احتیاج بهر سرد
 اندک شیر تخم خرفه و شکر با بدهند و آب گرم بر عا
 او بپزند و بر او غن چرب نمایند و هرگاه طفل بزرگ
 شود و احتیاج بهر سرد بماند بغذای اقوی از شیر اندک
 نایی که خیره نباشد با شکر یا خریره از نشاء سبک
 در مرغین با دوام بخند و بدهند و اگر اوقات اینها
 بعد از یکسالگی باشد در این وقت بدین مرغ غذاهای

مثل نان و خرد و سبب و حی برع که مذکور شد باید داد
و شیر را از بیکر بیدر نفعه نباید قطع نمود بلکه در بیدر
غذاهای و از یاد کند بتدریج تا آنکه بداند که آن غذا
که میخواهد او را کافیت از او شیر را قطع کند و باید
کردن شیر را و فوات معتدله مثل بهار یا پاییز باشد
سزاوار است که اطفال را شراب دهند زیرا که شراب باعث
نیایدی بطوبات ایشان میشود بسبب کثرت صعود بخار
شراب بدماغ فساد و در زدن ایشان بهم رسد و مدت
خوردن اطفال و سال است چون بدو سال رسد باید
از وقفه نمود و نقل کرد و اندک طفل اگر محتاج خون
شود چون چهار ماهه کرد و جایز است آنرا حجامت
نمایند **فصل** در تدبیر حفظ صحت کس که ممکن نباشد
حفظ صحت خود نماید بدانکه اکثر مردم را ممکن نیست
که حفظ

بسیب سوء تدبیر و مراکل و مشربا مایکد و تعب
ریاضت و تحلیلات ایشان امتیاج بدشقیه نمیشود
فصل در بیان معجزه بنای خارج از اعتدال صاحب
لامل که میداند خارج از اعتدال بدنهائیت که آن
بدنهان خروج از اعتدال منع نمیکند از آنکه افعال برنج
طبیعی واقع شوند و آن خروج از اعتدال بر بعضی بالظلم
میباشد و بر بعضی از اسبابی میباشد که طبیعی نه است
و آن بدنهائیت که مشرقند بر مظهر برضو حار حاد
است **فصل** در بیان اصطلاح آوردن مزاج حار و خفین
که مزاج معتدل را حفظ صحت بتعادل در اسباب برنج
بدانکه صحرای بسوی حرارت باشد پدید باید فرود
و اجبت غذاهای و غذای باره و هوای او هوا
باره و بنیهای و سرد مثل کاه و اسفنج و میوهها

سرد مثل انار و میوه خشک و آلو میل نماید و از شیرینهای
غاید و از حرکات کثیره و قوی و جماع و غضب احتراز نماید
و اگر از حرارت و رطوبت باشد از مزاج با ساسی میل
با اعتدال کند و اگر در حرارت و پیوست باشد احتیاج بر یاقوتی
در بنی و در طبیعت دارد و اگر خلط صفر آوی غالب باشد استغفار
و اخراج آن خلط نمایند و اجتناب از موهود صفر باید نمود
و نافع است حاج این مزاج را سکجین ساره و قمر هندی با
شکر و غذا آش از او و آش قمر هندی و آش رشته با کوب
بره و بر غله و مغز کچک و مرغ عید فناس است و اگر مرکب
صفر و بلغم باشد مصلح بلغم مثل سکجین ساره و میل نماید
و بهر بلغمی استغفار خلط بلغمی نماید **فصل** در تدبیر
اصطلاح آوردن مزاج باره و اگر این مزاج با سرد و
رطوبت باشد در تدبیر محتاج باشیام مسخنه از اطعمه و آش

و زیادتی در ریاضت و استعمال مسهلان میشود
و اگر با برودت پیوسته باشد احتیاج با طعمه و اشربه
حار رطوبت استعمال ریاضت معتدله و دخول حمام بعد
از هضم طعام و شربهای مسخن مثل شربت عمل و
منیفج یا آروید حاره مثل قنقار و دارچینی میشود **فصل**
در تدبیر ناخفین تدبیر ناخفین باشد مکر با طعمه و اشربه و ریاضت
و تدبیر ناخفین بر دو قسم است قسم اول آنست که از ناخفین
و عود و صحرای بالکلید ایل شده و بدنهان پاک باشد و او را
نباشد مکر مکر ضعف تدبیر او با نقاشی در شرب نری
و تقویت اعضا و تدبیر بر غذاهای مفوقه که یقینا باشد
با و داده شود با بنظر این که ابتدا آشهای که از مرغ عید
خورد و سبب و یک و در مزاج و غذاهای لطیفه باید را به
و باید از این غذاها آهسته بخورد که تقویت قادر بر هضم آن باشد

درباره

چند روز با نظر بر بکند و بعد از آن از این غذاها نقل
فرماید و این غذاها یکی که قوی و اغلاط باشد مثل مرغ و گو
بره و گوشت مرغ و بید و سوسیس که مذکور شد بقدر قوت
ها ضمد باید میل نماید بعد از آنکه نقل کند بگوشت کوفته
و قدری ریاضت بکار ببرد و حمام روند و روغنهای گرم
مثل روغن بنفشه بر بدن بمالد و موضعهای خوب حمام
او را جای دهند و خوشبو کنند و موضع را بر باد چوب
و بعد از آن بر روغن آمله حمام بخوابد و قبل از خوردن غذا
ریاضت بکند اما ریاضت باعتدال باشد زیرا که اگر
در حرکت موجب تحلیل و زیادهای در ضعف میشود و غذا
نماید از غضب و قبح جماع و در آفتاب گرم حرکت نکند
و در حمام گرم نرود و باید حمام او معتدل باشد قسم دوم
بسیار از غلظت آفت که مویض را بعد از معارفه وقت تبعد

باید خورد

باغبان یا تغییر طبع و در باقی ماندن باشد این قسم ناقص را
مناسب است که با تدبیر مناسب آید و این که مذکور شد قوت
اندر مرغ کرده شود بتلخیص طبع یا بدین طریق یا بقوت
بکوب و ضد یا غیر از اینها از تدبیر علامه حیدر امانی در تدبیر
و رعایت حفظ قوت باید نمود و هرگاه در راستی حال
ماده باید کوشید بیشتی که موجب ضعف قوت نشود پس
اگر علامات خون ظاهر و محتاج بقصد شود از راه
بقدر قوت و حاجت خون زیاد گرفته نشود و اگر علامات
صفر ظاهر باشد استسقا صفر باید بسیار ضعیف مثل
مطبوخ فاکه و خیار شنبلیله و سرکه باید دانست که
ناقص را هرگاه رنگ به یابی باشد آنکه طعم و هضم خون
نباشد یا آنکه بسیار غلظت داشته باشد یا آنکه اشتها و طعم
نداشته باشد یا آنکه اکثر اوقات طبع او مجس باشد یا لیت

در طبع باشد با خواب و کم باشد یا زیاد باشد یا آنکه بشه
او مثل بشه بیمار باشد بجمع اینها دلالت میکند بر اینکه
مرض کسی عود خواهد کرد و آثار علت باقیست و بقدرت
و ابلت که تدبیر و اصلاح مزاج نماید خصوصاً ماه
در چند مرض شکیه خوب نشده باشد بداند که راه نادره
صحیح کافند بقدر بخت فال سنجین سفره ملی بقدره و غذای
میل نماید اندک زمانی نقاهت او زایل میگردد و بمرتب
در بیان چیزهایی که فیه ضرر غذاهای غیر موافق کند بداند
وضع اشیا غیر موافقه یا با مزاج غذاها نیست که مصلح
آن باشد یا آنکه غذای مصلح قبل از آن یا بعد از آن باید
خورد و شود پس اگر کسی از شیرینها سنانی شود باید
بعد از آن چیزهای ترش مثل سکنجبین و آب انار ترش و سرکه
و سایر ترشها بسیار میل کند و اگر کسی از ترشها سنانی شود

باید خورد

باید بعد از آن شیرینها مثل عسل و شکو و سایر شیرینها
نماید و اگر کسی از روغن و غذاهای حریب مضرت شود او
صغری مزاج باشد یا غده یا غده مضرت ضرر نماید و
اگر بلغم مزاج باشد با غده که دشواری و شوری است باید
رطوبت مزاج کند و همچنین اگر کسی از چیزهای شور و ترش
مضرت شود بعد از آن چیزهای کور و هیئت و حریبی داشته
باشد مثل نمک نمک و کسی که هواق نباشد و از خوردن غذاها
مضرت شود یا سرد و کله و خواهد بخورد باید قبل از آن یا بعد
از آن سکنجبین ساده یا جوار شقایق که تقویت هضم و لطیف
غذا نماید مثل کوفی و فله و فله نمک نمک و در مکه بسیار
و هرگاه کسی میوه شیرین بسیار میل نماید باید بعد از آن
سکنجبین میل کند و اگر میوه ترش خورده باشد بعد از آن
عسل یا سکنجبین بسیار میل نماید و اگر غذاهای نافع خورده

باشد بعد از آن فلاط یا معجون ناروشک میل نمایند
در تنه بر کسی که در آن حرکت و تقب اعیان و مانند آن است
باشد نباید داشت که هرگاه انسان ریاضت و تقب
بسیار بکشد بر تنه که او را مانند یک حاصل شود باید نظر
کنند هرگاه بسیار در تقب را عضلات از قروح بسیار
رقيق خواهد که متولد میشود در حرکت قوی از زوایا بعضی
اعضا و این قسم اعیان را اعیان قوی می نامند و این است
که راحت و مالیده بکار برد و مالیده باید بسیار و هموار
و در غن بنفشه بر بدن خصوصاً پاها و پشت بسیار باشد
تا آنکه بیست تقب یا یک ماه و بعد از آن بسیار حمام
و باید آب حمام نیم گرم باشد و بعد از آن بیرون آمدن از آن
سکینین ساهه یا شربت قند یا آب ناد میل نماید و غذا
های که الهنت دارد باید میل نمایند اما کثرت باید خورد

شود و اگر

شود و اگر صاحب اعیان باید در بدن قند که بسیار شربت
در اعضا و عصب عضلات بهر دست و این قسم را اعیان قوی
گویند و این است که صاحب این اعیان و مالیده
بکار برد اما کثرت از قسم اول استراحت و سکون و خواب
نماید و در غن بنفشه نیم گرم بسیار خوب کند و بعد از آن حمام
و در کد آب که معتدل باشد و در آب بسیار مکت نماید
بعد از آن که از آب بیرون آید بدو بخشکاند و بعد از آن بنفشه
چرب کند و اگر هوا سرد باشد و حمام جامد بنفشه بیرون
و بعد از آن حمام ساعی صبر خود و غذای میل نماید و باید
غذا لطیفه و سر و عظم باشد و سر و عظم و سر و عظم
گوشه بود و مانند اینها و بعد از آن استراحت نماید و در
روز دوم و بعد از آن بدو را بکار برد و از مالیده
تمام رفتن و چرب کردن بدو اگر چنانچه باید و تدبیر اعیان

شود و در دست نیز باید تدبیر عمل نمایند که در این روش
یا لکین یا لکین خواهد شد و این باید صاحب اعیان و مالیده
فرمان بنفشه بر تنه و درم بسیار کم شود و عضلات از قروح
تورم و مغذب شدن و فصول با عصب و عضلات و
این قسم را اعیان قوی گویند و این قسم به اعضا بسیار
میباشد و هر تنه که در دست بر بدن او نیست و کفایت و
محسوس میشود که اعضا او نسبت بحال صحت بزرگتر
و غلیظتر شده باشد و تدبیر این اعیان است که اولاً
بدن را نرم و بهر لایه مالیده و بعد از آن بروغن بنفشه
و نیلوفر نیم گرم بدن را چرب نمایند و بعد از آن حمام
میروند که آب آن معتدل باشد و بعد از آن بیرون آمدن
از حمام بنفشه یا شربت نیلوفر یا شربت قند
میل نمایند و غذای لطیفه و سر و عظم که در طبیب

ملاک

فلان است و خواهر و برادر و کت و مانند اینها میل نمایند و این
الک یا لکین سر و عظم مناسب و میوه انکور و اناناس و
من و اناناس است و اگر صاحب اعیان باید و در بدن تنگ
و اگر عرق بر تنه که او را ممکن نباشد حرکت کرد با ساقی
نماست که تدبیر می که مذکور شد از مالیده و حمام
و چرب کردن بدو و در غنهای مذکور و استراحت
و خوردن غذای عظیمه مالوف معتدل که مالیده و طبوب
باشد بکار برد و ریاضت و حرکت نماید بنفشه لطیفه
را باید تدبیر اعیان را لکین و در ریه و با و اخر
را آن باید داشت که با عبارت است از عفوئی که عاف
را شود بسبب خلط بخارات و ریه متعفن که از طبیب
تغذیه زمین بر صحنه و درین هنگام تا مغز و او را بدین
بحدودت امر اند و دیدم که مشاخصه و جدری و طایفه

بار تشنج مذکور است باید نموده و اختلاج جانب بدن
 را بکشد و در هر یک از این حالات خبر دهند
 نموده بچین و خوبه مناسب نموده بدین علاج بار و در جان
 که باید با این مذکور است نمایند و سرخی چشم و رقرق
 سر و رقرق در چشم و رقرق و متادری شدن از ضربه خبر دهند
 سر سالم سزاوار است که شقیه برده بصد و اسهال نماید
 و سر که در رقرق کل سرخ بر سر بگذارد و کابوس و در هر یک از
 و ای و قوی شوند خبر دهند بخود صبح سزاوار است
 معالجه کابوس و رواد بخونی که در میان خود مذکور است
 تعاقب نماید و غم یاریم که سبب ظاهری نداشته باشد
 خلق و سوء مزاج خبر دهند بخود و مال خود را سزاوار است
 شقیه بدین قصد و اسهال نموده آنچه در این باشد
 کار بند و هرگاه چنان بیند که پیش چشم او چشمه و آب

شقیه

نماید و نقل

دهد بخود و علت

و با خبر دهد بخود

حالا صلاح حال کند

و نبودن اشتها با غشیا

که تدارک احوال نموده نمایند بخود

باد و بیهوشی در آن باب هرگاه متعین شود حالی از
 بدن صحیح از زیادتی و نقصان را شتر و کثرت و قلت موافق
 اضطراب تشویش در آن و جان می شدن عرق بسیار که عادت
 نداشت و جاری شدن خون بواسیر و رعاف بار و رقرق
 و کلان شدن و احساس طعم غریب نمودن و یافتن زیاده
 شهوت جماع و نقصان آن و دیدن خواب که عادت نداشت
 لذت یافتن از چیزهایی که از آن لذت نمی یافت و لذت نیافتن

بهره های

بار تشنج مذکور است باید نموده و اختلاج جانب بدن
 را بکشد و در هر یک از این حالات خبر دهند
 نموده بچین و خوبه مناسب نموده بدین علاج بار و در جان
 که باید با این مذکور است نمایند و سرخی چشم و رقرق
 سر و رقرق در چشم و رقرق و متادری شدن از ضربه خبر دهند
 سر سالم سزاوار است که شقیه برده بصد و اسهال نماید
 و سر که در رقرق کل سرخ بر سر بگذارد و کابوس و در هر یک از
 و ای و قوی شوند خبر دهند بخود صبح سزاوار است
 معالجه کابوس و رواد بخونی که در میان خود مذکور است
 تعاقب نماید و غم یاریم که سبب ظاهری نداشته باشد
 خلق و سوء مزاج خبر دهند بخود و مال خود را سزاوار است
 شقیه بدین قصد و اسهال نموده آنچه در این باشد
 کار بند و هرگاه چنان بیند که پیش چشم او چشمه و آب

